

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ
กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า
อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDE, THE BIG FIVE PERSONALITY FACTORS
AND SCUBA DIVERS' UNDERWATER RESPONSIBLE BEHAVIOR IN KOH TAO,

ดลวี ปัญญาผาบ

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ
กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า
อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDE, THE BIG FIVE PERSONALITY FACTORS
AND SCUBA DIVERS' UNDERWATER RESPONSIBLE BEHAVIOR IN KOH TAO,
KOH PANGAN DISTRICT, SURATTHANI PROVINCE

A Master's Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
(Business Administration(Management))
Faculty of Business Administration for Society, Srinakharinwirot University
2020
Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ
กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า
อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ของ

ดลวี ปัญญาผาบ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.ณัฐพัชร มณีโรจน์)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิทย์ เลิศไทยตระกูล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เศรษฐวิทย์ พรมสิทธิ์)

ชื่อเรื่อง	ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ผู้วิจัย	ดลวี ปัญญาผาบ
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ณัฐพัชร มณีโรจน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักดำน้ำที่เกาะเต่า จำนวน 385 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.941 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า (1) กลุ่มนักดำน้ำที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเทศที่พำนักถาวร ระดับของนักดำน้ำ จำนวนโดฟของการมาดำน้ำ และรูปแบบการมาดำน้ำ ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (2) ทัศนคติด้านการดำน้ำทั้ง 3 ด้านโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ทัศนคติ, บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ, การดำน้ำ, พฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำ

Title	RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDE, THE BIG FIVE PERSONALITY FACTORS AND SCUBA DIVERS' UNDERWATER RESPONSIBLE BEHAVIOR IN KOH TAO, KOH PANGAN DISTRICT, SURATTHANI PROVINCE
Author	DONLAWI PANYAPHAB
Degree	MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Dr. Nattapat Manirochana

This research aims to study the relationship between attitude, the Big Five Personality Factors, and the responsible underwater behavior of scuba divers in Koh Tao in the Kho Pangan district of the Suratthani Province. The sample consisted of 385 scuba divers in the Koh Tao area. A questionnaire was used as the data collection instrument. The reliability of the questionnaire totaled 0.941. The statistics used in this study included percentage, mean, standard deviation, t-test, analysis of variance, and the Pearson Product Correlation Coefficient. Based on the results of the study, the following can be concluded: (1) the respondents of a different gender, age, educational background, permanent residence, and levels of SCUBA diving certification, total diving trips, and traveling types influenced responsible underwater behavior with a statistical significance level of 0.05; (2) three diving attitude factors were correlated with responsible underwater behavior had a significance level of 0.05; and (3) The Big Five personality factors were correlated with responsible underwater behavior and with a significance level of 0.05.

Keyword : Attitude, SCUBA Diving, Underwater Responsible Behavior, The Big Five Personality Factors

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์จาก อ.ดร. ณัฏฐพัชร มณีโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ด้วยความเคารพอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคมทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้อันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกพระคุณถึง นายประจวบ ปัญญาผาบ ผู้เป็นบิดา และนางวิไลพร ปัญญาผาบ ผู้เป็นมารดา ผู้ซึ่งเป็นกำลังใจ และแรงบันดาลใจ ให้กับผู้วิจัย ให้ได้มีพลังใจในการศึกษา รวมถึงนักดำนํ้าทุกท่านที่ได้ทำการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะข้อปรับปรุงในการทำวิจัย ให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น

ท้ายสุดนี้ คุณงามความดี และประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมนุชาคุณ บิดามารดา ครูบาอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และวางรากฐานแห่งการศึกษาแก่ผู้วิจัย

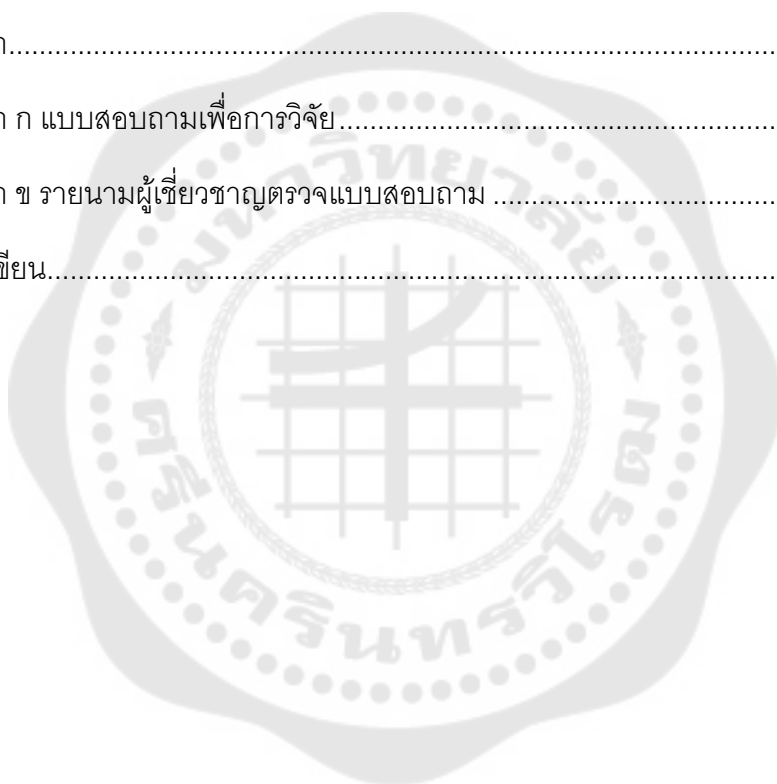
ดลวี ปัญญาผาบ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในงานวิจัย	8
สมมติฐานในการวิจัย	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
1. แนวคิดการท่องเที่ยวด่านน้ำเชิงอนุรักษ์	12
1.1 ความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	12

1.2 องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	13
1.3 แนวคิดกิจกรรมท่องเที่ยวประเภทการดำน้ำลึก.....	16
1.4 แนวคิดด้านการดำน้ำเชิงอนุรักษ์.....	26
1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำน้ำ	28
1.6 แนวคิดพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ	29
2. แนวคิดด้านทัศนคติ และพฤติกรรม.....	32
2.1 ความหมายทัศนคติ.....	32
2.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ	33
2.3 องค์ประกอบของทัศนคติ	34
2.4 ความหมายของพฤติกรรม	35
2.5 องค์ประกอบของพฤติกรรม.....	36
2.6 ประเภทของพฤติกรรม.....	37
2.7 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม	38
2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ และพฤติกรรม	38
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ	40
4. บริบทของเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	46
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	54
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	64
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	64
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	64
การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	64
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	65
การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย	65

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล	71
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	180
บรรณานุกรม	198
ภาคผนวก.....	204
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	205
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	232
ประวัติผู้เขียน.....	234

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)	75
ตาราง 2 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	81
ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติด้านการดำนํ้า.....	84
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	85
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านการมีส่วนร่วม	86
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านการตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำนํ้า.....	87
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ	88
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์.....	89
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบมีสติ รับผิดชอบ.....	90
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบเปิดเผยตัวตน.....	91
ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบประนีประนอม	92
ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบหัวนํ้าใจ วิดกจริต	93
ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นํ้าขณะดำนํ้า ...	94
ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นํ้าขณะดำนํ้า ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว.....	94

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำขณะดำน้ำ ด้านพฤติกรรมกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล.....	96
ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำขณะดำน้ำ ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	97
ตาราง 17 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มเพศ โดยใช้ Levene's test.....	99
ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามเพศ	100
ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มอายุโดยใช้ Levene's test.....	102
ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยใช้ Brown-Forsythe.....	103
ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามอายุ โดยใช้ One way ANOVA	104
ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3	105
ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD).....	106

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และ ความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	108
ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในโดยรวม จำแนกตามกลุ่ม อายุ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	109
ตาราง 26 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่ม ระดับการศึกษา โดยใช้ Levene's test.....	112
ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตาม กลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ Brown-Forsythe.....	112
ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยใช้ One way ANOVA	113
ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุม ทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD)	115
ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัส สิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	117
ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และ ความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	118

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามกลุ่ม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD)	120
ตาราง 33 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่ม ประเทศ โดยใช้ Levene's test.....	122
ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำ น้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามประเทศ	123
ตาราง 35 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่ม ระดับของนักดำน้ำ โดยใช้ Levene's test	125
ตาราง 36 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตาม กลุ่มระดับของนักดำน้ำ โดยใช้ Brown-Forsythe	126
ตาราง 37 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุม ทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3	128
ตาราง 38 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัส สิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	131
ตาราง 39 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และ ความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	134
ตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	137

ตาราง 41 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่ม จำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ โดยใช้ Levene's test	140
ตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตาม กลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ โดยใช้ Brown-Forsythe.....	141
ตาราง 43 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุม ทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3	143
ตาราง 44 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัส สิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	145
ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และ ความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	147
ตาราง 46 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามกลุ่ม จำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3	149
ตาราง 47 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่ม รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ โดยใช้ Levene's test.....	152
ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำ น้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามรูปแบบการเดินทาง ท่องเที่ยวดำน้ำ	153
ตาราง 49 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม ควบคุมทักษะการลอยตัว.....	156

ตาราง 50 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบใต้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม การสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล.....	158
ตาราง 51 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบใต้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม ทั่วไป และความปลอดภัย.....	160
ตาราง 52 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบใต้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม.....	162
ตาราง 53 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม ควบคุมทักษะการลอยตัว.....	164
ตาราง 54 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม การสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล.....	166
ตาราง 55 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม ทั่วไป และความปลอดภัย.....	168
ตาราง 56 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม.....	170
ตาราง 57 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	172

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	9
ภาพประกอบ 2 กิจกรรมการเตรียมตัวก่อนดำน้ำลึก	17
ภาพประกอบ 3 นักดำน้ำขณะดำน้ำ พร้อมอุปกรณ์พื้นฐาน	19
ภาพประกอบ 4 แผนที่เกาะเต่า	48
ภาพประกอบ 5 แสดงจุดดำน้ำต่าง ๆ บริเวณเกาะเต่า	54

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Economics Community (AEC) ที่ส่งผลให้เกิดความเสรีทางการค้าในเวทีโลกมากขึ้น ส่งผลให้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในฐานะองค์กรภาครัฐที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทย ให้เกิดศักยภาพ พร้อมเปิดรับโอกาสต่าง ๆ จากการเปิดเสรีอาเซียนขึ้น โดยเป้าหมายในปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เนื่องจากเล็งเห็นว่า “คุณภาพ” ของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มรายได้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศได้มากยิ่งขึ้น ในความหมายของการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ คือ การให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายที่มีอัตราการใช้จ่าย ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในระดับที่มีมูลค่าสูงกว่านักท่องเที่ยวโดยทั่วไป รวมถึงการตั้งสมมุติฐานที่เชื่อว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีการพัฒนาคุณภาพพฤติกรรมระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มทั่วไปอีกด้วย

จากการศึกษาโครงการศึกษาตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศอาเซียนในปีงบประมาณ 2556 โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อศึกษามุ่งเน้นที่กลุ่มนักท่องเที่ยวศักยภาพ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจำแนกกลุ่มนักท่องเที่ยวตามคุณลักษณะทางจิตวิทยา โดยใช้โมเดล 4Cs Statement (Cross Cultural, Consumer, and Characterisation) เป็นปัจจัยหลัก ซึ่งสามารถแบ่งนักท่องเที่ยว ออกเป็น 7 ประเภทคือ Resigned, Struggler, Mainstream, Aspirer, Explorer, Succeder และ Reformer ทั้งนี้ กลุ่มที่จัดอยู่ในประเภทของนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงมี 3 ประเภท ได้แก่

Reformer หรือ ผู้รังสรรค์ตนเอง และโลกให้ดีกว่าเดิม คือ กลุ่มคนที่มีความเติบโต ของความคิด สร้างมุมมองใหม่ ให้กับโลกและสังคม ต้องการ เรียนรู้สิ่งใหม่ และการค้นหา เพื่อเป็นประสบการณ์ ทำให้เวลา มีความสำคัญมากกว่าเงิน นิยมวัดความสำเร็จจากคุณค่าภายใน ที่ไม่ใช่แค่เปลือกนอกอย่างมีรสนิยม

Succeder หรือ ผู้คว้าชัย คือ ผู้ที่มีการกำหนดเป้าหมายการดำรงชีวิต เชื่อมั่นในความสามารถของตน เพื่อชีวิตที่มั่นคง จึงทำงานหนัก โดยไม่ลืมหิวรางวัลกับตนเองด้วยสิ่งที่ดีที่สุด

Mainstream หรือ ครอบครัวที่อบอุ่น มั่นคง คือ กลุ่มคนที่มี ความมั่นคงในชีวิต เกิดจากครอบครัวที่อบอุ่น ใช้ชีวิตตามกฎเกณฑ์ ไม่ชอบการสุ่มเสี่ยงใด ๆ เน้นความปลอดภัยของ

ครอบครัวและทรัพย์สิน ให้ความสำคัญ และระมัดระวังกับการใช้จ่าย และราคาสินค้า (พิจารินี โล่ชัยยะกุล, 2557)

นายศักดิ์ชัย ภัทรปรีชากุล กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอ็น.ซี.ซี. เอฟ.ซี.อี. ออคาโนเซอรั จํากัด ผู้จัดงาน Thailand Golf & Dive Expo 2019 กล่าวว่า ประเทศไทยถือเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับโลก โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการเติบโตในระดับที่ดีคือกลุ่มนักท่องเที่ยวพรีเมียม หรือกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง และกลุ่มมิลเลนเนียล ในช่วงอายุระหว่าง 25-37 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนวัยทำงานและกำลังสำคัญที่ขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยมีพฤติกรรมในการใช้จ่ายแบบพร้อมจ่ายเพื่อตอบสนองความชื่นชอบของตนเป็นหลัก และชอบความท้าทาย กิจกรรมกลางแจ้ง การผจญภัย เช่น การดำน้ำ ทั้งในรูปแบบ Free Diving และ Scuba อีกทั้งยังนิยมเล่นกีฬากอล์ฟ เพื่อแสดงถึงรสนิยมในการใช้ชีวิตตนเองด้วย จากปัจจัยการเติบโตของกลุ่มนักท่องเที่ยวพรีเมียม และกลุ่มนี้ส่งผลให้อุตสาหกรรมการดำน้ำเติบโตต่อเนื่อง จะเห็นได้จากตัวเลขการผลิตนักดำน้ำที่มากเป็นอันดับ 2 ของโลก (ฐานเศรษฐกิจ, 2562) และประเทศไทยยังเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางของนักดำน้ำจากทั่วโลก ส่งผลให้ปี 2561 ที่ผ่านมารัฐกิจดาน้ำลึก หรือ Scuba Diving ของไทย มีมูลค่าสูงถึง 16,000 ล้านบาท โดยเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวจีนมากที่สุดที่ 5,288 ล้านบาท รองลงมาคือ สหราชอาณาจักร 860 ล้านบาท อินเดีย สร้างมูลค่า 857 ล้านบาท ตามลำดับ เหตุผลหลักที่ทำให้ไทยเป็นที่สนใจของต่างชาติเนื่องจากบริการที่มีคุณภาพ ราคาเหมาะสม และที่สำคัญคือมีแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่สวยงาม (แบรนดโฮจ, 2562)

และด้วยกิจกรรมการดำน้ำเพื่อสันทนาการได้รับการยอมรับ และให้ความสนใจมากขึ้น จึงส่งผลให้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำเติบโต และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย นักดำน้ำจากทั่วทุกมุมโลก ต่างมีความมุ่งหมายที่จะออกท่องเที่ยว สํารวจ ชื่นชม ทัศนียภาพใต้ทะเล ตามแหล่งดำน้ำในจุดต่าง ๆ และด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น จึงนำมาซึ่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเล ทั้งจากความตั้งใจ และไม่ตั้งใจ เช่น การเหยียบย่ำบนแนวปะการัง การสัมผัส หรือจับสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล (Ong และ Musa, 2012a, 2012b) ในขณะเดียวกันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ก็有一部分หนึ่งที่ถูกกล่าวถึงอย่างกว้างขวาง ในมิติการกระตุ้นจิตสำนึก ส่งเสริม สนับสนุน ให้เกิดการท่องเที่ยวบนพื้นฐานความรับผิดชอบ โดยของประเทศไทยก็ประกาศออกมาเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ว่าด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

จากการทบทวนวรรณกรรมโดยผู้วิจัยพบว่า ตัวแปรที่ที่จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการดำน้ำต่อทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล สามารถกระทำได้โดยศึกษาวิจัยถึง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ ระดับบุคลิก 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อชีวิตของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการวัดทัศนคติของนักดำน้ำในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ความรู้เชิงทักษะการดำน้ำ (Knowledge on Diving Practice) การตระหนักรู้ถึงกฎระเบียบข้อห้ามในเขตท้องเที่ยว หรือ อุทยานแห่งชาติทางทะเล (Knowledge on Regulation) การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล (Commitment) การมีความรู้ความเข้าใจในผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพยากรทางทะเล (Awareness of Consequences)(Ong และ Musa, 2012a, 2012b) กับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ที่มีอยู่ด้วยกัน 5 ประการ คือ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) การแสดงตัว (Extraversion) การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) ความเป็นมิตร (Agreeableness) และการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) (Ong และ Musa, 2012a, 2012b) ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อชีวิตของนักดำน้ำอันประกอบไปด้วย พฤติกรรมการควบคุมทักษะการลอยตัว (Buoyancy Control Diving Behavior) พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการจับหรือสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล (Non-contact Diving Behavior) พฤติกรรมทั่วไปและความปลอดภัยขณะดำน้ำ (General and Safety Behavior) (Ong และ Musa, 2011, 2012a, 2012b) เพื่อให้ทราบถึงความรู้ และทัศนคติต่อพฤติกรรมของนักดำน้ำ ด้านการดำน้ำอย่างมีจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรทางทะเล

เนื่องด้วยกิจกรรมดำน้ำเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยสนใจ รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลที่สามารถทำควบคู่ไปกับกิจกรรมดำน้ำเพื่อสันถนาการ การวิจัยในครั้งนี้ได้จัดทำขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความรู้ และทัศนคติ ตลอดจนบุคลิกภาพ ต่อพฤติกรรมของนักดำน้ำด้านการดำน้ำอย่างมีจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล เพื่อสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

โดยในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทำการศึกษาในพื้นที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากเกาะเต่ามีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในเรื่องของการดำน้ำ เป็นเกาะที่ดำน้ำได้ตลอดทั้งปี เพราะมีจุดดำน้ำรอบ ๆ เกาะ 20 กว่าจุดด้วยกัน (เกาะเต่าอะคอมพลีทไกด์, 2563) และด้วยภูมิประเทศที่มีแนวเขาก้นกลาง จึงสามารถกั้นลมมรสุม และกระแสคลื่นในฤดูมรสุมได้ (งานส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลเกาะเต่า, 2560) อีกทั้งเกาะเต่ามีโรงเรียนสอนดำน้ำมากมายเปิดให้บริการ สามารถผลิตนักดำน้ำเป็นจำนวนมากติดอันดับต้น ๆ ของโลก (เกาะเต่าอะคอมพลีทไกด์, 2563)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของนักดำน้ำ ระดับบุคคลิก 5 องค์ประกอบ และระดับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ ระดับบุคคลิก 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผู้ประกอบการสามารถนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ การท่องเที่ยวดำน้ำเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อส่งผลให้เกิดคุณค่าแห่งการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
2. นักท่องเที่ยว มีแนวปฏิบัติในการดำน้ำเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ทำการศึกษาคือเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการประมาณค่าสัดส่วนประชากรในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร โดยการกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558) ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 ตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) (หทัยชนก พรรคเจริญ และคณะ, 2555) โดยอาศัยความเต็มใจของนักดำน้ำที่จะให้ข้อมูล การเก็บข้อมูลเป็นไปตามเขตพื้นที่ที่ทำการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเป็น

เครื่องมือเก็บข้อมูล โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักดำน้ำที่เดินทางมาดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในสถานที่ที่ได้ทำการกำหนดไว้ จนครบถ้วน 385 ตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระแบ่งเป็นดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล มี 6 ด้าน ดังนี้

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 การศึกษา

1.1.4 ประเทศที่พำนักถาวร

1.1.5 ระดับของนักดำน้ำ

1.1.6 จำนวนไต่พิของการดำน้ำ

1.1.7 รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ

1.2 ทักษะของนักดำน้ำ

1.2.1 ความรู้เชิงทักษะการดำน้ำ

1.2.2 การตระหนักรู้ถึงกฎระเบียบข้อต้องห้ามในเขตท่องเที่ยวหรืออุทยาน

แห่งชาติทางทะเล

1.2.3 การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล

1.2.4 การมีความรู้ความเข้าใจในผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพยากรทาง

ทะเล

1.3 ลักษณะบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มี 5 ด้าน ดังนี้

1.3.1 การเปิดรับประสบการณ์

1.3.2 การมีสติสำนึกผู้ผิดชอบ

1.3.3 การเปิดเผยตัวตน

1.3.4 การประนีประนอมเข้ากับผู้อื่นได้ดี

1.3.5 อารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล

2. ตัวแปรตามมี 1 ตัวแปร คือ พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อใต้น้ำ มี 3 ด้าน ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการควบคุมทักษะการลอยตัว

2.2 พฤติกรรมการจับหรือสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

2.3 พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัยขณะดำน้ำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักดำน้ำ หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระดับของนักดำน้ำ หมายถึง ระดับความสามารถในการดำน้ำที่นักดำน้ำได้รับใบอนุญาตจากสถาบันดำน้ำที่นักดำน้ำได้สำเร็จหลักสูตรการดำน้ำมา

จำนวนไต่พิของการดำน้ำ หมายถึง จำนวนครั้งที่นักดำน้ำได้ดำน้ำมาตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน

ทักษะการดำน้ำ หมายถึง ทักษะของการดำน้ำของนักดำน้ำ ที่ประกอบไปด้วยการวางแผนก่อนการดำน้ำ ทักษะการดำน้ำที่จำเป็น เช่น การสื่อสารใต้น้ำ การตีขา การเตรียมอุปกรณ์ ตลอดจนการรักษาระดับการลอยตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทบต่อปะการังหรือระบบนิเวศทางทะเลอื่น ๆ เป็นต้น

การตระหนักรู้ถึงกฎระเบียบข้อต้องห้ามในเขตท่องเที่ยวหรืออุทยานแห่งชาติทางทะเล หมายถึง การรับรู้ถึงกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อห้าม รวมถึงบทลงโทษต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นหากทำผิดพลาดจากกฎระเบียบจากสถานที่หรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้กำหนดไว้

ทัศนคติของนักดำน้ำ หมายถึง สิ่งที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของนักดำน้ำ ต่อการรับรู้ในด้านทักษะการดำน้ำ การตระหนักรู้ถึงกฎระเบียบข้อต้องห้ามต่าง ๆ ในเขตท่องเที่ยว หรือ อุทยานแห่งชาติทางทะเล การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล รวมถึงการมีความรู้ความเข้าใจต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพยากรทางทะเล

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล หมายถึง การได้มีบทบาท หรือ เกี่ยวข้องการเป็นส่วนหนึ่งที่ได้เข้าร่วมในกิจกรรม หรือ มีพฤติกรรมใด ๆ ที่แสดงออก หรือ เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ ที่มีลักษณะในการแสดงถึงการดูแลเอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรทางทะเล เช่น การไม่ทิ้งขยะลงแหล่งน้ำ การเข้าร่วมกิจกรรมดำน้ำเก็บขยะ การบริจาคทรัพยากรเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล เป็นต้น

การมีความเข้าใจในผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพยากรทางทะเล หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากการกระทำทั้งที่ตั้งใจ และไม่ตั้งใจก็ตาม ที่ส่งผลถึงทรัพยากรทางทะเล ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิต หรือ สิ่งไม่มีชีวิตก็ตาม เช่น การรับรู้ถึงผลกระทบจากสารเคมีในครีมกันแดดต่อปะการัง การรับรู้ถึงผลที่เกิดขึ้นจากการเหยียบ หรือ เตะปะการัง เป็นต้น

บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง องค์ประกอบภายใน และภายนอกของบุคคลที่สะท้อนตัวตนของแต่ละบุคคลให้มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็น รูปร่างลักษณะภายนอก การแต่งกาย กิริยาท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ฯลฯ โดยบุคลิกภาพของเราสามารถพัฒนาปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการปรับเปลี่ยนกระบวนการคิด เพื่อเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นได้

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ หมายถึง รูปแบบหนึ่งในการจัดกลุ่มของบุคลิกภาพจากนักจิตวิทยาที่สามารถช่วยอธิบายถึงโครงสร้างของบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลได้ โดยบางคนอาจมีลักษณะเด่นตามทั้ง 5 องค์ประกอบ แต่บางคน อาจจะเด่นแตกต่างกันไป โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเภทได้แก่

1. การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) หมายถึง มีการมีความคิดสร้างสรรค์ มีความอยากรู้อยากเห็น การเปิดกว้างในการเรียนรู้ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ศิลปะ หรือ สุนทรียภาพอื่น ๆ มีความคิดที่เปิดกว้างพร้อมที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ

2. การมีสติสำนึกผู้ผิดชอบ (Conscientiousness) หมายถึง บุคลิกภาพที่แสดงออกมาอย่างมีระเบียบแบบแผน รอบคอบ มีความรับผิดชอบ มีจุดมุ่งหมาย มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ

3. การเปิดเผยตัวตน (Extraversion) เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกมาในลักษณะของการชอบเข้าสังคม กล้าแสดงออก รักการผจญภัยหรือกิจกรรมที่ท้าทาย อุดมไปด้วยความกระตือรือร้น อารมณ์ดี และมองโลกในแง่ดี

4. การประนีประนอม (Agreeableness) หมายถึง บุคลิกภาพที่มีลักษณะอ่อนโยน อ่อนน้อมถ่อมตน ให้ความร่วมมือ เห็นอกเห็นใจ เปิดเผย เป็นมิตร และตรงไปตรงมา

5. อารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล (Neuroticism) หมายถึง บุคลิกภาพของคนที่ควบคุมตนเองไม่ได้ มีปัญหาในการปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ มีความวิตกกังวล โกรธง่าย รู้สึกหดหู่ มีความหุนหันพลันแล่น รวมถึงการแสดงถึงความอ่อนแอ

พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ หมายถึง สิ่งที่นักดำน้ำได้กระทำ ไม่ว่าจะเป็น ก่อน หลัง หรือ ในขณะที่นักดำน้ำกำลังดำน้ำอยู่

พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว หมายถึง ความสามารถ และใส่ใจในการควบคุมการลอยตัวของนักดำน้ำขณะอยู่ใต้ผิวน้ำ

พฤติกรรมการจับหรือสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล หมายถึง การกระทำของนักดำน้ำที่มีการจับหรือ สัมผัสสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ใต้ทะเล ทั้งที่ตั้งใจ และไม่ตั้งใจ

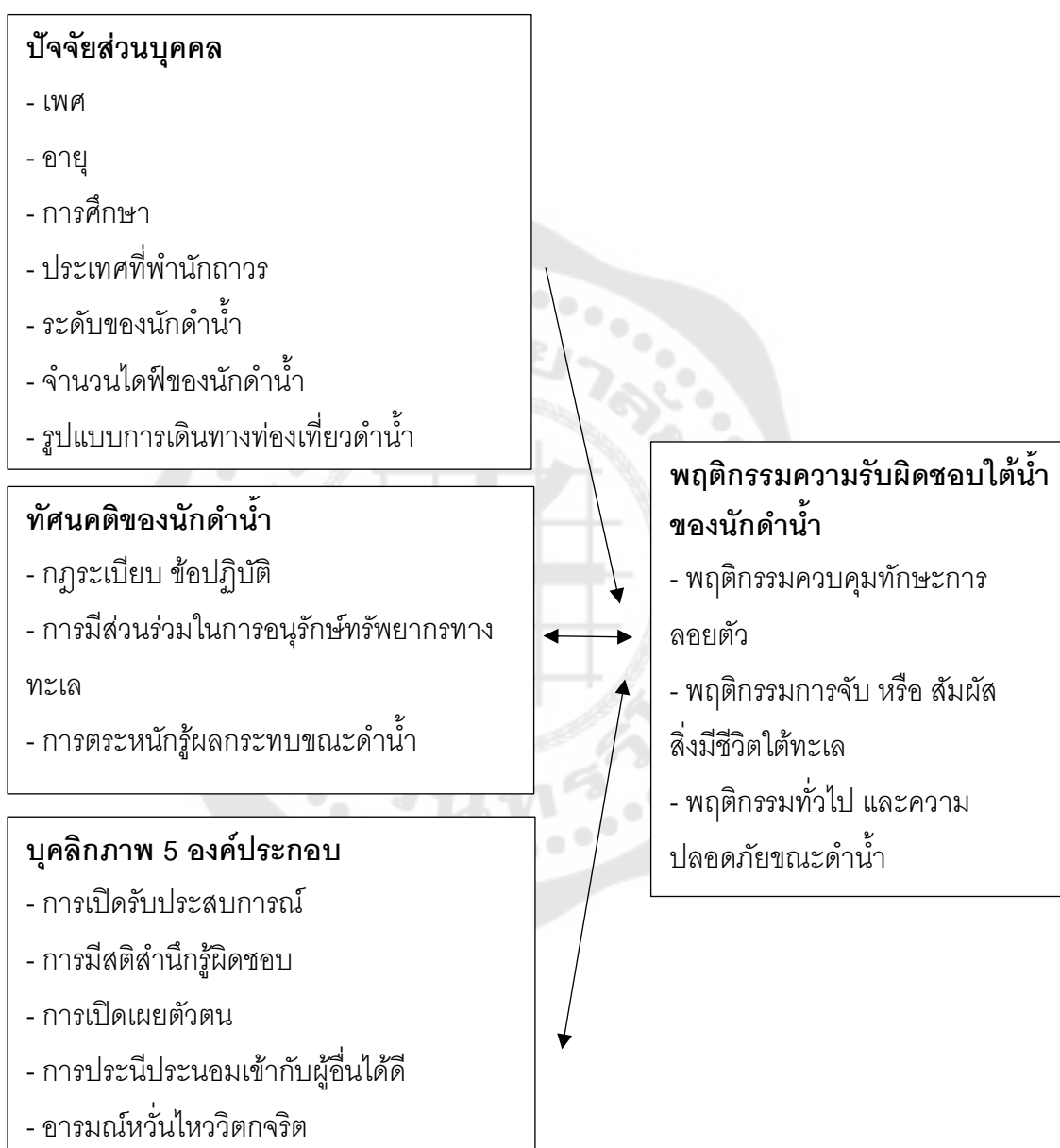
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัยขณะดำน้ำ หมายถึง การกระทำของนักดำน้ำที่ให้ความใส่ใจต่อทักษะการดำน้ำต่าง ๆ เช่น การตีขา การใส่ใจต่ออุปกรณ์ดำน้ำ การสำรวจระดับความลึกขณะดำน้ำของตัวเอง การสำรวจปริมาตรอากาศที่ใช้ขณะดำน้ำอยู่เสมอ เป็นต้น

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิก 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วยเพศ อายุ การศึกษา เชื้อชาติ ระดับของนักดำน้ำ จำนวนไดฟ์ของนักดำน้ำ (Chung, Au, และ Qiu, 2013; Ong และ Musa, 2012a, 2012b; Salim, Bahaudin, และ Mohamed, 2013; Thapa, Graefe, และ Meyer, 2006) ด้านทัศนคติของนักดำน้ำ ประกอบไปด้วย การตระหนักรู้ถึงกฎระเบียบ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และความเข้าใจในผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพยากรทางทะเล (Ong และ Musa, 2011, 2012a, 2012b) และลักษณะบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การเปิดรับประสบการณ์ การมีสติสำนึกรับผิดชอบ การเปิดเผยตัวตน การประนีประนอมเข้ากับผู้อื่นได้ดี อารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล (Ong และ Musa, 2012a, 2012b) ส่งผล และมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำ อันประกอบไปด้วย พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว พฤติกรรมการจับ หรือ สัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล และพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัยขณะดำน้ำ (Ong และ Musa, 2011, 2012a, 2012b) การศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึง ทัศนคติ และลักษณะบุคลิกภาพ ที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ เป็นแนวปฏิบัติในการดำน้ำ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อส่งผลให้เกิดคุณค่าแห่งการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยจึงได้กรอบแนวคิดดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประเทศที่พำนักถาวร ระดับของนักดำน้ำ จำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน
2. ทักษะของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และนำมาใช้ประกอบการศึกษา “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิก 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดการท่องเที่ยวดำน้ำเชิงอนุรักษ์
 - 1.1 ความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 1.2 องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 1.3 แนวคิดกิจกรรมท่องเที่ยวประเภทการดำน้ำลึก
 - 1.4 แนวคิดการดำน้ำเชิงอนุรักษ์
 - 1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำน้ำ
 - 1.6 แนวคิดพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ
2. แนวคิดทัศนคติ และพฤติกรรม
 - 2.1 ความหมายของทัศนคติ
 - 2.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ
 - 2.3 องค์ประกอบของทัศนคติ
 - 2.4 ความหมายของพฤติกรรม
 - 2.5 องค์ประกอบของพฤติกรรม
 - 2.6 ประเภทของพฤติกรรม
 - 2.7 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม
 - 2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ และพฤติกรรม
3. ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ
 - 3.1 ความหมายของบุคลิกภาพ
 - 3.2 ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ
4. บริบทของเกาะเต่าอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการท่องเที่ยวดำนน้ำเชิงอนุรักษ์

1.1 ความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ได้บัญญัติศัพท์ “Ecotourism” หรือ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ในหมวดหมู่ศัพท์ภูมิศาสตร์ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับระบบนิเวศ โดยมีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการรักษาระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยได้ให้นิยามของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไว้หลากหลายทฤษฎี ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปไว้ ดังนี้

อิทธิพล โกมล (2553) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบหนึ่งที่เกิดจากการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบต่อ โดยไม่รบกวน หรือ ก่อให้เกิดความเสียหายอื่นใด แก่ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และธรรมชาติบริเวณนั้น โดนมีวัตถุประสงค์เพื่อการชื่นชม ศึกษา เรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ ลักษณะทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ทั้งยังช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และท้องถิ่นด้วยแนวคิดพื้นฐานของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

วัลัญชร วรรณรัตน์ และ ศศิธร จ้วนพันธ์ (2557) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า การท่องเที่ยวที่ดำเนินภายใต้ขีดจำกัดความสามารถของทรัพยากรธรรมชาติ ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของประชากร คนในชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่มีต่อการท่องเที่ยว รวมถึงต้องยินยอมให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอันเกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเท่าเทียมทั่วถึง และต้องขึ้นนำภายใต้ความปรารถนาของชุมชนคนในท้องถิ่นนั้น

รัฐกานต์ สามสี (2558) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งที่เป็นธรรมชาติเฉพาะถิ่น รวมถึงวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องในระบบนิเวศ โดยเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันกับท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างการมีจิตอนุรักษ์ต่อการรักษาระบบนิเวศนั้นให้ยั่งยืน

อุทิศ สังขรัตน์ และ ธเนศ ทวีบุรุษ (2558) ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ เป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ได้หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวในธรรมชาติเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์ควบคู่กันไป อยู่บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ ไม่เกิดการทำลายสภาพแวดล้อม และระบบนิเวศ

แพทย ธาราศักดิ์ (2559) นิยามว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยไม่รบกวนต่อระบบนิเวศ มุ่งเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการฟื้นคืนธรรมชาติ ซึ่งชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนสร้างจิตสำนึกให้กับทุกฝ่าย ให้เกิดการอนุรักษ์หวงแหนธรรมชาติ ให้เกิดความยั่งยืน

บุญชัย อาสอภิลิทธิ (2561) นิยามคำว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม และผู้ที่มาท่องเที่ยวนั้นจะต้องเป็นบุคคลเฉพาะกลุ่มโดยรู้และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรของชุมชน หรือ สิ่งอื่นใดในบริเวณนั้นที่จะทำให้เกิดความเสียหาย ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยังรวมไปถึงรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กล่าวโดยสรุปนิยามของคำว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ หวงแหน ไร่ซึ่งทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น โดยไม่ทำลาย หรือ ก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ ต่อสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรในท้องถิ่นนั้น ๆ และเป็นการสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยว และชุมชน บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้เกิดระบบเศรษฐกิจที่ดี และอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรอย่างยั่งยืน

1.2 องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ (2554) ได้สรุปองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ว่า ประกอบด้วยพื้นฐาน 5 อย่าง ดังนี้

1. ต้องอยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติ (Natural Based Tourism) หมายถึง ต้องจำเพาะมุ่งเน้นเรื่องชีววิทยา ลักษณะกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรม ศึกษาเรื่องการอนุรักษ์ การวางแผน การพัฒนา การจัดการด้านการท่องเที่ยว เพราะที่กล่าวมาล้วนเป็นพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

2. ต้องทำให้ระบบนิเวศยั่งยืน (Ecological Sustainable Tourism) หมายถึง เป็นการท่องเที่ยวที่สนับสนุนให้เกิดเศรษฐกิจที่ยั่งยืน สังคมที่ยั่งยืน และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ควบคู่กันไป การทำแหล่งท่องเที่ยวเป็นกุญแจสำคัญในการจัดการกิจกรรมของมนุษย์ เป็นการพัฒนาด้านศักยภาพในการรับรอง และคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ทำให้สิ่งแวดล้อมยังคงอยู่ ไม่เสื่อมสลายไป

3. ต้องศึกษาสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ (Environment Educative Tourism) เป็นการศึกษาสิ่งแวดล้อม และแปลความหมาย ให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความสนุกสนาน และให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีความหมาย ดึงดูดผู้ที่ปรารถนาต้องการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีจิตสำนึก โดยพัฒนาความคิด จิตใจ ความรู้สึกชื่นชมต่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเรื่องเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และชุมชน ช่วยให้กิจกรรมการท่องเที่ยวนั้นยังคงอยู่อย่างยั่งยืน การแปลความหมายช่วยให้นักท่องเที่ยวเห็นภาพในการพิจารณาสิ่งแวดล้อมนั้นได้ชัดเจนขึ้น ก่อให้เกิดคุณค่าทางวัฒนธรรม และธรรมชาติ

4. ต้องให้ชุมชนมีรายได้ (Locally Benefit Tourism) เป็นการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม นอกจากการท่องเที่ยวจะให้ประโยชน์ต่อชุมชน และสิ่งแวดล้อมแล้ว สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพประสบการณ์การท่องเที่ยว ชุมชนในท้องถิ่นได้ให้ความร่วมมือในการท่องเที่ยว เกิดเป็นการให้ความรู้ บริการ ความสะดวก การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ผลประโยชน์เหล่านี้จะมีน้ำหนักกว่าที่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะมีให้ต่อแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นำไปสู่การก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนเพื่อจัดการการอนุรักษ์ ทำให้สังคม และการรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อม เติบโตอย่างยั่งยืนไปพร้อมกัน

5. ต้องทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ (Tourism Satisfaction) ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญต่อนักท่องเที่ยว เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ที่ดี แต่อย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจควรเป็นอันดับรองลงมาจากอนุรักษ์

รัฐกานต์ สามสี (2558) ได้กล่าวสรุปถึงองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ว่า องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นประกอบด้วยกัน 4 ด้าน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเนื่องกับธรรมชาติ มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น รวมไปถึงแหล่งวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศของพื้นที่นั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีลักษณะของการมีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืน รวมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันกำจัดมลพิษ และการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต เพื่อก่อให้เกิดการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Managed Tourism) เสริมสร้างให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible Travel) ที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคม

3. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบ (Learning Process) โดยมีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว โดยมีจุดประสงค์เพื่อก่อให้เกิดความรู้ ความประทับใจ ประสบการณ์ เสริมสร้างความตระหนัก และจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว ให้กับนักท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่น และผู้ประกอบการ

4. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน (People Participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิด การวางแผน ได้รับประโยชน์ มีการติดตามผลการปฏิบัติ ตลอดจนร่วมมือในการบำรุงรักษาทรัพยากรท้องถิ่น ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และผลตอบแทนที่สามารถนำกลับมาบำรุงรักษา และจัดการการท่องเที่ยวนั้นได้

หากการท่องเที่ยวใดมีไม่ครบทั้ง 4 กระบวนการดังกล่าว ก็จัดได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งการท่องเที่ยวนั้นอาจอยู่ในรูปแบบอื่น

เพทาย ธาราศักดิ์ (2559) ได้กล่าวสรุปถึง องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบด้านจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว คือการถ่ายทอดความรู้ และสื่อความหมายด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ที่สามารถทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเกิดการตื่นตัวตอยสนองต่อการมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยวนั้น

2. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวนั้น อันนำไปสู่การปลูกสร้างจิตสำนึกที่ดี และถูกต้องแก่ผู้มาท่องเที่ยว

3. องค์ประกอบด้านความพึงพอใจ เกิดการสนับสนุน เสริมสร้างประสบการณ์ ด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้กับนักท่องเที่ยว ได้รับความรู้ ความประทับใจ และประสบการณ์ที่ดี รวมถึงการ ก่อให้เกิดผลประโยชน์ รายได้ ในชุมชน แหล่งท่องเที่ยวนั้น

4. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ จัดการ และพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างร่วมมือกัน ช่วยให้คนในท้องถิ่นมีความภาคภูมิใจ เกิดการหวงแหนในทรัพยากร เกิดความร่วมมือร่วมใจกัน ในการเสริมสร้างการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

องค์ประกอบเหล่านี้จะนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวที่ดี เกิดความเป็น
สุขลักษณะในท้องถิ่น มีความสะดวกสบาย ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เสริมสร้างให้
นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่ดี มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จากองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังได้ยกมา สามารถสรุปได้ว่า ในการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้น การที่จะเกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เติบโตไปอย่างยั่งยืนได้ จำเป็น
จะต้องมีองค์ประกอบสำคัญในด้านต่าง ๆ ดังนี้ เป็นส่วนประกอบ องค์ประกอบด้านพื้นที่ ด้านการ
จัดการการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ด้านการสร้างจิตสำนึกให้เกิดความห่วง
รวมถึงความรู้ในแหล่งท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนนั้น รวมถึงการมีส่วนร่วมจาก
นักท่องเที่ยว และองค์ประกอบด้านการสร้างความพึงพอใจ หากมีการบูรณาการทุกภาคส่วนให้ลง
ตัว จะทำให้ศักยภาพในการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเกิดขึ้น เกิดการความเป็นหนึ่งเดียวกัน ร่วมแรง
ร่วมใจในการอนุรักษ์ห่วงแห่งทรัพยากร สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้หมุนเวียนในชุมชน
นำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

1.3 แนวคิดกิจกรรมท่องเที่ยวประเภทการดำน้ำลึก

การดำน้ำจัดเป็นกิจกรรมสันทนาการประเภทหนึ่ง ประกอบด้วยหลากหลายประเภท
เช่น การดำน้ำเหนือผิวน้ำ (Snorkeling) หรือ (Skin Diving) การดำน้ำลึก (Scuba Diving) และ
การดำน้ำตัวเปล่า (Free Diving) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงเฉพาะ การดำน้ำลึก
เป็นหลัก

การดำน้ำลึก หรือ ในภาษาอังกฤษเรียกว่า Scuba Diving ย่อมาจาก Self
Contained Underwater Breathing Apparatus Diving คือ การดำน้ำโดยใช้อุปกรณ์ช่วยหายใจ
ประกอบไปด้วยชุดอุปกรณ์ดำน้ำ และถังอากาศที่ติดตัวนักดำน้ำ ทำให้ดำน้ำ และเคลื่อนที่ได้โดย
อิสระใต้น้ำ ในระยะเวลาที่ยาวนาน (America Navy, 2016; พิชิต เมืองนาโพธิ์, 2550)

ภาพประกอบ 2 กิจกรรมการเตรียมตัวก่อนดำน้ำลึก

ที่มา: ดลวี ปัญญาผาบ (2561)

โดยปกติทั่วไปนักดำน้ำจะมีอุปกรณ์มาตรฐานที่สำคัญติดตัว ขณะดำน้ำ ดังนี้ (ธีรพล เกิดเนตร, 2560)

1. หน้ากากดำน้ำ (Mask) เป็นเสมือนหน้าต่าง ช่วยให้นักดำน้ำได้มองเห็นใต้น้ำได้อย่างสะดวก เล่นสปีดลักษณะพิเศษ ที่ทนทานต่อสภาวะความกดดันของอากาศใต้น้ำ
2. เสื้อชูชีพ (BCD: Buoyancy Compensator Device) เป็นชูชีพ ที่ช่วยปรับสภาพการลอยตัวใต้น้ำ และบนผิวน้ำ ด้วยการออกแบบพิเศษที่สามารถเติมลม หรือ ปลดปล่อยลม เพื่อปรับสมดุลน้ำหนักตัว ขณะดำน้ำได้ โดยมีอยู่ด้วยกันสองประเภทคือ แบบแจ็คเก็ต (Jacket หรือ Vest Style BCD) เป็นแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มีลักษณะคล้ายเสื้อชูชีพ ด้านในจะมีช่องสำหรับเก็บอากาศ และจุดสำหรับต่อสายในการเติมอากาศ ส่วนอีกแบบจะเป็นถุงลมสำหรับการลอยตัว (Back Mounted BCD หรือ Wing Style) จะเป็นถุงลมใช้สวมติดตัวนักดำน้ำจากด้านหลัง ก่อนติด

ถังอากาศ เมื่อเติมอากาศจะมีลักษณะคล้ายปึก จึงเรียกว่า Wing Style ข้อได้เปรียบของ Wing Style คือ จะมีอิสระโยกการเคลื่อนไหวได้ดีกว่า

3. ถังอากาศ (Tank) ทำหน้าที่เก็บอากาศที่นักดำน้ำใช้หายใจได้น้ำ ทนแรงกดดันได้สูงถึง 320 บาร์ (Bar) โดยปกติจะอัดอากาศสำหรับใช้ในการดำน้ำที่ประมาณ 200 บาร์ อากาศที่อัดเข้าไปก็คืออากาศที่หายใจในปกติบนบก สำหรับตัวถังอากาศจะมีวาล์วเปิดปิด เมื่อทำการต่อเข้ากับอุปกรณ์สำหรับหายใจได้น้ำ

4. อุปกรณ์สำหรับหายใจได้น้ำ (Regulator) เป็นอุปกรณ์ที่ต่อกับถังอากาศบริเวณจุดเชื่อมต่อ (First Stage) ประกอบด้วยสายจำนวน 4 เส้น คือ ที่หายใจหลัก (Primary Regulator) ที่หายใจสำรอง (Octopus) ตัวปรับอากาศความดันต่ำ (Low Pressure) เอาไว้ต่อกับ BCD เพื่อนำอากาศเข้า เพื่อช่วยในการลอยตัว และตัวปรับอากาศความดันสูง (High Pressure) เอาไว้ติดกับมาตรวัด (Gauge) ที่ต้องมี คือ มาตรวัดปริมาณอากาศในถัง นอกจากนั้นยังสามารถเอาไว้ต่อกับมาตรวัดอื่น ๆ ได้ เช่น มาตรวัดระดับความลึก และเข็มทิศ เป็นต้น

5. เข็มขัดตะกั่ว (Weight Belt) เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้นักดำน้ำจมลงในน้ำได้ โดยเข็มขัดจะใช้ร้อยก่อนตะกั่วแล้วสวมใส่ไว้ที่เอว โดยตะกั่ว 1 ก้อนมีน้ำหนักประมาณ 1 กิโลกรัม โดยนักดำน้ำจะเลือกใช้จำนวนตะกั่วตามความเหมาะสมของตน สำหรับเข็มขัดต้องสามารถปลดออกได้ง่าย เนื่องจากหากเกิดเหตุฉุกเฉิน มีความจำเป็นต้องปลดตะกั่วทิ้ง ก็สามารถทำได้โดยปลดหัวเข็มขัดได้ในทีเดียว

6. ฟิน หรือ ตีนกบ (Fin) เป็นอุปกรณ์สำหรับช่วยในการว่ายน้ำ การเลือกใช้ฟิน ขึ้นอยู่กับความถนัดของนักดำน้ำ

7. เวทสูท หรือ ชุดประดาน้ำ (Wetsuit) มีรูปแบบ ความหนา ที่ต่างกันไป ยิ่งหนาเท่าไร ยิ่งทำให้ร่างกายอบอุ่นเท่านั้น เวทสูทที่เหมาะสมกับนักดำน้ำ จะต้องไม่คับ หรือ หลวมจนเกินไป โดยมากสำหรับการดำน้ำในภูมิอากาศของประเทศไทย นิยมเวทสูทที่มีความหนาระหว่าง 2-3 มิลลิเมตร

ภาพประกอบ 3 นักดำน้ำขณะดำน้ำ พร้อมอุปกรณ์พื้นฐาน

ที่มา: ฤชากร พรหมศิริ (2560)

1.3.1 ข้อมูลหลักสูตรระดับการดำน้ำลึกของสถาบันต่าง ๆ

หลักสูตรการเรียนดำน้ำลึกนั้นมีหลากหลายหลักสูตร ซึ่งในแต่ละหลักสูตรก็มีการจำแนกอีกหลายระดับ โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลระดับของหลักสูตรการดำน้ำจากสถาบันต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.3.1.1 สถาบันดำน้ำ PADI (Professional Association of Diving Instructors) เป็นสถาบันดำน้ำที่มีประสบการณ์มาอย่างยาวนานรวมกว่า 50 ปี โดยมีหลักสูตรดำน้ำต่าง ๆ มากมายในปัจจุบัน อาทิเช่น หลักสูตรดำน้ำลึก (Scuba Diving) หลักสูตรดำน้ำตัวเปล่า (Free Diving) หลักสูตรดำน้ำด้วยทักษะพิเศษ (Technical Diving) ทั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอในหลักสูตรการดำน้ำลึก (Scuba Diving) ที่ประกอบไปด้วย 15 ระดับ ดังต่อไปนี้ (Professional Association of Diving Instructors, 2019)

1) ระดับนักดำน้ำเบื้องต้น (Open Water Diver) เป็นหลักสูตรดำน้ำลึกระดับเบื้องต้น โดยคุณสมบัติผู้เรียนในระดับนี้จะต้องมีอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ในหลักสูตรนี้จะสอน

เกี่ยวกับการจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการดำน้ำ ความปลอดภัย การควบคุมการลอยตัว และการแก้ไขสถานการณ์ใต้น้ำในกรณีอุปกรณ์ใต้น้ำหลุด เป็นต้น เมื่อสำเร็จหลักสูตรนี้จะสามารถดำน้ำเพื่อค้นหาการโดยดำน้ำลึกได้ที่ระดับความลึกสุด 18 เมตร

2) ระดับนักดำน้ำขั้นสูง (Advanced Open Water Diver) โดยหลักสูตรนี้ผู้เรียนจะต้องมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป สำหรับหลักสูตรนี้จะสอนให้นักดำน้ำสามารถดำน้ำในความลึกที่ลึกสุดถึง 40 เมตร โดยนักดำน้ำในระดับนี้จะสามารถเปิดประสบการณ์ดำน้ำในหลักสูตรพิเศษ (PADI Special Diver) ที่หลากหลายมากขึ้น อาทิเช่น การดำน้ำตอนกลางคืน (Night Dive) การดำน้ำสำรวจเรือจม (Wreck Dive) การดำน้ำด้วยอากาศชนิดพิเศษ (Enriched Air Diver) เป็นต้น

3) ระดับนักดำน้ำช่วยชีวิต (Rescue Diver) โดยหลักสูตรนี้ผู้เรียนจะต้องสำเร็จหลักสูตรระดับ Advanced Open Water Diver และผ่านหลักสูตรการอบรมปฐมพยาบาลและซีพีอาร์ Emergency First Response Primary and Secondary Care (CPR and First Aid) โดยหลักสูตรนี้จะสอนให้นักดำน้ำเรียนรู้เกี่ยวกับการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินจากการดำน้ำ ทั้งใต้น้ำ และบนบก โดยนักดำน้ำระดับนี้จะสามารถดูแลตัวเองในกรณีฉุกเฉิน และความเสี่ยงต่าง ๆ ได้ รวมถึงการจัดการรับมือกับสภาวะความเครียดของนักดำน้ำคนอื่น การจัดการเรื่องสภาวะฉุกเฉินในสถานการณ์ต่าง ๆ การใช้อุปกรณ์ในกรณีฉุกเฉิน การให้ความช่วยเหลือกับนักดำน้ำที่เกิดอาการวิตกกังวล (Panicked Divers) และการให้ความช่วยเหลือกับนักดำน้ำที่หมดสติ (Unresponsive Divers)

4) ระดับนักดำน้ำผู้ชำนาญ (Master Scuba Diver) สำหรับระดับนี้ นักดำน้ำจะต้องเป็นนักดำน้ำระดับ Rescue Diver ที่มีประสบการณ์การดำน้ำตั้งแต่ 50 ไดฟ์ ขึ้นไป และต้องมีทักษะการดำน้ำในหลักสูตรพิเศษ (PADI Special Diver) อีกอย่างน้อย 5 ระดับ จึงจะสามารถเรียนหลักสูตรนี้ได้

5) ระดับนักดำน้ำผู้ชำนาญพิเศษ (Divemaster) สำหรับระดับนี้ นักดำน้ำจะต้องเป็นนักดำน้ำระดับ Rescue Diver อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี ผ่านการดำน้ำมาไม่น้อยกว่า 40 ไดฟ์ และจะต้องทำการฝึกฝนในการเรียนรู้การดำน้ำในระดับนี้อีก 60 ครั้ง จึงจะสามารถจบหลักสูตร Divemaster ได้ สำหรับนักดำน้ำที่จบหลักสูตรนี้ จะสามารถเป็นผู้นำดำน้ำได้ (Dive Leader)

6) ระดับนักดำน้ำผู้ให้การช่วยเหลือ (Adaptive Support Diver) นักดำน้ำในระดับนี้ จะต้องเป็นนักดำน้ำที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และเป็นนักดำน้ำระดับ Open Water Diver

โดยนักดำน้ำที่จะเรียนในระดับนี้จะต้องผ่านการเรียนหลักสูตรการอบรมปฐมพยาบาล และซีพีอาร์ Emergency First Response Primary and Secondary Care (CPR and First Aid) จึงจะสามารถเรียนในหลักสูตรนี้ได้ เมื่อสำเร็จหลักสูตร จะสามารถเป็นนักดำน้ำที่ให้ความช่วยเหลือนักดำน้ำที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ เช่น ผู้พิการ เป็นต้น

7) ระดับนักดำน้ำชำนาญการหลักสูตรพิเศษ (Adventure Diver) ในระดับนี้จะเป็นระดับที่แตกย่อยออกมาจากระดับ Advanced Open Water Diver สำหรับนักดำน้ำที่ต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่ยิ่งขึ้น เช่น ต้องการเป็นนักถ่ายภาพใต้น้ำ การดำน้ำด้วย Dry Suit ซึ่งเป็นชุดดำน้ำที่ใช้ในการดำน้ำในที่ที่มีอุณหภูมิต่ำ

8) ระดับทดลองดำน้ำ (Scuba Diver) ในระดับนี้จะเป็นหลักสูตรระยะสั้นสำหรับผู้ที่มีเวลาน้อย หรือ ต้องการทดลองเรียนดำน้ำ โดยระดับนี้จะมีครูผู้ฝึกสอนตามประกบขณะดำน้ำอยู่เสมอ และสามารถลงดำน้ำได้ที่ความลึกไม่เกิน 12 เมตร และหากสนใจจะเรียนเพิ่มเติมเพื่อไปสู่ระดับ Open Water Diver ก็สามารถเรียนต่อเนื่องจากหลักสูตรนี้ได้ทันที

9) ระดับผู้ช่วยสอนดำน้ำ (Assistant Instructor) หรือ ระดับผู้ช่วยครูสอนดำน้ำ นักดำน้ำในระดับนี้จะสามารถสอบเป็นครูผู้สอนดำน้ำ (Open Water Scuba Instructor) ได้ในอนาคต ซึ่งก่อนจะสำเร็จเป็น Assistant Instructor ได้ นักดำน้ำในระดับนี้จะต้องมีประวัติการดำน้ำไม่น้อยกว่า 60 ไลฟ์ และต้องผ่านการฝึกฝนอีก 100 ไลฟ์ ถึงจะมีสิทธิ์สอบเป็นครูสอนดำน้ำได้

10) ระดับผู้สอนดำน้ำ (Open Water Scuba Instructor) หรือ ระดับครูสอนดำน้ำ โดยในระดับนี้นอกจากนักดำน้ำจะสามารถสอนการดำน้ำให้กับผู้ที่สนใจได้ ยังสามารถที่บริหารจัดการธุรกิจดำน้ำได้

11) ระดับผู้สอนดำน้ำทักษะพิเศษ (Specialty Instructor) นักดำน้ำในระดับนี้จะเป็นนักดำน้ำในระดับเดียวกันกับ Open Water Scuba Instructor แต่จะมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในหลักสูตรพิเศษ อาทิเช่น ครูสอนการดำน้ำในถ้ำ (Cavern Diver) ครูสอนดำน้ำสำรวจเรือจม (Wreck Diver) ครูสอนดำน้ำตอนกลางคืน (Night Diver) ครูสอนการดำน้ำด้วยอากาศชนิดพิเศษ (Enriched Air Diver) ครูสอนการดำน้ำในอุณหภูมิต่ำที่ระดับเยือกแข็ง (Ice Diver) เป็นต้น

12) ระดับผู้ฝึกสอนทักษะดำน้ำขั้นพิเศษ (Master Scuba Diver Trainer) นักดำน้ำในระดับนี้จะเป็นนักดำน้ำในระดับขั้นสูงที่สามารถดำน้ำในหลักสูตรพิเศษของสถาบัน PADI ทั้งหมด และผ่านระดับเป็นผู้ฝึกสอนการดำน้ำในทักษะพิเศษ (Specialty Diver) อย่างน้อย 5 ทักษะ

13) ระดับผู้ปรับปรุงหลักสูตรดำน้ำ (IDF Staff Instructor) เป็นนักดำน้ำในระดับที่สามารถพัฒนา ปรับปรุง กระบวนการสอน หลักสูตรต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพ

14) ระดับผู้พัฒนาหลักสูตรดำน้ำ (Master Scuba Diver) เป็นนักดำน้ำระดับขั้นสูง ที่ผ่านหลักสูตรของสถาบัน PADI มากกว่า 150 หลักสูตร ผ่านการฝึกฝนอบรมอย่างเข้มข้น สามารถเข้าร่วมกับสถาบัน PADI ในการพัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ได้อย่างชำนาญ

15) ระดับผู้กำกับดูแลหลักสูตรดำน้ำ (Course Director) เป็นนักดำน้ำในระดับขั้นสูงที่สามารถออกแบบ พัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรดำน้ำของทางสถาบันได้

1.3.1.2 สถาบันดำน้ำ NAUI (National Association of Underwater Instructor) เป็นสถาบันดำน้ำที่เปิดสอนทั้งการดำน้ำลึก (Scuba Diving) และการดำน้ำด้วยตัวเปล่า (Free Diving) โดยในระดับการดำน้ำลึกของสถาบัน NAUI ประกอบไปด้วยหลักสูตรที่สร้างนักดำน้ำในระดับต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (National Association of Underwater Instructors, 2019)

1) หลักสูตรการดำน้ำเบื้องต้น เป็นหลักสูตรสำหรับทดลองเรียนดำน้ำเบื้องต้น ประกอบไปด้วยสองระดับด้วยกันคือ

1.1) ระดับทดลองเบื้องต้น (Try Scuba/Passport Scuba Diver Program) เป็นหลักสูตรดำน้ำระยะสั้นที่ผู้เรียนในระดับนี้จะสามารถดำน้ำได้เฉพาะในสระสำหรับฝึก หรือ ในบริเวณน้ำตื้นในอ่าว หรือ หาด ที่คลื่นสงบ (Confined Water) โดยการมีผู้ฝึกสอนประกบอยู่ตลอดการดำน้ำโดยผู้เรียนต้องมีอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และอนุมัติสำหรับผู้มีอายุมากกว่า 8 ปี ซึ่งผู้ผ่านหลักสูตรนี้จะสามารถดำน้ำได้ เป็นระยะเวลา 12 เดือน และหากมีการดำน้ำในช่วงระยะเวลา 12 เดือนนี้ ก็จะมีสิทธิต่ออายุการดำน้ำในระดับนี้อัตโนมัติอีก 12 เดือนในช่วงเวลาถัดไป

1.2) ระดับทดลองพิเศษ (Tandem Scuba Diver) นักดำน้ำในระดับนี้จะสามารถดำน้ำลึกได้ไม่เกิน 12 เมตร โดยมีครูผู้ฝึกสอนประกบอยู่ตลอดเวลา

2) หลักสูตรนักดำน้ำเพื่อสนทนาการ (Diver) เป็นหลักสูตรที่ให้การรับรองนักดำน้ำเมื่อสำเร็จหลักสูตรกับทางสถาบัน ในระดับดังต่อไปนี้

2.1) ระดับนักดำน้ำทั่วไป (Scuba Diver) นักดำน้ำในระดับนี้จะสามารถดำน้ำได้ลึกสุดที่ระดับ 18 เมตร

2.2) ระดับนักดำน้ำผู้ใช้อากาศชนิดพิเศษ (Enriched Air Nitrox Diver) นักดำน้ำในระดับนี้จะสามารถดำน้ำด้วยอากาศชนิดพิเศษได้

2.3) ระดับนักดำน้ำขั้นสูง (Advanced Scuba Diver) นักดำน้ำในระดับนี้จะสามารถดำได้ลึกสุด 40 เมตร และยังสามารถดำน้ำในทักษะพิเศษอื่น ๆ ที่สนใจได้ อาทิเช่น การดำน้ำสำรวจเรือจม นักนิเวศวิทยาใต้น้ำ นักโบราณคดีใต้น้ำ เป็นต้น

2.4) ระดับนักดำน้ำให้การช่วยเหลือชีวิต (Rescue Scuba Diver) เป็นนักดำน้ำในระดับที่สามารถให้ความช่วยเหลือ หรือ แก้ไขในกรณีที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินจากการดำน้ำได้

2.5) ระดับนักดำน้ำชำนาญพิเศษ (Master Scuba Diver) ในระดับนี้ นักดำน้ำจะสามารถเป็นผู้นำในการดำน้ำได้ (Dive Leader)

3) หลักสูตรดำน้ำระดับผู้นำ (Leadership) จะเป็นหลักสูตรที่สามารถเป็นผู้นำในการดำน้ำ และในระดับผู้ช่วย หรือ ครูผู้สอนทักษะในการดำน้ำได้

3.1) ระดับเตรียมตัวฝึกสอนดำน้ำ (NAUI FIT) เป็นนักดำน้ำระดับเตรียมตัวก่อนเป็นผู้ช่วยครูสอนดำน้ำ

3.2) ระดับผู้ช่วยสอนดำน้ำ (Assistant Instructor) เป็นนักดำน้ำในระดับผู้ช่วยครูสอนดำน้ำ

3.3) ระดับนักดำน้ำเชี่ยวชาญพิเศษ (Dive Master) สามารถทำหน้าที่เป็นผู้นำในการดำน้ำได้

3.4) ระดับผู้ฝึกสอนดำน้ำ (Instructor) สามารถทำการสอนหลักสูตรดำน้ำได้

3.5) ระดับผู้แนะนำหลักสูตร (Instructor Trainer) เป็นผู้ดูแล แนะนำ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรดำน้ำ

3.6) ระดับผู้กำกับหลักสูตรดำน้ำ (Course Director) เป็นผู้ที่ดูแลกำกับพัฒนาหลักสูตรดำน้ำ

1.3.1.3 สถาบันดำน้ำ BSAC (British Sub Aqua Club) เป็นสถาบันดำน้ำที่เปิดสอนหลักสูตรดำน้ำเพื่อสันทนากการในระดับต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (The British Sub Aqua Club, 2019)

1) ระดับนักดำน้ำทั่วไป (BSAC Ocean Diver) เป็นนักดำน้ำในระดับที่สามารถดำได้ลึกสุดที่ระดับ 20 เมตร

2) ระดับนักดำน้ำขั้นสูง (BSAC Advanced Ocean Diver) เป็นนักดำน้ำที่ดำน้ำได้ที่ระดับลึกสุดที่ 30 เมตร

3) ระดับนักกีฬาดำน้ำ (BSAC Sports Diver) สามารถดำน้ำได้ถึง 35 เมตร และมีทักษะด้านการให้ความช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน (Rescue & CPR)

4) ระดับผู้นำการดำน้ำ (BSAC Dive Leader) เป็นนักดำน้ำในระดับที่สามารถเป็นผู้นำในการดำน้ำได้

5) ระดับวางแผนการดำน้ำ (BSAC Expedition Diver) เป็นนักดำน้ำที่สามารถวางแผนการดำน้ำ ตลอดจนสามารถหาแหล่งดำน้ำใหม่ ๆ ได้

6) ระดับนักดำน้ำชั้นสูงพิเศษ (BSAC First Class Diver) เป็นนักดำน้ำเพื่อสันทนาการที่มีประสบการณ์ดำน้ำมามาก มีทักษะชำนาญการเรื่องทิศทางใต้น้ำ

7) ระดับเตรียมผู้ช่วยผู้ฝึกสอน (Assistant Instructor) นักดำน้ำระดับเตรียมตัวเป็น BSAC Instructor Trainer

8) ระดับผู้ฝึกสอนดำน้ำ (BSAC Open Water Instructor) เป็นระดับครูผู้สอนดำน้ำ โดยในระดับนี้ยังมีระดับย่อยคือ BSAC Practical Instructor ที่สอนทักษะการดำน้ำ และ BSAC Theory Instructor ที่สอนทฤษฎีต่าง ๆ ในการดำน้ำ ทั้งนี้ BSAC Open Water Instructor จะสามารถสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ ควบคู่กันทั้งทฤษฎี และปฏิบัติได้ ขึ้นอยู่กับใบอนุญาตที่ได้มา

9) ระดับผู้ฝึกสอนดำน้ำขั้นสูง (BSAC Advance Instructor) เป็นระดับครูสอนดำน้ำที่มีประสบการณ์สูง และมีทักษะความรู้ด้านการสำรวจ การผสมอากาศ ตลอดจนทักษะพิเศษอื่น ๆ เช่น การถ่ายภาพใต้น้ำ การสำรวจเรือจม เป็นต้น

10) ระดับผู้ช่วยผู้ฝึกสอนดำน้ำ (BSAC Instructor Trainer) ผู้ช่วยครูผู้ฝึกสอนดำน้ำ

11) ระดับผู้ฝึกสอนระดับสูง (BSAC National Instructor) เป็นครูสอนดำน้ำในระดับสูงสุด

12) ระดับผู้รับรองหลักสูตรดำน้ำ (BSAC Instructor Crossover Course) เป็นครูผู้ฝึกสอนดำน้ำที่สอน หรือ ให้การรับรองครูสอนดำน้ำจากสถาบันอื่น ที่สนใจหลักสูตรดำน้ำของสถาบัน BSAC

1.3.1.4 SSI (Scuba Schools International) สำหรับหลักสูตรการดำน้ำเพื่อสันทนาการของสถาบัน SSI จะประกอบด้วยหลักสูตรต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (SCUBA Schools International, 2019)

1) ระดับทดลอง (Try Scuba) นักดำน้ำในระดับนี้จะสามารถทดลองดำน้ำในสระที่ความลึกไม่เกิน 5 เมตรเท่านั้น

2) ระดับพื้นฐาน (Basic Diver) เป็นหลักสูตรที่ออกแบบมาสำหรับนักดำน้ำในระยะสั้น สามารถดำน้ำได้ลึกสุดที่ความลึก 12 เมตร และจะได้รับใบอนุญาตดำน้ำที่มีอายุเพียง 6 เดือนเท่านั้น

3) ระดับดำน้ำลึกขั้นพื้นฐาน (Scuba Diver) เป็นหลักสูตรระยะสั้น ที่นักดำน้ำในระดับนี้สามารถดำน้ำลึกมากที่สุดที่ระดับ 12 เมตร โดยมีนักดำน้ำที่ชำนาญประกบขณะดำน้ำ

4) ระดับนักดำน้ำขั้นต้น (Open Water Diver) นักดำน้ำในระดับนี้จะสามารถดำน้ำได้ลึกที่สุดที่ระดับความลึก 18 เมตร

5) ระดับนักดำน้ำขั้นสูง (Advanced Adventurer Diver) เป็นนักดำน้ำที่สามารถดำน้ำในระดับความลึกสุดที่ระดับ 30 เมตร และยังสามารถเรียนในหลักสูตรดำน้ำพิเศษอื่น ๆ เช่น การดำน้ำด้วยอากาศชนิดพิเศษ (Enriched Air Nitrox) การดำน้ำที่ความลึกสุด 40 เมตร (Deep Diving) การใช้เข็มทิศใต้น้ำ การค้นหาใต้น้ำ การดำน้ำเวลากลางคืน การสำรวจเรือจม เป็นต้น

6) ระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Guide) เป็นนักดำน้ำที่สามารถเป็นผู้นำในการดำน้ำได้

7) ระดับผู้ช่วยสอนดำน้ำ (Assistant Instructor) เป็นนักดำน้ำในระดับผู้ช่วยครูสอนดำน้ำ

8) ระดับผู้ฝึกสอนดำน้ำ (Advanced Open Water Instructor) ระดับครูสอนดำน้ำ

9) ระดับผู้ฝึกสอนดำน้ำทักษะพิเศษ (Divemaster Instructor) เป็นผู้ฝึกสอนดำน้ำในระดับสูง ที่สอนทักษะดำน้ำหลักสูตรพิเศษต่าง ๆ

10) ระดับผู้ฝึกสอนดำน้ำข้ามสถาบัน (Instructor Crossover) เป็นผู้ฝึกสอนดำน้ำให้กับกับนักดำน้ำจากหลักสูตรอื่น ที่สนใจในการดำน้ำของหลักสูตร SSI

11) ระดับผู้ดูแลหลักสูตรการสอนดำน้ำ (Instructor Trainer) เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตในการสอนหลักสูตรผู้ฝึกสอนดำน้ำ

จากข้อมูลระดับดำน้ำจากสถาบันดำน้ำต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า โดยทั่วไประดับของนักดำน้ำที่ผ่านการฝึกฝนจากสถาบันต่าง ๆ สามารถจัดเป็นระดับต่าง ๆ ตามทักษะความสามารถของนักดำน้ำ ได้พอสังเขปดังนี้

1. นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) เป็นนักดำน้ำที่สามารถดำน้ำที่ระดับความลึกไม่เกิน 18 เมตร
2. นักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver) เป็นนักดำน้ำที่สามารถดำน้ำที่ระดับความลึกไม่เกิน 40 เมตร และยังมีทักษะดำน้ำชนิดพิเศษตามความสนใจ เช่น การดำน้ำสำรวจเรือจม การดำน้ำเวลากลางคืน เป็นต้น
3. นักดำน้ำระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver) เป็นนักดำน้ำที่เชี่ยวชาญสามารถเป็นผู้นำในการดำน้ำได้
4. นักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) เป็นนักดำน้ำที่สามารถให้การฝึกสอนแก่นักดำน้ำให้มีคุณสมบัติตามมาตรฐานการดำน้ำเพื่อสนทนากิจการในระดับต่าง ๆ นักดำน้ำในระดับนี้ ยังสามารถมีทักษะพิเศษ หรือ โอกาสในการเติบโตในระดับที่สูงกว่าต่อไป เช่น การเป็นผู้ออกแบบหลักสูตรการดำน้ำ การควบคุมมาตรฐานหลักสูตร เป็นต้น

1.4 แนวคิดด้านการดำน้ำเชิงอนุรักษ์

จากความเสื่อมโทรมของทรัพยากรใต้ทะเลซึ่งเป็นปัญหาสำคัญ อันมีหลายสาเหตุ เช่น การพัฒนาที่ดินตามแนวชายฝั่งทะเล การลักลอบการทำประมง การจอดเรืออย่างขาดจิตสำนึกของผู้ประกอบการ การทิ้งขยะลงทะเล หรือแม้แต่ การใช้ครีมกันแดดที่มีสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อปะการัง เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวดำน้ำลึกในประเทศไทย มิติด้านการสร้างสำนึกแห่งการอนุรักษ์ เป็นสิ่งสำคัญต่อการคงสภาพของทรัพยากรทางทะเล โดยกำหนดออกมาเป็นนโยบายได้ ดังนี้ (วรารุณ ชินทรเดชา, 2555)

1.4.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสำนึกแห่งการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล โดยมีแนวทางดังนี้

1.4.1.1 จัดทำแผนการรณรงค์ร่วมกับคนในชุมชนต่าง ๆ ด้วยการ ให้ความรู้ในการดำรงชีพบนพื้นฐานแห่งการอนุรักษ์ชายฝั่ง เพื่อลดเลิก หรือ ยุติการทำลายทรัพยากรทางทะเล และเสริมสร้างประโยชน์ให้กับทรัพยากรในถิ่นฐาน รวมถึงการช่วยสอดส่องความเคลื่อนไหวอันจะกระทบกับทรัพยากรต่าง ๆ ในท้องถิ่น ให้กับภาครัฐ หรือ องค์กรที่เกี่ยวข้อง

1.4.1.2 จัดตั้งศูนย์มัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นเป็นผู้ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว

1.4.1.3 ในส่วนของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวดำน้ำ ภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือ หรือ สนับสนุนเงินทุน ให้กับภาคธุรกิจที่สามารถประกอบธุรกิจภายใต้การอนุรักษ์

ทรัพยากรทางธรรมชาติได้ และอยู่บนพื้นฐานที่ตรวจสอบได้ว่า มีการประยุกต์ใช้แผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แท้จริง

1.4.1.4 สร้างสำนึกให้กับภาคธุรกิจ ที่พัฒนาที่ดินตามแนวชายฝั่งทะเล ให้เกิด การรับรู้ถึงผลกระทบ อันเกิดจากการไร้ความรับผิดชอบ หรือ การไม่เคารพกฎกติกา ที่บัญญัติไว้ เช่น การปลูกสร้าง หรือ การพัฒนาที่ดินตามแนวชายฝั่ง อันไร้ซึ่งมาตรการ หรือ เพิกเฉยต่อ ระเบียบของการจัดเก็บ หรือ ทำลายของเสีย ที่ส่งผลให้เกิดตะกอนสะสมในทะเล หรือ การ ปนเปื้อนของของเสีย เป็นต้น

1.4.1.5 สนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการเรือประมง โดยสร้างการรับรู้เพื่อ ไม่ให้เข้าไป ลักลอบจับปลาในเขตอุทยาน และการสร้างจิตสำนึกในเรื่องการจอดเรือโดยผูกกับทุ่นจอดเรือ แทนการทิ้งสมอ ที่ทำให้แนวปะการัง เกิดความเสียหาย อีกทั้งยังส่งผลให้จำนวนของสัตว์น้ำที่ ลดลงด้วย

1.4.1.6 การให้ความรู้กับกลุ่มผู้ประกอบการเรือประมง เกี่ยวกับการไม่จับปลาใน ฤดู วางไข่ หรือ เลือกปลาที่จะจับ เช่น ปล่อยปลาตัวที่กำลังจะวางไข่คืนสู่ท้องทะเล

1.4.1.7 ทำการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กรมเจ้าท่า สำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัด กรมอุทยาน เครือข่ายชุมชน หรือ กรมประมง เป็นต้น โดยตั้ง เครือข่ายชุมชนกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อทำงานร่วมกัน เช่น จัดตั้งกรรมการดูแลทุ่นผูกเรือ และการ จัดสัมมนา ระหว่างภาคเอกชน เพื่อสร้างความร่วมมือร่วมใจในการดูแลทรัพยากร

1.4.1.8 จัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัคร ดูแลปะการัง เพื่อรายงานการกระทำผิดใน แนวปะการัง ให้กับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ

1.4.2 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติใต้ทะเล

การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติใต้ทะเล สามารถทำได้หลากหลายทาง เช่น การ สร้างแนวปะการังเทียมในจุดดำน้ำที่เสื่อมโทรม การพลิกปะการังที่ล้มคว่ำ และการซ่อมแซม ปะการังที่แตกหัก การกำจัดทราย และตะกอน ที่ทับถมปะการัง รวมถึง พืชใต้ทะเลอื่น ๆ การสร้าง ฟาร์มทะเลให้กับผู้ประกอบการที่จับสัตว์น้ำ เพื่อลดความเสียหาย และลดการจับสัตว์น้ำในทะเล การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดดำน้ำ การสร้างแหล่งดำน้ำใหม่ เพื่อให้แหล่งดำน้ำที่มีอยู่ เดิมได้รับการรบกวนน้อยลง การจัดพื้นที่ในการดำน้ำ โดยจัดเป็นจุดดำน้ำที่เหมาะสมกับนักดำ น้ำมือใหม่ และจุดดำน้ำที่เหมาะสมกับนักดำน้ำที่มีประสบการณ์ การสนับสนุนทุนวิจัย เพื่อการ สอดส่องดูแล ติดตาม และรายงานผลความเสื่อมโทรม ของทรัพยากรใต้ทะเล ในแต่ละจุดดำน้ำ รวมถึงการจัดตั้งโครงการที่เกี่ยวข้องกับการอบรมอาสาสมัครดำน้ำ เพื่อช่วยในการดูแลทรัพยากร

ทางทะเล และชายฝั่ง เช่น จัดโครงการอาสาสมัครเก็บขยะใต้ทะเล และตัดอวนที่ติดปะการัง หรือ สนับสนุนชุมชนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการเก็บขยะในทะเล รวมถึงการสร้างแนวปะการังเทียม เป็นต้น (วรารุช ชินทรเดชา, 2555)

1.4.3 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างประติมากรรมใต้น้ำเพื่อส่งเสริมจุดดำน้ำแห่งใหม่

ก่อให้เกิดการลดความเสียหายของปะการัง และแหล่งดำน้ำ เพิ่มพื้นที่ การเรียนรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม ให้เยาวชน ตลอดจนผู้มาเยือน และเป็นการประชาสัมพันธ์ทางอ้อม เพื่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และเชิงศิลปวัฒนธรรม ในแนวทางแห่งการอนุรักษ์

รวมถึงช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ที่ประสงค์จะเดินทางมาชมงาน ศิลปะ และประวัติศาสตร์ ด้วยวิธีนำเสนออันโดดเด่น เกิดประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์ทะเล เพื่อเศรษฐกิจชุมชน และลดต้นทุนการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะได้รับความสนใจจากสื่อต่าง ๆ ทั่วโลก มีการประชาสัมพันธ์ทางอ้อม อันเกิดจากความประทับใจของนักท่องเที่ยว และสามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง (วรารุช ชินทรเดชา, 2555)

1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำน้ำ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำน้ำจะอาศัยยึดตามหลักการของพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 โดยประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 71 ก หน้า 145 ประกาศ ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2562 โดยเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติเดิม ฉบับ ปี พ.ศ. 2505 โดยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ตามมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 28 มาตรา 33 มาตรา 37 และมาตรา 40 โดยรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติข้อกฎหมาย โดยมีเหตุผล และความจำเป็นในการ จำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล เพื่อให้เกิดการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครอง และบำรุงรักษาอุทยาน แห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมถึงบริหารจัดการ ทรัพยากร ระบบ นิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ในพื้นที่ดังกล่าว ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุล และยั่งยืน

โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการดูแลทรัพยากรทางทะเล ได้แก่ มาตรา 19(2) ที่ห้ามไม่ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำการในลักษณะ เก็บหา นำออกไป กระทำ ให้ เกิดอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพต่อไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือ ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยัง

รวมถึงมาตรา 19(3) ที่ห้ามล่อหรือนำสัตว์ออกไป หรือ กระทำการใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ รวมถึงมาตรา 19(7) ที่ห้ามนำเครื่องมือสำหรับล่า หรือ จับสัตว์ หรือ นำอาวุธใด ๆ เข้าไป หากฝ่าฝืน จะได้รับการระวางโทษ ในมาตราต่าง ๆ ดังนี้ มาตรา 40 ผู้ใดกระทำการไม่ว่าจงใจ หรือ ประมาท โดยมีขอบด้วยกฎหมาย ก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายให้แก่รัฐ มาตรา 42 ผู้ใดเก็บหา นำออกไป กระทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ต่อไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ในเขตอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 19(2) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 19(3) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือ ปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมาตรา 45 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 19(7) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562, 2562)

จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ สะท้อนให้เห็นว่า ทรัพยากรทางธรรมชาติในทะเล ในเขตพื้นที่ประกาศเป็นเขตการควบคุมตามกฎหมาย จะได้รับการอนุรักษ์ และสงวนไว้ซึ่งการกระทำใด ที่เกิดความสูญเสีย หรือ เป็นอันตรายต่อทรัพยากรทางธรรมชาติในทะเลเหล่านี้ ดังนั้นการลงไป เพื่อชื่นชมความสวยงามของทรัพยากรทางธรรมชาติในทะเลเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ โดยที่นักดำน้ำ จะต้องหลีกเลี่ยงการกระทำการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ กฎหมาย โดย ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

1.6 แนวคิดพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ

อํารงค์ดี ดำรงค์ศิริ (2559) ได้นำเสนอรูปแบบการบริหารการจัดการท่องเที่ยวบน เกาะเต่า ด้วย SCUBA KOH TAO MODEL ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

S	Safety (ความปลอดภัย)
C	Co Management (ความร่วมมือ)
U	Unity (ความเป็นหนึ่งเดียวของชุมชน)
B	Balance (การรักษาสมดุล)
A	Ability (ขีดความสามารถ)
K	Knowledge (องค์ความรู้)
O	Out of the Box (ความคิดนอกกรอบ)

H	Human (บุคลากร)
T	Talent (ความรู้ความสามารถพิเศษ)
A	Access (การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว)
O	Operation (การจัดการ)
M	Measurement (การวัดผล)
O	Organizing (การบริหารองค์กร)
D	Development All Time (การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง)
E	Engagement (คำมั่นสัญญา)
L	Love (ความรัก ความห่วงใย)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาการจัดการ การท่องเที่ยว การดำเนินกิจกรรมอนุรักษ์ในท้องทะเลไทย ด้วยการบูรณาการสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวใช้ร่วมกัน

ทั้งนี้ได้เสนอแนะพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับนักดำน้ำไว้ดังต่อไปนี้

1.6.1 ไม่ยื่นเหยียบบนปะการัง เพราะปะการังไม่ใช่หิน แต่เป็นสิ่งมีชีวิตที่บอบบาง ใช้ระยะเวลายาวนานในการเจริญเติบโต เพียงแค่สัมผัสเพียงเล็กน้อย ก็จะได้รับผลกระทบที่ทำให้เสียหายได้ นอกจากนี้การยื่นเหยียบ อาจทำให้นักดำน้ำพลัดตกได้รับการบาดเจ็บได้

1.6.2 ไม่กววนทรายจนฟุ้งกระจาย โดยขณะดำน้ำควรรักษาระดับการลอยตัวให้ดี เพราะการตีพื้นใกล้พื้นทรายจะทำให้ทรายฟุ้งกระจายเกิดเป็นตะกอนไปตกทับปะการัง ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของปะการัง และส่งผลให้ปะการังตายได้

1.6.3 ไม่ไล่ต้อน จับสัตว์ทะเล ทำให้สัตว์ทะเลตกใจ อันส่งผลต่อพฤติกรรมของสัตว์น้ำ นอกจากนั้นการสัมผัสสัตว์น้ำโดยตรงอาจเป็นการส่งผ่านเชื้อโรคไปสู่ตัวสัตว์ หรือทำให้สารเคลือบผิวบนตัวสัตว์หลุด ส่งผลให้สัตว์น้ำได้รับอันตรายในภายหลัง

1.6.4 ไม่ให้อาหารปลา ซึ่งจะทำให้พฤติกรรมของปลาเปลี่ยนไปจากเดิมตามธรรมชาติ ส่งผลต่อความสมดุลของระบบนิเวศ อีกทั้งเศษอาหารที่หลงเหลืออยู่ตกค้างในแนวปะการังเป็นการเพิ่ม ธาตุอาหารในน้ำทะเล เร่งการเจริญเติบโตของสาหร่ายซึ่งจะไปแย่งพื้นที่การลงเกาะตัวของ ตัวอ่อนปะการัง มีปลาหลายชนิดที่ครูดกินสาหร่ายที่ดูเหมือนตะไคร่น้ำบนซากพื้นปะการัง หากปลา เปลี่ยนพฤติกรรมมากินอาหารจากมนุษย์ ก็จะเป็นการลดการกินจากธรรมชาติ ทำให้สาหร่าย เพิ่มมากขึ้น

1.6.5 ไม่ทิ้งขยะลงในทะเล การทิ้งขยะไม่ถูกที่ เป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม สำหรับการท่องเที่ยวทางทะเล ขยะทำให้เกิดปัญหามากมาย เช่น สัตว์หลายชนิดอย่างเต่าทะเล วาฬ หรือ

แม้กระทั่งนกกินปลาที่เข้าใจผิดคิดว่าถุงพลาสติก เป็นอาหาร และกินขณะนั้นเข้าไป รวมถึงสารพิษที่อยู่ในขยะปนเปื้อนสู่แหล่งทะเลและเข้าสู่ระบบห่วงโซ่อาหาร จะส่งผลร้ายต่อมนุษย์ซึ่งเป็นผู้บริโภคขั้นสุดท้าย นอกจากนั้น ขยะที่พัดเข้าสู่ชายฝั่งจะส่งผลกระทบต่อ สภาพชายหาด และสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่บนชายหาด

1.6.6 ไม่เก็บสะสมสิ่งใด ๆ ในทะเล การนำสิ่งมีชีวิตบางชนิดออกจากระบบนิเวศ ทำให้ความสมดุลทางธรรมชาติถูกรบกวน สิ่งมีชีวิตอาจขาดธาตุสารอาหาร และส่วนประกอบที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโต แม้แต่เปลือกหอย หรือ ซากปะการังบนชายหาดก็มีส่วนสำคัญ ในการสร้างชายหาด ซึ่งเป็นที่อาศัย ของสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิด

1.6.7 นักดำน้ำควรระวังมัดระวังขณะใส่ถุงมือขณะดำน้ำ การที่นักดำน้ำใส่ถุงมือเพื่อให้ตัวเอง ปลอดภัยจากการจับต้องสิ่งมีชีวิตในทะเล อาจเป็นการป้องกันที่ผิดได้ เพราะนอกจากจะทำให้ ปะการังมีโอกาสแตกหักจากการจับยึดปะการัง ยังทำให้นักดำน้ำอยู่ใกล้กับสิ่งมีชีวิตในแนวปะการังมากเกินไป ซึ่งสัตว์ บางชนิดมีความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายกับมนุษย์ จึงควรระวังเลือกสวมว่า ขณะใส่ถุงมือดำน้ำนั้น ต้องระวังมัดระวัง ไม่ไปจับ หรือสัมผัสสิ่งใด หรือ สิ่งมีชีวิตใด ๆ

1.6.8 ไม่บริโภค และไม่ส่งเสริมการล่าปลาดูแล ปลาในตระกูลฉลามถูกล่าไป หนู ฉลาม หรือ ครีบน้ำตันทัด มีการจำหน่ายในราคาที่สูงมากในตลาด เพื่อการบริโภคปลาดูแลถูกฆ่ามากกว่า 10 ล้านตัวต่อปี ปลาดูแลนับเป็นผู้ล่าขั้นสุดท้าย จำนวนปลาดูแลที่ลดลงส่งผลกระทบต่อความสมดุลต่อระบบนิเวศทางทะเล

1.6.9 ไม่ยิงปลา ล่าปลาขณะดำน้ำ การยิงปลาเป็นการล่าสัตว์ใหญ่ และสัตว์ที่เชื่องช้า ในแนวปะการัง ซึ่งสมดุลในระบบนิเวศ การยิงปลาอาจทำให้ปลาที่หนีรอดได้รับ บาดเจ็บได้รับความทรมาน และตายอย่างทรมาน นอกจากนั้นนักดำน้ำที่อยู่ใกล้เคียงอาจได้รับ อันตรายจากการยิงปลาได้เช่นกัน

1.6.10 ไม่ทอดสมอในแนวปะการัง ให้ใช้การผูกทุ่นแทน การที่เรือดำน้ำ หรือ เรือนำเที่ยวทอด สมอในแนวปะการัง ทำให้ปะการังเสียหาย และเมื่อเกิดคลื่นลมเปลี่ยนทิศทางยังทำให้ความเสียหายมากขึ้น เนื่องจากสมอ โซ่ หรือ เชือก ที่ผูกกับสมอครูดไถไปบนแนวปะการัง ถ้าหากหลีกเลี่ยงไม่ได้ควรสำรวจพื้นที่ใต้ทะเล ที่จะทอดสมอก่อนเพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายปะการัง

1.6.11 ไม่สะสมปะการัง หรือ สิ่งมีชีวิตในทะเล ไปเป็นของที่ระลึก การสะสมของที่ระลึกจากทะเล ทำให้จำนวนสิ่งมีชีวิต และไม่มีชีวิตในทะเล สูญไปจากระบบนิเวศ หากไม่มี

อุปสงค์ก็ไม่เกิดอุปทาน ในการจัดการสิ่งมีชีวิต หรือ ไม่มีชีวิต เพื่อทำกายซื้อขายให้นักท่องเที่ยว และนักดำน้ำ

1.6.12 สนับสนุนการใช้ทุนผูกเรือ เพื่อขนส่งนักท่องเที่ยว หรือ นักดำน้ำ การผูกทุ่น ทำให้ไม่ต้องทอดสมอลงในทะเล ซึ่งสามารถ ลดความเสียหายต่อแนวปะการัง เรือทุกลำควรผูกทุ่น เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเรือลำอื่น ปฏิบัติตาม และยังเป็นการสร้างจิตสำนึกด้วย

1.6.13 สวมเสื้อชูชีพ สำหรับนักท่องเที่ยวที่ว่ายน้ำ หรือ ดำน้ำยังไม่ชำนาญและมี ประสบการณ์น้อย การสวมเสื้อชูชีพจะช่วยให้การลอยตัวได้ดีขึ้น เหนือแนวปะการัง ป้องกันการ เหยียบ ยืน หรือ เตะแนวปะการังโดยไม่ได้ตั้งใจ และเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเองด้วย สำหรับนักดำน้ำลึก เสื้อบีซีดี (BCD) ก็เปรียบเสมือน เทียบเท่าเสื้อชูชีพ

1.6.14 เป็นอาสาสมัคร และสนับสนุนการอนุรักษ์ เมื่อมีโอกาส การช่วยเหลืองาน ทางด้านสิ่งแวดล้อม สนับสนุนโครงการ หรือ หน่วยงานที่คอยปกป้องดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อม และช่วยให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์กับผู้อื่น การมีส่วนร่วม เพียง เล็กน้อยจากทุกคนจะทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น เช่น อาสาสมัครช่วยเก็บขยะใต้ทะเล รวมถึงการ บริจาคทรัพยากรให้กับโครงการต่าง ๆ ที่สนับสนุนเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คืออีกทางหนึ่ง ที่ นักท่องเที่ยวสามารถช่วยได้

จากข้อเสนอแนะพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับนักดำน้ำดังกล่าว สามารถนำไป กำหนดเป็นมาตรฐาน แนวปฏิบัติที่ดี ให้กับนักดำน้ำได้ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้กับนักดำน้ำ ได้ นำไปปฏิบัติ อันก่อประโยชน์ในด้านการรักษาไว้ซึ่งความอุดมสมบูรณ์ ลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับ ทรัพยากรทางธรรมชาติที่เกิดจากกิจกรรมดำน้ำได้

2. แนวคิดด้านทัศนคติ และพฤติกรรม

2.1 ความหมายทัศนคติ

คำว่า ทัศนคติ หรือ Attitude พจนานุกรมออนไลน์ฉบับภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัย แคมบริดจ์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึก หรือ ความคิดเห็น ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อันมาจากความรู้สึก หรือ ประสบการณ์ส่วนตัว (Cambridge Dictionary, 2020) ในพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายของทัศนคติว่า แนวความคิด (ราชบัณฑิตยสภา, 2554) ดังนั้น ทัศนคติก็คือ แนวความคิดส่วนบุคคล ที่แสดง ออกมาในรูปแบบของความรู้สึก หรือ ความเห็น ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาได้ให้ ความหมายของคำว่า “ทัศนคติ” ไว้หลายทัศนะดังต่อไปนี้

Ong และ Musa (2011) กล่าวว่า ทศนคติ เป็นสิ่งจำเพาะเจาะจงที่สะท้อนถึง เหตุการณ์ ปัญหา ความรู้สึก ที่มาจากการตัดสินใจส่วนบุคคล อันมีผลมาจากกระบวนการรับรู้ และความเป็นเหตุเป็นผลของแต่ละบุคคล

รัฐกรณ์ ตีระพงษ์ศักดิ์ (2559) กล่าวว่า ทศนคติ เป็นความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้สึก ความเชื่อ และการรับรู้ของบุคคลกับแนวโน้มของพฤติกรรมที่จะแสดงออกมาทางใดทางหนึ่ง ทศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข่าวสารที่ได้รับ หรือ การเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ และทศนคดียังมีผลต่อ พฤติกรรมที่แสดงออกมา

พนิดา โสธนาสมบุญ (2559) ให้นิยามของทศนคติว่า เป็นการแสดงออกถึง ความรู้สึก ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้จากสิ่งเร้าต่าง ๆ แล้วประเมินผลออกมาในรูปแบบของความชอบ หรือ ไม่ชอบ ความพึงพอใจ หรือ ความไม่พึงพอใจในสิ่งต่าง ๆ

ดวงใจ จันทรี (2559) กล่าวว่า ทศนคติหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อ วัตถุใด ๆ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึก ความชอบ หรือ ไม่ชอบ ความพอใจ หรือ ไม่พอใจ เห็น ด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย

วรรณวิภา ศรีวงศ์ (2559) กล่าวว่า ทศนคติเป็นผลจากการเรียนรู้ ความคิด ความเชื่อ การเปิดรับสิ่งต่าง ๆ ผ่านประสบการณ์ตรง หรือ ผ่านจากกระบวนการทางสังคม เกิดเป็น ความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีผลต่อการตอบสนองของสิ่งนั้น ๆ แสดงออกอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งพฤติกรรมที่ตอบสนองออกมานั้นจะมีรูปแบบที่สอดคล้องกับทศนคติ ซึ่งอาจจะ เป็นการสนับสนุน หรือ คัดค้าน หรือมีผลในลักษณะเชิงบวก หรือ เชิงลบ

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ทศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ความคิด ความเชื่อ ประสบการณ์ ของบุคคลนั้น ๆ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง แล้วแสดง ออกมาในรูปแบบของพฤติกรรม ที่สะท้อนต่อสิ่งนั้น ๆ ในรูปแบบของความชอบ ความพึงพอใจ ความเห็นด้วย ซึ่งเป็นไปได้ทั้งในเชิงบวก หรือ เชิงลบ อันเป็นเรื่องปัจเจกบุคคล

2.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดทศนคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทศนคติ มีที่มาจากประสบการณ์ และค่านิยม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (จำรอง เงินดี, 2552)

2.2.1 วัฒนธรรม (Culture) คือ สิ่งต่าง ๆ ที่คนในสังคม สังคมหนึ่ง ยอมรับเกี่ยวกับ ขนบ ธรรมเนียม ประเพณีใด ๆ ในสังคมนั้น ซึ่งวัฒนธรรมที่ต่างกันจะหล่อหลอมทัศนคติ และ ความคิดคนในสังคมให้แตกต่างกันออกไป

2.2.2 ค่านิยม (Value) แต่ละบุคคลจะมีค่านิยมแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาวะการณ์ ของสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

2.2.3 ครอบครัว (Family) เป็นสถาบันแรกของแต่ละบุคคล ที่มีบทบาทมากที่สุดใน การสั่งสมให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ทางสังคม ถ่ายทอดออกมาจนเป็นทัศนคติทางวัฒนธรรม และ ค่านิยม ไปยังบุตรหลานในครอบครัว

2.2.4 กลุ่มเพื่อน (Peers) กลุ่มเพื่อนในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่วันเด็ก สถานศึกษา หรือแม้กระทั่งสถานที่ทำงาน กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติ ความ คิดเห็น และพฤติกรรมของบุคคล

2.2.5 สื่อมวลชน (Mass Media) สื่อมวลชนมีเป้าหมายหลักคือ การสื่อสาร การ ประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ การโฆษณา เพื่อให้บุคคลปรับเปลี่ยน ยอมรับ ทัศนคติใน สถานการณ์ต่าง ๆ

2.2.6 ประสบการณ์ส่วนตัว (Specific Experience) การที่บุคคลได้พบ หรือ ทดลอง สิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นประสบการณ์โดยตรง (Direct Experience) รวมถึง การได้ยินได้ฟัง การได้ อ่าน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง อันเป็นประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience) ซึ่งประสบการณ์จะมี อิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติด้วย

กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่าปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น วัฒนธรรม ค่านิยม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน และประสบการณ์ส่วนตัว จะมีอิทธิพลไม่ว่าจะทางตรง หรือ ทางอ้อม ต่อ การเกิดทัศนคติส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไป อันเนื่องมาจากการที่บุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ แตกต่างกัน

2.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

ปฏินญา ขุนจันทร์ (2559) กล่าวว่าทัศนคติ คือสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการได้แก่

2.3.1 องค์ประกอบด้านความรู้เชิงประมาณค่า (Cognitive Component or Beliefs) คือความเข้าใจและความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่เรามีทัศนคติว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ หรือ มีโทษ และเป็น องค์ประกอบแรกต่อการมีทัศนคติในสิ่งต่าง ๆ ถ้าหากไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเลย ก็จะมีทัศนคติ

ต่อสิ่งนั้น ๆ ไม่ได้ โดยความรู้ หรือ ความเชื่อเป็นสิ่งที่บุคคลได้รับจากประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้ว และเข้ามามีอิทธิพลต่อการตีความในสิ่งต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งความรู้ หรือ ความเชื่อนั้น อาจถูก หรือ ผิด ก็ได้

2.3.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นการแสดงความรู้สึก หรือ อารมณ์ ของบุคคลต่อสิ่งที่มีทัศนคติ สิ่งนี้จะเป็นเครื่องชี้ขาดว่าบุคคลจะมีความรู้สึก หรือ อารมณ์อย่างไรต่อสิ่งที่มีทัศนคติ ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกเชิงบวก หรือ เชิงลบ

2.3.3 องค์ประกอบทางด้านความพร้อมที่จะแสดงออก (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของทัศนคติ เป็นความพร้อมที่จะแสดงออกต่อสิ่งที่มีทัศนคติ การแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งที่มีทัศนคติ มีอิทธิพลมาจาก ความเชื่อ ความรู้ สัมผัสเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

จะเห็นได้ว่า ทัศนคตินั้นจะสามารถชี้ให้เห็นถึงคุณค่า ความรู้สึก และพฤติกรรมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล อันมีที่มาจากความรู้ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไป

2.4 ความหมายของพฤติกรรม

ความหมายของคำว่า พฤติกรรม มีผู้ทำการศึกษาได้ให้ความหมายไว้มากมายต่าง ๆ ดังนี้

พิมพ์พินดา ถิ่นธานี (2559) กล่าวว่า พฤติกรรม บางครั้งอาจเรียกว่า การยอมรับ ปฏิบัติ หรือการมีส่วนร่วมของบุคคลในกิจกรรมต่าง ๆ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Behavior or Practice

ปริญญญา ขุนจันทร์ (2559) กล่าวว่า พฤติกรรม คือการกระทำ หรือ การแสดงออกของสิ่งมีชีวิต ที่ปรากฏออกมาให้เห็น หรือ สัมผัสได้ และที่ไม่สามารถปรากฏให้เห็น หรือ สัมผัสได้เช่นกัน เป็นสิ่งที่สิ่งมีชีวิตกระทำหรือแสดงปฏิกิริยาใด ๆ ซึ่งสามารถแสดงออกได้ทั้งภายในและภายนอก ทั้งนี้พฤติกรรมสามารถสัมผัสได้ หรือสัมผัสไม่ได้ และสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือได้เช่นกัน

วรรณวิภา ศรีวงศ์ (2559) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่แล้วพฤติกรรมจะมีผลมาจากทัศนคติส่วนบุคคล ซึ่งมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมาภายนอก

รัฐกรณ์ ตีระพงษ์ศักดิ์ (2559) นิยามคำว่าพฤติกรรมไว้ว่า คือการเลือกปฏิบัติตามคำแนะนำจากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ จนส่งผลให้เกิดการกระทำใด ๆ ซึ่งบางครั้งอาจเรียกว่า การยอมรับปฏิบัติ หรือการมีส่วนร่วมของบุคคลในกิจกรรมต่าง ๆ

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, อ้างถึงใน ปฏิญญา ขุนจันทร์ (2559, น. 48) กล่าวว่า พฤติกรรม เป็นการแสดงออกส่วนบุคคล โดยมีพื้นฐานจากความรู้ ทักษะของบุคคล การที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เนื่องมาจากการมีความรู้และทัศนคติที่แตกต่างกันในการแปลความจากสารที่ตนได้รับ ก่อให้เกิดการสั่งสมประสบการณ์ที่ต่างกัน อันส่งผลต่อพฤติกรรมรายบุคคล

วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์ (2558) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึงการกระทำหรือกิจกรรมของร่างกายที่สามารถสังเกตได้ เช่น การนั่ง การพูด การยกมือ และที่สังเกตได้ยาก ซึ่งเป็นสิ่งที่เจ้าตัวเท่านั้นที่รู้ เช่น การคิด การจดจำ การรับรู้ และความรู้สึก เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรม หรือ การยอมรับปฏิบัติ หมายถึง การแสดงออก การกระทำ ที่บุคคลแสดงออกมา อาจจับต้องหรือสัมผัสได้หรือไม่ก็ได้ โดยมีผลมาจากทัศนคติส่วนบุคคลเป็นตัวขับเคลื่อนให้บุคคลสะท้อนพฤติกรรมออกมาในรูปแบบต่าง ๆ โดยบุคคลย่อมมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากการมีความรู้และทัศนคติที่สั่งสมมาแตกต่างกัน อันเกิดจากสภาพแวดล้อมที่เติบโตมา

2.5 องค์ประกอบของพฤติกรรม

วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์ (2558) ได้สรุปองค์ประกอบของพฤติกรรมไว้ 6 ประการ ได้แก่

2.5.1 ความพร้อม (Readiness) เป็นความสามารถในการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

2.5.2 สถานการณ์ (Situation) หมายถึงเหตุการณ์หรือโอกาสในการกระทำบางสิ่งบางอย่าง

2.5.3 การตีความ (Interpretation) คือการวิเคราะห์พิจารณาเพื่อหาหนทางในการตอบสนองความต้องการ

2.5.4 การตอบสนอง (Response) หมายถึง การกระทำกิจกรรมใด ๆ ตามที่ได้ตัดสินใจไว้แล้ว

2.5.5 ผลที่เกิดขึ้น (Consequence) หมายถึง สิ่งที่พบเห็นถึงความสอดคล้อง (Confirm) หรือไม่มีความสอดคล้องกัน (Contradict) กับความคาดหวัง

2.5.6 ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) หมายถึง อากัปกริยาที่เกิดขึ้นหลังจากที่เกิดความผิดหวังจากสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ทำให้เกิดการตีความใหม่เพื่อเลือกหาวิธีตอบสนองของความต้องการ พฤติกรรมจะสมบูรณ์ และสิ้นสุดเมื่อบุคคลได้รับผลตามความคาดหวัง หากยังไม่สมหวังก็จะมีปฏิกริยาที่ดำเนินต่อไป

2.6 ประเภทของพฤติกรรม

วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์ (2558) พฤติกรรมแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายใน

2.6.1 พฤติกรรมภายนอก หรือ พฤติกรรมชัดแจ้ง (Over Behavior) เป็นพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นหรือสังเกตได้จากภายนอก และพฤติกรรมที่ไม่สามารถมองเห็นหรือสังเกตได้ด้วยตาเปล่า แต่ต้องใช้เครื่องมือในการทดสอบ สามารถจำแนกได้ดังนี้

2.6.1.1 พฤติกรรมแบบโมลาร์ (Molar Behavior) เป็นพฤติกรรมหน่วยใหญ่ที่สุดสามารถสังเกตได้ด้วยตา เช่นการเคลื่อนไหว การนั่ง การเดิน เป็นต้น

2.6.1.2 พฤติกรรมแบบโมเลกุล (Molecular Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า จำเป็นต้องใช้เครื่องมือในการสังเกต การเปลี่ยนแปลงของร่างการ การไหลเวียนของระบบโลหิต การเต้นของหัวใจ เป็นต้น

2.6.2 พฤติกรรมภายใน หรือ พฤติกรรมกำกบ (Cover Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้จากภายนอก ประกอบไปด้วยดังต่อไปนี้

2.6.2.1 ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง การตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น ผิวหนัง เช่น ผิวหนังที่เกิดการสัมผัสกับน้ำแข็งที่ทำให้รู้สึกเย็น เป็นต้น

2.6.2.2 การรับรู้ (Perceiving) หมายถึง การตีความหมายที่ได้จากการสัมผัส เช่น การมองเห็นดอกไม้ แล้วตีความว่าสวยงาม มีสีสัน

2.6.2.3 การจำ (Remembering) หมายถึง ความสามารถในการสะสมสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้วเก็บบันทึกเป็นภาพไว้ได้ และสามารถระลึก หรือ นำออกมาใช้เมื่อต้องการ

2.6.2.4 การคิด (Thinking) และการตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลหรือสิ่งเร้าต่าง ๆ แล้วนำมาประกอบเพื่อการตัดสินใจ

2.7 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมประกอบไปด้วย (จำรอง เงินดี, 2552)

2.7.1 พฤติกรรมแต่ละบุคคล เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีอยู่ทั่วไป ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือเกิดการตอบสนองกับผู้อื่น เช่น ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมทางสังคม

2.7.2 พฤติกรรมระหว่างบุคคล เกิดจากการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นการตอบโต้กัน ระหว่างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือการโต้ตอบกันทั้งสองฝ่าย เช่น การยอมรับ การแข่งขัน การติดต่อประสานงาน เป็นต้น

2.7.3 พฤติกรรมกลุ่ม เป็นพฤติกรรมตั้งแต่สองคนขึ้นไป ที่มีร่วมกัน โดยมีความต้องการที่เกี่ยวข้องกันภายในกลุ่ม แม้ว่าพฤติกรรมจะมาจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มก็ตามแต่ก็ทำให้กลุ่มได้ผลกระทบจากพฤติกรรมนั้น เช่น ความรู้สึกร่วม ความคิดเห็น เป็นต้น

2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ และพฤติกรรม

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, อ้างถึงใน ปฏิญญา ชุนจันทร์ (2559, น. 48) กล่าวถึงทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP Theory) ว่า ความรู้คือสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ แรงจูงใจในการที่จะปฏิบัติในสิ่งต่าง ๆ การมีความรู้ที่ถูกต้องจะทำให้ทราบว่าจะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์นั้น ๆ ความรู้จะหล่อหลอมบุคคลให้มีทัศนคติในมุมมองตามที่สั่งสม ดังนั้น ความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Behavior) หรือ การยอมรับปฏิบัติ (Practice) จึงมีความสัมพันธ์กัน โดยมีความสัมพันธ์กันใน 4 รูปแบบดังต่อไปนี้

2.8.1. ทัศนคติเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดความรู้ และพฤติกรรม กล่าวคือพฤติกรรมที่แสดงออกมาจะเป็นไปตามทัศนคติ และความรู้ที่บุคคลนั้นมีอยู่ โดยทัศนคติเกิดจากความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่ และพฤติกรรมจะแสดงออกไปตามทัศนคติที่มีอยู่นั้น

2.8.2. พฤติกรรมที่เกิดจากความรู้ และทัศนคติมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ความรู้และทัศนคติมีผลเกี่ยวข้องร่วมกัน ก่อให้เกิดการปฏิบัติ การกระทำ หรือ พฤติกรรม ดังนั้น ความรู้และทัศนคติจึงมีความสัมพันธ์ต่อกัน ก่อให้เกิดพฤติกรรมตามขึ้นมา

2.8.3 ความรู้ และทัศนคติ ต่างทำให้เกิดพฤติกรรม โดยที่ความรู้ และทัศนคติ ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

2.8.4. ความรู้มีผลต่อพฤติกรรมทั้งในทางตรง หรือ ทางอ้อม เช่น บุคคลมีความรู้ และพฤติกรรม หรือ การปฏิบัติตามความรู้ที่มีนั้น หรืออาจจะมีผลต่อแนวคิดนั้นมาก่อนแล้ว การปฏิบัติ หรือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจึงเป็นไปตามทัศนคตินั้น

พิมพ์พินตา ถิ่นธานี (2559) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรม มีลักษณะเป็นไปในเชิงเส้นตรง กล่าวคือ การให้ความรู้แก่ผู้รับสาร จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ตามที่ผู้ส่งสารต้องการ และส่งผลไปยังการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในที่สุด และในบางครั้งอาจมีช่องว่างระหว่าง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม นั่นคือ บางครั้งความรู้ อาจมีการเปลี่ยนแปลง แต่ทัศนคดียังคงอยู่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้

วรรณวิภา ศรีวงศ์ (2559) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรม มีหลายรูปแบบ โดยความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมมีผลเกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งความรู้ ทักษะ นำไปสู่การเกิดพฤติกรรม และความรู้มีผลต่อพฤติกรรมโดยมีทัศนคติเป็นตัวเชื่อมทำให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติตามมา ซึ่งทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่สั่งสมมา ซึ่งการปฏิบัติ หรือ พฤติกรรม กับทัศนคติต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และทัศนคติมีผลต่อการแสดงของพฤติกรรมในแต่ละบุคคล และพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลมีผลต่อทัศนคติของบุคคลนั้นด้วย

ชุติกานต์ ยินดีสุข (2559) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมเป็นการให้ความรู้กับผู้รับสาร นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติ และส่งผลไปยังพฤติกรรมในท้ายสุด ทั้งนี้ ทัศนคติทางบวกไม่สามารถยืนยันได้ว่าจะก่อให้เกิดพฤติกรรมเสมอไป

จากแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ ความรู้ที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ สามารถสร้างทัศนคติในตัวบุคคล แล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมในการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อีกทั้ง ทัศนคติอาจเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดความรู้ นำไปสู่การปฏิบัติ หรือการแสดงออกทางพฤติกรรม และในบางครั้ง ความรู้ และ ทักษะ อาจมีความเป็นเอกเทศ ไม่สัมพันธ์กัน แต่ก่อให้เกิดพฤติกรรมใด ๆ ได้ และในบางครั้ง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ หรือ แม้บางอย่างเปลี่ยนไป พฤติกรรมก็ไม่เปลี่ยนแปลง ก็เกิดขึ้นได้เช่นกัน ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาสร้างสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อผู้นำของนักดำน้ำ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้วางแผนในการพัฒนา หรือ เปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ของนักดำน้ำเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

บุคลิกภาพ (Personality) เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคล ที่แสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมรายบุคคล ในด้านของการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพได้มีผู้ให้นิยามไว้หลากหลายน่าสนใจดังต่อไปนี้

ประไพพรรณ ศรีปาน (2555) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคล สามารถมองเห็นได้จากภายนอก ซึ่งสังเกตได้จาก รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งกาย ท่าทางวิธีการพูด และลักษณะภายใน อันได้แก่ สติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ความรู้สึกนึกคิด ที่รวมกันเป็นแบบอย่างของแต่ละบุคคล แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรม ทำให้บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป รวมถึงการปรับตัวให้เข้ากับโลกภายนอก

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556) นิยามบุคลิกภาพว่า เป็นแบบแผนของพฤติกรรมภายนอก และภายใน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวที่เป็นปัจเจก ใช้ในการปรับตัวในสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ อยู่เสมอ

ชัชชนันต์ อินทภิรมย์ (2556) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ที่แสดงออกมา ทั้งภายในภายนอก เช่น รูปร่างหน้าตา ความรู้สึกนึกคิด ลักษณะนิสัย พฤติกรรม ลักษณะดังกล่าว ส่งผลให้แต่ละบุคคลจะแสดงออกมาแตกต่างกันออกไปให้เข้ากับสภาพแวดล้อม สังคม และสิ่งแวดล้อม

จตุพร อุ้นประเสริฐสุข (2558) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ผลรวมของพฤติกรรมต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลที่แสดงให้เห็นถึง ลักษณะนิสัยเฉพาะของบุคคล ซึ่งสามารถสังเกตได้จากลักษณะภายนอก อาทิเช่น การแต่งกาย ลักษณะท่าทาง การพูด และลักษณะภายใน เช่น ความคิด สติปัญญา ความสามารถ การปรับตัวเข้ากับสังคม ซึ่งเป็นแบบอย่างเฉพาะบุคคล

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2559) ให้นิยามว่า บุคลิกภาพ (Personality) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Persona ซึ่งมาจากคำ 2 คำ คือ Per + Sonare หมายถึง Mask หรือ หน้ากาก หรือ หัวใจ ซึ่งเปรียบเหมือนกับตัวละครแต่ละคนจะต้องใส่หน้ากากหรือ หัวใจ ตามบทบาทที่ตัวเองแสดงในชีวิตประจำวัน โลกมนุษย์ก็เปรียบเหมือนโรงละครใหญ่ มนุษย์ทุกคนล้วนเป็นตัวละคร บุคลิกภาพจึงเสมือนดังหัวใจที่แต่ละสวมใส่เพื่อกำกับการแสดงของตน หรือ อนุมานอีกนัยหนึ่งได้ว่า บุคลิกภาพคือเอกลักษณ์ประจำตัวของบุคคล ที่แสดงออกมาตามแต่ละโอกาส หรือ ตามบริบททางสังคม

สมร แสงอรุณ (2560) กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นการจัดระบบทางจิตวิทยาภายในบุคคล อย่างเป็นพลวัต ซึ่งก่อให้เกิดเป็นแบบแผนที่เป็นพฤติกรรม การคิด และความรู้สึกของบุคคลที่มีความคงทน ซึ่งเป็นผลจากอิทธิพลของปฏิสัมพันธ์ของบุคคลกับสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

Cloninger (2014) กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นการผสมผสานกันระหว่างลักษณะนิสัย และ คุณลักษณะ ที่แสดงออกมาเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล เดิมทีคำว่าบุคลิกภาพ (Personality) มีที่มาจากภาษาละตินจากคำว่า Persona และมีรากศัพท์เดิมจากภาษาฝรั่งเศสว่า Persone อันมีความหมายว่า หน้ากาก หรือ บทบาท ซึ่งอนุมานว่า บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล มีที่มาจากบทบาทที่ตนเองได้รับ หรือ ที่สิ่งปรากฏในชีวิตประจำวัน บุคลิกภาพก่อกำเนิดมาจาก ปัจจัยภายใน และภายนอก ที่เป็นสิ่งผลักดันให้บุคคลเรียนรู้ และมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป ตามรูปแบบที่ได้รับมา เป็นต้นว่า ความรู้สึก แรงบันดาลใจ ความกลัว การตัดสินใจ ความคาดหวัง ครอบครัวยุคสมัย หน้าที่การงาน ความเสี่ยง วิถีการดำเนินชีวิตต่าง ๆ ฯลฯ

Cherry (2019) กล่าวว่า บุคลิกภาพ (Personality) มีรากศัพท์ จากภาษาละติน Persona ที่หมายถึงหน้ากากที่ตัวละครสวมใส่ในการแสดง เพื่อแสดงออกมาตามบทบาทที่ได้รับ บุคลิกภาพ เป็น กิริยาท่าทางที่มีแบบแผนจาก กระบวนการความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ที่ทำให้บุคคลมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นอัตลักษณ์ของบุคคลที่จะดำเนินควบคู่สืบเนื่องไปในการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคลนั้น

Holzman (2020) กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นอาภักปกริยา ที่มาจาก ความคิด ความรู้สึก และ พฤติกรรม บุคลิกภาพประกอบไปด้วย อารมณ์ ทัศนคติ และความคิดเห็น ที่สามารถแสดงออกมาได้อย่างชัดเจน เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การแสดงออกทางพฤติกรรมมีผลสืบเนื่องมาจาก สิ่งที่ได้รับ หรือ สิ่งสมมา ทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันไป โดยบุคคลจะแสดงออกให้มีการปรับตัวต่อความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และสังคม

Ackerman (2020) กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นรูปแบบของพฤติกรรม ที่แสดงตัวตนของแต่ละบุคคล ทำให้แต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันออกไป

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ เป็นสิ่งแสดงลักษณะนิสัยจำเพาะจงของแต่ละบุคคล ที่สั่งสมมาจาก ปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ครอบครัวยุคสมัย สภาพแวดล้อม ความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม ที่หล่อหลอมให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป ตามสิ่งที่ตนเองนั้นได้รับมา โดยจะแสดงออกตอบสนองตามโอกาส และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้อาศัยอยู่ ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

3.1 ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ เกิดจากแมคเคอร์ และคอสตา ที่ร่วมกันศึกษาจาก แนวคิดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ (The Big Five Personality Factors) และพัฒนา แบบสอบถามบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในวงการจิตวิทยา โดยมีการนำแบบสอบถามของทั้งสองไปใช้กันในสหรัฐอเมริกา และในระดับนานาชาติ

การก่อกำเนิดทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบนั้น เริ่มมาจากความเชื่อมั่นของแมคเคอร์ และคอสตาในเรื่องความคงที่ (Consistency) ของบุคลิกภาพ จึงทำการศึกษาร่าง Model The Big Five และแบบทดสอบ Big Five หรือ Five Factor Model ขึ้นมา โดยพัฒนามาจาก ทฤษฎีเทรท (Trait Theory of Personality) ที่อธิบายถึงลักษณะนิสัยที่ค่อนข้างถาวร (Consistency) ในตัวบุคคล โดยบุคคลนั้นมักจะแสดงอุปนิสัยในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น คนเจ้าอารมณ์ ก็จะมีลักษณะนิสัยที่อารมณ์เสียได้ง่าย คนที่มีนิสัยชอบเก็บตัว ก็จะหลีกเลี่ยงการเข้าสังคม เป็นต้น ทั้งนี้ในคนแต่ละบุคคล ก็จะมีนิสัยประจำตัวหลายอย่าง ไม่ใช่เฉพาะ 1 หรือ 2 ด้าน เท่านั้น

ในการพัฒนาแบบทดสอบที่แมคเคอร์ และคอสตา คิดค้นขึ้นมาจะเน้นการลดทอน ความซ้ำซ้อนขององค์ประกอบ และเลือกใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีความยาวไม่มากเกินไป เมื่อนำไป ทดสอบกับประชากรหลากหลายชาติพบว่า เป็นแบบสอบถามที่อธิบายบุคลิกภาพของบุคคลที่เป็น ภาพรวม และมีความเป็นสากล (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2558)

3.1.1 องค์ประกอบของ บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

จากแบบทดสอบที่ใช้วัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ (Five Factor Model) ซึ่ง แบบทดสอบนี้ใช้อธิบายบุคลิกภาพของมนุษย์ อันประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การ เปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) การมีสติสำนึกรู้ผิดชอบ (Conscientiousness) การเปิดเผยตัวตน (Extraversion) การประนีประนอมเข้ากับผู้อื่นได้ดี (Agreeableness) และ อารมณ์หวนไหว้วิตกกังวล (Neuroticism) และในแต่ละองค์ประกอบหลัก ยังประกอบไปด้วย ลักษณะย่อย (Facets) อีก 6 ด้าน (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2558)

3.1.1.1 การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) ใช้อธิบายถึง บุคคลที่มีลักษณะนิสัยที่ประกอบไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งใหม่ ๆ หรือ กิจกรรมใหม่ ๆ การมีความคิดนอกกรอบ โดยมีลักษณะย่อย 6 ด้านดังนี้

1) การมีความคิด (Ideas) หมายถึง การมีความคิด หรือ แนวคิดที่จะเปิดรับประสบการณ์ หรือ กิจกรรม ใหม่ ๆ

2) การยอมรับค่านิยม (Values) หมายถึง การยอมรับ และพร้อมที่เปิดรับค่านิยมใหม่ และค้นหาสิ่งใหม่ ๆ

3) มีจินตนาการ (Fantasy) หมายถึง การเป็นคนที่มีความจินตนาการ ช่างคิดช่างฝัน มีความคิดสร้างสรรค์

4) อารมณ์สุนทรีย์ (Aesthetics) หมายถึง มีอารมณ์อ่อนไหว หรือ ชื่นชม ในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ

5) เปิดเผยความรู้สึก (Feelings) หมายถึง เป็นผู้ที่รับรู้ และเข้าใจในความรู้สึกภายในตัวเอง

6) ลงมือปฏิบัติ (Actions) หมายถึง การพร้อมที่จะลงมือทำกิจกรรม หรือ สิ่ง ที่แปลกใหม่

3.1.1.2 การมีสติสำนึกผู้ผิดชอบ (Conscientiousness) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมในด้านการมีสำนึก มีความรับผิดชอบ ต่อสิ่งแวดล้อม บุคคลอื่น และสังคม ประกอบไปด้วยลักษณะย่อย 6 ด้าน ดังนี้

1) มีความสามารถ (Competence) หมายถึง การมีความสามารถที่จะจัดการการดำเนินชีวิตของตนเองได้ มีเหตุมีผล และมีประสิทธิภาพในตนเอง

2) มีวินัยต่อตนเอง (Self-discipline) หมายถึง การที่มีความสามารถที่จะเริ่มหรือ ปฏิบัติงาน ให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสำเร็จสมบูรณ์

3) มีความละเอียดรอบคอบ (Deliberation) หมายถึง การมีความคิดระมัดระวัง เป็นแบบแผน ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ

4) มีระเบียบขั้นตอน (Order) หมายถึง การมีการวางแผนเตรียมการเป็นขั้นเป็นตอน

5) มีความรับผิดชอบ (Dutifulness) หมายถึง ผู้มีการยึดมั่นในระเบียบหลักการ มีจริยธรรม และปฏิบัติตามสัจจะที่ให้ไว้

6) การมีความมุ่งมั่นพยายาม (Achievement Striving) หมายถึง การมีความมุ่งมั่นพยายาม เพื่อให้เป้าหมายที่ตั้งไว้สัมฤทธิ์ผล

3.1.1.3 การเปิดเผยตัวตน (Extraversion) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมเปิดเผย ตรงไปตรงมา เข้ากับผู้อื่นได้ดี หรือ มีมนุษยสัมพันธ์พร้อมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น โดยมีลักษณะย่อย 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) มองโลกในแง่ดี (Positive Emotion) หมายถึง มีอารมณ์เชิงบวก ร่าเริง ไว้วางใจ หรือ เข้าใจ สังคม

2) กล้าแสดงออก (Assertiveness) หมายถึง ผู้ที่มีลักษณะกระตือรือร้น มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก

3) ชอบเข้าสังคม (Gregariousness) หมายถึง การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสนิทใจ ชอบพบปะผู้คน

4) มีความอบอุ่น (Warmth) หมายถึง ความเป็นมิตร สุภาพ และอบอุ่น

5) ชอบทำกิจกรรม (Activity) หมายถึง ผู้ที่มีความนิยมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่หยุดนิ่ง

6) แสวงหาความตื่นเต้น (Excitement Seeking) หมายถึง ผู้ที่มีความใฝ่หาสิ่งแปลกใหม่ ทำหาย สนุกสนาน อยู่เสมอ

3.1.1.4 การประนีประนอม (Agreeableness) หมายถึง บุคลิกภาพที่มีความคิดความเห็น โน่นอ่อน คล้อยตามไปในทิศทางเดียวกับผู้อื่น โดยมีลักษณะย่อย ดังนี้

1) อ่อนน้อมถ่อมตน (Modesty) หมายถึง มีความสุภาพ นอบน้อม ไม่แข็งกระด้าง

2) ไว้วางใจสังคม (Trust) หมายถึง คนที่มีลักษณะไว้วางใจผู้อื่น ไว้วางใจสังคม มีเจตนาดีต่อผู้อื่น

3) เปิดเผยตรงไปตรงมา (Straight Forwardness) หมายถึง บุคลิกลักษณะตรงไปตรงมา ไม่คิดคด เปิดเผย จริงใจ ตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ซื่อตรง

4) ประนีประนอม (Compliance) หมายถึง การมีลักษณะประนีประนอม คล้อยตามกฎเกณฑ์ของสังคม

5) จิตใจอ่อนโยน (Tendermindedness) หมายถึง การมีจิตใจที่อ่อนโยน ชอบเก็บความคิด และไม่แสดงตัว

6) เอื้ออาทร (Altruism) หมายถึง เป็นคนที่ชอบช่วยเหลือเกื้อกูลบุคคลอื่น

3.1.1.5 อารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล (Neuroticism) เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกมาในลักษณะวิตกกังวล โกรธง่าย อารมณ์เกรี้ยวกราด และเปราะบางในบางเวลา โดยมีลักษณะย่อย 6 ด้าน ดังนี้

- 1) คิดถึงตัวเองเป็นหลัก (Self-consciousness) มีลักษณะที่คิดถึงแต่ตัวเอง อึดอัดใจง่าย รู้สึกอาย อึดอัดเวลาเข้าสังคม
 - 2) วิตกกังวล (Worry) มีความวิตกกังวลอยู่เสมอ ขี้กังวล
 - 3) โกรธง่าย (Angry Hostility) มีอารมณ์ก้าวร้าว โกรธง่าย หงุดหงิดง่าย ไม่พอใจอะไร ๆ ได้อย่างง่ายดาย
 - 4) ความท้อแท้ (Discourage) มักเป็นคนที่มีความท้อแท้ หดกำลังใจได้ง่าย มีความรู้สึก เศร้า สิ้นหวัง หรือ ว่าเหว่
 - 5) การมีการกระตุ้นรุนแรง (Impulsiveness) มักถูกยั่วได้ง่าย ความอดทนต่ำ มักมีอารมณ์หุนหันพลันแล่น
 - 6) อารมณ์เปราะบาง (Vulnerability) มีความอ่อนแอต่อความเครียด ไม่สามารถอดทนต่อสภาวะเครียดได้ มักพึ่งพาผู้อื่น มักตื่นตระหนกเมื่อเจอสถานการณ์ฉุกเฉิน
- จากทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ สามารถสรุปได้ว่า บุคลิกภาพทั้งห้า ประกอบไปด้วยดังนี้

- 1) การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) โดยมีลักษณะ คือ บุคคลที่พร้อมที่จะเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ ช่างคิด ช่างจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ อารมณ์สุนทรีย์ เข้าใจความรู้สึกของตัวเอง และพร้อมที่จะลงมือทำกิจกรรมใหม่ ๆ
- 2) การมีสติสำนึกรู้ผิดชอบ (Conscientiousness) คือ บุคคลจะมีลักษณะของคนที่มีความรับผิดชอบ มีความละเอียดรอบคอบ วางแผนเป็นขั้นเป็นตอน มีระเบียบหลักการ หรือ มีความพยายามสูง
- 3) การเปิดเผยตัวตน (Extraversion) คือ บุคคลที่แสดงออกในลักษณะ มองโลกในแง่ดี ใจกว้าง กล้าแสดงออก ความเป็นมิตร ร่าเริงสดใส เป็นต้น
- 4) การประนีประนอม (Agreeableness) คือ บุคคลที่มีลักษณะ ของความสุภาพ นอบน้อม มีเจตนาดีต่อผู้อื่น ซื่อตรง เอื้ออาทร
- 5) อารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล (Neuroticism) คือ บุคคลที่มีลักษณะอารมณ์เกรี้ยวกราด โกรธง่าย มุทะลุ วิตกกังวล ท้อแท้ ว่าเหว่ เปราะบาง เป็นต้น

โดยบุคคลทั้งห้า จะมีอยู่ในทุกคน แสดงออกมาน้อยในแต่ละด้านแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นเรื่องของปัจเจก

4. บริบทของเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เกาะเต่า เป็นเกาะขนาดเล็กกลางอ่าวไทย อยู่ในกลุ่มของเกาะสมุย เกาะพะงัน ในอดีตเป็นที่คุมขังของกรมราชทัณฑ์ เป็นที่ตั้งเรือนจำนักโทษทางการเมืองในสมัยการปกครองของคณะราษฎรก่อนปี 2476 ต่อมาได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุในปี พ.ศ.2478 และในปี พ.ศ.2523 ได้ปรับปรุงที่ราชพัสดุมีการปลูกสร้างอาคาร และจากนั้นเรื่อยมา มีการขยายอัตราประชากรในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เกาะเต่าได้รับการประกาศเป็น ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ.2555 ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบริหารการปกครอง

ลักษณะภูมิประเทศ พบว่าร้อยละ 70 เป็นพื้นที่ภูเขา โดยจุดที่สูงที่สุดจากระดับน้ำทะเลมีความสูงถึง 374 เมตร โดยแนวของภูเขาวางตัวในแนวทิศเหนือถึงใต้ของตัวเกาะ ฝั่งตะวันออกของเกาะเป็นลักษณะผาสูงชัน ในด้านทิศตะวันตกมีความชันน้อย และเป็นพื้นที่ราบเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน และชุมชน ภูมิอากาศแบ่งเป็นสองฤดูคือ ฤดูร้อน และฤดูฝน ทางด้านสมุทรศาสตร์สภาพท้องทะเลมีความลึกระหว่าง 30 ถึง 40 เมตร สภาพน้ำขึ้น น้ำลง มีลักษณะน้ำเดียว กล่าวคือ น้ำจะขึ้น และลงเป็นเวลาวันละ 1 ครั้ง

ระบบเศรษฐกิจของเกาะเต่า โดยมากประชากรประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจที่พัก โรงเรียนสอนดำน้ำ ธุรกิจเรือทัวร์รอบเกาะ รองลงมาคือการค้าขาย และสวนมะพร้าว รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 240,000 บาทต่อปี (งานส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลเกาะเต่า, 2560)

การเดินทางไปเกาะเต่า

การเดินทางไปเกาะเต่า สามารถเลือกเดินทางด้วยเรือโดยสารซึ่งไปได้สองเส้นทาง คือ จากจังหวัดชุมพร และจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเรือจะจอดที่ท่าเรือแม่หาดเกาะเต่า

การเดินทางจากจังหวัดชุมพรไปเกาะเต่า จะมีท่าเรืออยู่หลายแห่งดังนี้ (แอทสยาม, 2563)

1) ท่าเรือท่ายาง อยู่ห่างจากตัวเมืองชุมพร 8 กิโลเมตร สามารถใช้บริการเรือโดยสารได้ดังนี้

1.1) เรือรุ่นนาทัวร์ เป็นลักษณะเรือนอน ใช้เวลาเดินทาง 6 ชั่วโมง โดยเรือที่ออกจากชุมพรจะออกเดินทางในเวลา 24.00 น. และออกจากเกาะเต่าในเวลา 10.00 น.

1.2) เรือรุ่งเรือง มีเรือให้บริการ 3 ประเภท คือ

1.2.1) เรือด่วนใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมงครึ่ง ออกจากท่าเรือท่ายางเวลา 7.00 น. ขากลับจากเกาะเต่าเรือออกเวลา 14.30 น.

1.2.2) เรือสปีดโบต ออกเดินทางเวลา 7.30 น. ขากลับออกจากเกาะเต่าเวลา 10.30 น. ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง

1.2.3) เรือด่วนเอกวิญญู ออกจากชุมพร เวลา 7.30 น. ออกจากเกาะเต่าเวลา 11.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง

2) ท่าเรือเร็วลมพระยา ท่ามะขามน้อย ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง 45 นาที โดยเรือออกเดินทางไปยังเกาะเต่าในเวลา 7.00 น. และขากลับออกเวลา 10.15 น.

3) ท่าเรือซีทราน ปากน้ำชุมพน ออกเดินทางจากชุมพรเวลา 7.00 น. ออกจากเกาะเต่าเวลา 16.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง 45 นาที

การเดินทางจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปเกาะเต่า สามารถเดินทางได้ที่ท่าเรือสองแห่งดังนี้

1) ท่าเรือเร็วลมพระยา ออกเดินทางจากเกาะสมุยไปยังเกาะเต่าใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง 45 นาที โดยเรือมีกำหนดออกเดินทางเวลา 8.00 น. หรือ สามารถเดินทางจากเกาะพะงันไปยังเกาะเต่าโดยใช้บริการเรือรอบเวลา 8.30 น. ใช้เวลาในการเดินทาง 1 ชั่วโมง 15 นาที

2) ท่าเรือซีทราน เรือออกเดินทางจากเกาะสมุยเวลาไปยังเกาะเต่า เวลา 8.00 น. และ 13.30 น. ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง หรือ ออกเดินทางจากเกาะพะงันไปยังเกาะเต่า เรือออกเวลา 8.30 น. และ 14.00 น. ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง 30 นาที

3) ท่าเรือเทศบาล เป็นเรือนอนออกจากสุราษฎร์ธานีไปยังเกาะเต่า รอบเวลา 20.00 น. ใช้เวลาในการเดินทาง 12 ชั่วโมง

ภาพประกอบ 4 แผนที่เกาะเต่า

ที่มา: งานส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลเกาะเต่า (2560)

แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของเกาะเต่า

สถานที่ท่องเที่ยวในเกาะเต่า มักเป็นจุดดำน้ำที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ยังมีจุดชมวิวดัง ๆ ในเกาะเต่าเช่นกัน โดยจุดท่องเที่ยวหลัก ๆ ที่เป็นที่ยอดนิยมของนักท่องเที่ยว อาทิ เช่น (เกาะเต่าอะคคอมพลีทไกด์, 2563)

1) หาดทรายรี เป็นหาดขนาดใหญ่ที่อยู่ใกล้กับอ่าวแม่หาดท่าเทียบเรือ โดยใช้เวลาเดิน 10 นาที ชายหาดมีความยาวเกือบ 2 กิโลเมตร ทรายสีขาวอมน้ำตาล ชายหาดค่อย ๆ ลาดลงไป ไม่ค่อยเหมาะกับการเล่นน้ำ เนื่องจากมีหินเยอะ เหมาะกับการเดินชมความงามของอ่าว มีที่พักบริการมากมายหลายแห่ง ผับ บาร์ และสวนหิน จปร. เหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ชอบความคึกคัก

2) อ่าวจันทร์สม เป็นหาดส่วนตัวขนาดเล็กไม่ใหญ่มาก และเป็นที่ตั้งของรีสอร์ท อ่าวจันทร์สมมีน้ำทะเลใสสีเขียวมรกตชายหาดมีทั้งส่วนที่เป็นทรายละเอียด และโขดหิน

3) อ่าวโหลกบ้านเก่า อยู่ทางใต้ของเกาะเต่าหันหน้าไปทาง เกาะพะงัน มีสิ่งอำนวยความสะดวก และร้านค้า ผับ บาร์ เช่นเดียวกับหาดทรายรี

4) อ่าวเทียนนอก อยู่ใกล้กับอ่าวโหลกบ้านเก่าเป็นอ่าวที่ค่อนข้างใหญ่ มีความโค้งของอ่าวสวยงาม มีที่พักน้อย มีร้านอาหารบรรยากาศดีมากมาย มักพบฉลามหูดำในบริเวณอ่าวนี้ ค่อยข้างบ่อย

5) อ่าวเล็ก เป็นอ่าวขนาดเล็ก โอบล้อมไปด้วยหน้าผา และโขดหิน ชายหาดมีทั้งส่วนที่เป็นโขดหิน และทรายสีขาวแต่ไม่กว้างมากนัก เหมาะกับการมานั่งชมทัศนียภาพ ว่ายน้ำเป็นจุดดำน้ำสำหรับนักดำน้ำมือใหม่

6) อ่าวโดนด เบียดเป็นศูนย์กลางของคนที่ชอบกิจกรรม หรือ กีฬาทางน้ำ อ่าวโดนด มีหลายกิจกรรมให้ทำ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนสอนดำน้ำ เจ็ทสกี พายเรือคายัก

7) อ่าวกล้วยเถื่อน เป็นจุดดำน้ำแบบสโนคเกิล น้ำทะเลใส ได้ทั้งทะเลอุดมไปด้วยปะการังรูปร่างต่าง ๆ รวมทั้งปลานานา ๆ ชนิด

8) อ่าวหินวง เป็นอ่าวทางฝั่งตะวันตกของเกาะเต่า ชายหาดมีขนาดเล็ก น้ำใสมาก เหมาะกับการมาพักผ่อน เพราะอ่าวหินวงเป็นอีกที่ที่มีความสงบเป็นส่วนตัว

9) จุดชมวิวจอห์น-สุวรรณ ตั้งอยู่บนปลายแหลมทางใต้สุดของเกาะเต่า สามารถมองเห็นอ่าวโหลกบ้านเก่า และอ่าวเทียนนอกแยกออกเป็นสองปีก และมีทัศนียภาพของเกาะเต่าอยู่ด้านหลังไล่ไปจนถึงทิวเขาทางทิศเหนือของเกาะ เวลาที่น้ำใสจะสังเกตเห็นแนวปะการังน้ำตื้นของทั้งสองอ่าวได้ชัดเจน จุดชมวิวจอห์น-สุวรรณถูกค้นพบโดยนายสุวรรณซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินบริเวณนี้ และเพื่อนชาวต่างชาติชื่อจอห์นระหว่างทั้งสองขึ้นมานบนเขาเพื่อหาไม้สำหรับสร้างร้านอาหาร ทางเข้าจุดชมวิวนี้อยู่ตรงข้ามกับฟริดอมบีชรีสอร์ท

10) จุดชมวิวมังโก้วิพอยท์ อยู่ระหว่างทางไปอ่าวม่วง เป็นจุดชมวิวของเกาะเต่าที่จะเห็นทัศนียภาพของหาดทรายรีทั้งหาด และอ่าวแม่หาดไล่ไปจนถึงทางใต้ของเกาะนอกจากจุดชมวิวนี้อย่างมีจุดชมวิวอีก 4 แห่งในบริเวณใกล้เคียง 3 ใน 4 แห่งมีวิวคล้ายๆกับมังกโก้วิพอยท์ คือมองไปทางชายฝั่งตะวันตกของเกาะเต่า เป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงาม ส่วนอีกแห่งอยู่เลยขึ้นไปทางทิศเหนือ จุดนี้จะมองไปทางตรงกันข้ามคือเห็นชายฝั่งทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ และเห็นกระโจมไฟของอ่าวกล้วยเถื่อน

11) จุดชมวิวเวสต์โคสต์ ตั้งอยู่ตรงกึ่งกลางของเกาะเต่า ใกล้กับจุดชมวิวกาที่ชื่อทิวที่จุดชมวิวเวสต์โคสต์จะสามารถมองเห็นทัศนียภาพที่สวยงามกว้างใหญ่ของชายฝั่งตะวันตกของเกาะเต่า (ตั้งชื่อ “West Coast”) ตั้งแต่เกาะนางยวน หาดทรายรี ไล่ไปจนถึงอ่าวแม่หาด และอ่าว

จันทร์สมจุดชมวิวเวสต์โคสต์สามารถขึ้นไปได้สองทาง คือ จากถนนทรายรีซอย 1 หรือ จากถนนไปอ่าวโดนดโดยขึ้นทางเดียวกับอ่างเก็บน้ำแต่เลยไปทางทิศเหนือ ปากทางเข้าให้สังเกตมีหินก้อนใหญ่สองก้อนพิกกัน เมื่อเดินผ่านช่องหินเข้าไปจะพบลานหินขนาดใหญ่ไว้นั่งชมวิว จุดชมวิวนี้นี้มีการเก็บค่าผ่านทาง

12) จุดชมวิวเดชาวิว จะมองเห็นทัศนียภาพของอ่าว และชุมชนโกลกบ้านเก่าในอีกมุมหนึ่งที่หาดูจากที่อื่นไม่ได้ นอกจากนี้ยังมองเห็นเกาะเพื่อนบ้านของเกาะเต่า คือ เกาะพะงัน และเกาะสมุยอยู่ไกล ๆ เป็นฉากหลัง การเดินทางมาจุดชมวิวเดชาวิวให้เข้าทางเดียวกับบลูมูนเอกซ์พีเรียน (Blue Moon Experience) ซึ่งอยู่บนถนนไปหาดทรายขาว จากนั้นให้เดินตามป้ายบอกทางไปเดชาวิวบาร์ (Desha View Bar) จุดชมวิวอยู่ตรงลานหินขนาดใหญ่ซึ่งอยู่ถัดจากบาร์ไปทางทิศใต้ เดินผ่านป่าโปร่งไปอีกประมาณ 50 เมตร

จุดดำน้ำของเกาะเต่า

เกาะเต่าเป็นสถานที่ ที่ผลิตนักดำน้ำที่ขึ้นชื่อในระดับโลก ประกอบด้วยจุดดำน้ำที่หลากหลาย มีความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล ไม่ว่าจะเป็นปลาพันธุ์ต่าง ๆ ฉลามครีบดำ เต่าทะเล ฉลามวาฬ หนูดี ปะการัง ฯลฯ สำหรับจุดดำน้ำที่เป็นที่นิยมของเกาะเต่า ประกอบไปด้วยจุดดำน้ำที่สำคัญดังต่อไปนี้ (เว็บสวัสดี, 2563)

1) อ่าวลึก (Ao Luek Bay) เป็นอ่าวที่มีหินสวย น้ำใส ด้านท้ายอ่าวมีหาดทรายขาวละเอียด น้ำทะเลใส อุดมไปด้วยฝูงปลาทะเลสีส้มสวยงามเป็นจำนวนมาก พบมากจำพวกปลาลายเสือ ปลากะบอกทะเล ปูทะเล และปลาการ์ตูนอินเดียน นอกจากนี้ยังได้พบปะการังหลากหลายชนิดที่ยังอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

2) กองหินชุมพร (Chumphon Pinnacle) เป็นกองหินใต้น้ำขนาดใหญ่ เป็นจุดดำน้ำที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในอ่าวไทย เนื่องจากตั้งอยู่ค่อนข้างห่างไกลจากชายฝั่ง ทำให้สภาพน้ำค่อนข้างใส จึงกลายเป็นแหล่งดำน้ำดูปะการังที่มีความหลากหลาย และสามารถดำน้ำได้ทั้งน้ำลึก และน้ำตื้น มีความลึกสูงสุดประมาณ 30 – 40 เมตร เหมาะกับนักดำน้ำที่มีประสบการณ์ มีดอกไม้ทะเล ปะการังดำ ปลาหูช้าง ปลาสาก ปลาเก๋ดอกหมาก ขนาดยักษ์ และยังเป็นจุดดำน้ำดูฉลามที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในอ่าวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งฉลามหัวบาตร

3) กองหินเขียว (Green Rock) อยู่ด้านทิศตะวันตกท้ายเกาะนางยวน ปะการังอยู่ในระดับความลึก 11 เมตร มีความลึกสูงสุดประมาณ 25 เมตร ชื่อกองหินเขียวมาจากมีพื้นหินเป็นสีเขียวหม่น กองหินเขียวเป็นกองหินก้อนโต มีดอกไม้ทะเล ปลาสีสวยลายแปลกตาและแนวปะการัง

ที่สวยสมบูรณ์เหมาะแก่การดำน้ำลึกมากที่สุดแห่งหนึ่ง สามารถดำน้ำได้ตลอดทั้งปี แต่ช่วงเวลาที่
เหมาะสมในการท่องเที่ยวและดำน้ำมากที่สุดคือเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน ส่วนช่วงที่มีมรสุม คือ
ราวเดือนกันยายน – มกราคม

4) อ่าวหินงาม (Hin Ngam Bay) เป็นอ่าวทางฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะเต่า
ชายหาดมีขนาดเล็กแต่น้ำมีลักษณะใส เหมาะกับการมาพักผ่อน เพราะอ่าวหินงามเป็นอีกที่มี
ความสงบเป็นส่วนตัว เป็นอ่าวที่หลาย ๆ คนนิยมมาดำน้ำแบบสแนลเกิ้ล ได้ทั้งทะเลเต็มไปด้วย
ปะการังรูปร่างต่าง ๆ อาทิเช่น ปะการังเขากวางที่อยู่รวมกันเป็นแนวกว้าง ปะการังสมอง และ
หนอนจักรหลากสี รวมทั้งปลานานา ๆ ชนิดเช่น ปลาหิน ปลานกขุนทอง ปลานกแก้ว ปลาผีเสื้อ
และหอยมือเสือหลากสี เป็นต้น

5) อ่าวหินง (Hin Wong Pinnacle) เป็นจุดดำน้ำแบบสแนลเกิ้ลที่ได้รับความนิยม
เนื่องจากมีความลึกเพียง 3 – 12 เมตร มีปะการังหลากหลายสายพันธุ์ ซึ่งจุดดำน้ำหินงนี้มีขนาด
กว้างมากจะพบปลาคุปเปอร์ขนาดใหญ่ ปลากะเบนราหู และปลาอีกหลายชนิด หินงเป็นจุดดำ
น้ำทางทิศตะวันออกของเกาะเต่าที่ จุดเด่นที่สุดของหินง คือ แล่ทะเล และหิวทะเล อันเป็นความ
สวยงามใต้น้ำแบบเฉพาะของอ่าวไทยขึ้นเป็นกอใหญ่ ๆ อย่างหนาแน่น

6) สวนญี่ปุ่น (Japanese Garden) เป็นจุดฝึกสอนดำน้ำลึก และจุดดำน้ำตื้น จุดดำ
น้ำลึกอยู่บริเวณหัวเกาะเล็ก ใกล้เกาะนางยวน ได้ทั้งทะเลบริเวณนี้ประกอบไปด้วยปะการังชนิด
ต่าง ๆ ปลานานาชนิด ลักษณะคล้ายกับสวนญี่ปุ่น ได้ทะเลมีปะการังที่สวยงาม และฝูงปลาจำนวนมาก

7) แหลมเทียน (Laem Thien Pinnacle) อยู่ทางด้านหลังของเกาะมีลักษณะเป็น
แหลมยื่นออกมา ไม่มีชายหาดแต่มีเว้าสำหรับดำน้ำชมปะการัง มีฝูงปลาที่มีจำนวนมาก โดย
ฝูงปลาจะรวมกลุ่มกันมาหากินตามเศษปะการัง และมักพบฉลามเข้ามาหาอาหารจำพวกปลาเล็ก
ปลาน้อยต่าง ๆ

8) แหลมกระโจมไฟ (Light House) เป็นจุดปะการังที่เกิดใหม่ อยู่ทางด้านทิศเหนือ
ของเกาะเต่า บริเวณอ่าวมีปะการังค่อนข้างสมบูรณ์ มีชายหาดที่เป็นทรายละเอียด และชายหาดมี
แนวปะการังทั้งหาด เป็นอ่าวที่ยังมีความสมบูรณ์ของปะการังได้ทั้งทะเลมากที่สุด

9) อ่าวม่วง (Mango Bay) แหล่งปะการังน้ำตื้นที่คงสภาพอุดมสมบูรณ์ที่สุดของเกาะ
เต่า มีแนวปะการังที่ยาว มีระดับน้ำที่ไม่ลึก โดยแนวปะการังส่วนใหญ่ของอ่าวม่วงยังอยู่ในสภาพ
สมบูรณ์อยู่ ที่พบมากคือปะการังสมองร่องยาว ปะการังวงแหวน ปะการังเกร็ดน้ำแข็ง ปะการัง
ดอกกะหล่ำ ปะการังเห็ด และปะการังช่องเหลี่ยม นอกจากนี้ยังชุกชุมไปด้วยฝูงปลานกแก้ว ปลา

ลายเสือ และปลาการ์ตูนอินเดียนที่อาศัยอยู่ตามแนวของปะการังอ่อนอีกเป็นจำนวนมาก เป็นจุดที่โรงเรียนสอนดำน้ำนิยมพานักเรียนที่เรียนดำน้ำมาฝึกดำน้ำในที่แห่งนี้ ถือได้ว่าอ่าวม่วงเป็นห้องเรียนทางธรรมชาติที่สร้างนักดำน้ำอย่างมากมาย ตลอดทั้งอ่าวจะมีก้อนหินขนาดใหญ่เรียงรายซ้อนอยู่ น้ำทะเลมีสีฟ้าสดใส

10) กองหินนางยวน (Nang Yuan Pinnacle) ขึ้นชื่อว่าเป็นจุดดำน้ำลึกที่ยอดเยียมอีกจุดหนึ่ง มีกองหินเรียงอยู่ทางใต้ของเกาะ กองหินที่เรียงอยู่มีโพรงถ้ำเล็ก ๆ ใต้น้ำมากมาย ความลึกสูงสุดประมาณ 8 – 20 เมตร นักดำน้ำสามารถผ่านชมปะการัง สภาพใต้น้ำของบริเวณนี้สวยงามแปลกตา เพราะเป็นหุบเหวใต้น้ำลึก มีระดับความลึกลดหลั่นลงไปหลายระดับชั้น กองหินย่อย ๆ กระจายในบริเวณกว้างมีปะการังอ่อนสีสวย กัลปังหา แล้ทะเล ปลาฉลามหัวแบน และฝูงปลานานาชนิด

11) หินใบ (Sail Rock) เป็นภูเขาใต้น้ำที่อยู่โดดเดี่ยวระหว่างเกาะเต่า และเกาะพะงัน มีความลึกประมาณ 9 – 30 เมตร ใต้ทะเลมีกำแพงหินที่ถูกปกคลุมไปด้วยแล้ทะเล และมีปลาคูเปอร์มากมาย ซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางรอยแยก รอบ ๆ เต็มไปด้วยปลากะพงข้างปาน และฝูงปลาหางแข็ง รวมถึงฝูงปลาต่าง ๆ ซ่อนตัวอยู่ในซากเรือ ส่วนยอดหินที่ยื่นขึ้นจากผิวน้ำ 15 เมตร เป็นที่อยู่ของปะการัง และแมงไม้บางชนิด

12) กองหินสำราญ (Samran Pinnacle) เป็นกองหินใต้น้ำขนาดใหญ่ 3 กอง มีความสูงจากพื้นทราย 30 เมตร ปะการังอยู่ในระดับความลึก 13 เมตร กองหินสำราญเป็นจุดดำน้ำลึกอยู่ระหว่างเกาะเต่า และเกาะพะงัน ตรงกันข้ามกับหินใบ สามารถดำน้ำได้เฉพาะบางช่วงของปี ระหว่างเดือนพฤษภาคม และเดือนกันยายน สภาพน้ำค่อนข้างใส

13) เกาะฉลาม (Shark Island) เป็นอีกหนึ่งแหล่งดำน้ำที่มีความแตกต่างของสิ่งมีชีวิตใต้ท้องทะเล บริเวณนี้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาฉลามครีบดำซึ่งไม่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ เกาะฉลามอยู่ห่างจากอ่าวลึกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 300 เมตร มีลักษณะเป็นยอดหินแกรนิตขนาดเล็กที่ขึ้นมาเหนือน้ำ ซึ่งวัดความสูงจากฐานด้านล่างตั้งแต่พื้นทรายถึงยอดประมาณ 20 – 24 เมตร ใต้น้ำประกอบไปด้วยปะการังสีส้มสวยงามหลากชนิด สาหร่าย และสิ่งมีชีวิตใต้น้ำนานาชนิด รวมทั้งหินงอกใต้ทะเล ปลาชนิดต่าง ๆ ที่สามารถพบได้บริเวณนี้มากที่สุด คือ ปลากระเบนลายน้ำเงิน ปลาฉลามชนิดต่าง ๆ ปลาเก๋า ปลาปักเป้า และปลาเสือตัวขนาดใหญ่ แม้ว่าเกาะฉลามจะเหมาะสำหรับนักดำน้ำทุกระดับแต่อาจจะพบกับกระแสน้ำแรงในช่วงพระจันทร์เต็มดวง

14) กองตั่งกู (Southwest Pinnacles) กองตั่งกูมีลักษณะเป็นกองหินที่เรียงเป็นแถว เหมาะสำหรับการดำน้ำแบบ wall dive (การดำดูผนังรอบ ๆ กองหิน) มีปลาทะเลฝูงใหญ่ ๆ มากมาย เช่น ฝูงปลากระพง ปลามัง และปลาสาคร ส่วนที่ตีนของกองตั่งกูจะเต็มไปด้วยสวนดอกไม้ทะเล (Anemone) ส่วนช่องแคบที่อยู่ลึกกว่าสามารถพบกัลปังหา และปะการังได้

15) อ่าวโดนด (Tanote Bay) เป็นอ่าวที่เงียบสงบปราศจากความวุ่นวาย มีชายหาดยาวประมาณ 200 เมตร มีความสวยงามทั้งบนชายฝั่ง และได้ทะเล เป็นอ่าวที่มีแนวปะการังซึ่งธรรมชาติสร้างสรรค์ให้เหมาะทั้งการดำน้ำลึก และน้ำตื้น ทางด้านขวาของชายฝั่งในช่วงที่น้ำลดลงกว่าบริเวณรอบ ๆ ไซดหินในตรงกลางของอ่าว และทางด้านซ้ายของขอบอ่าวที่มีสัตว์น้ำหลากหลายสายพันธุ์ น้ำทะเลมักจะเงียบสงบในเดือนสิงหาคม ในช่วงฤดูหนาวน้ำทะเลจะมีพายุรุนแรง

16) หินสามกอง (Three Rocks) เป็นกองหินใต้น้ำขนาดใหญ่ 3 กอง มีความสูงจากพื้นทราย 14 เมตร สภาพน้ำค่อนข้างใส เป็นแหล่งดำน้ำดูปะการังที่มีความหลากหลาย และบริเวณนี้ยังเหมาะสำหรับเป็นจุดฝึกสอนดำน้ำลึก และดำน้ำตื้น

17) เกาะนางยวน (Nang Yuan Island) เป็นเกาะที่เชื่อมต่อกัน ประกอบด้วยเกาะขนาดใหญ่ที่เด่นหลัก ๆ อยู่ 2 เกาะ และก็มีเกาะขนาดเล็ก 1 เกาะ เป็นเกาะที่เหมาะแก่การฝึกดำน้ำ หรือ การดำน้ำกับระดับความลึกตั้งแต่ 5 เมตร ถึง 18 เมตร แวดล้อมไปด้วยหาดทรายขาวนุ่มละเอียด ประกอบไปด้วยสัตว์ใต้ทะเลจำพวก ปลาหมู กุ้งต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มปลานางฟ้าสีส้มต่าง ๆ รวมทั้งปลาผีเสื้อสีเหลือง ปลานกแก้ว ปลาการ์ตูนแฮดเดิลแบคที่หาดูได้ยาก ฝูงปลาเก๋หางเหลือง และปลาสีส้มสวยงามอีกมากมายหลายชนิด

18) กองหินขาว (White Rock) อยู่ห่างจากหาดทรายรีประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นสวนปะการังขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ระหว่างหินแกรนิต 2 กอง ที่สวยและแตกต่างกันในทางทิศเหนือและทิศใต้ กองหินทั้งสองมีลักษณะฐานด้านล่างกว้าง จุดดำน้ำแห่งนี้มีระดับความลึก 5 เมตร และ 26 เมตร ตามลำดับ ซึ่งเหมาะแก่นักดำน้ำทุกระดับ ที่นี่จะมีปลาจำพวกปลาไหลตาขาว ปลากระเบนลายน้ำเงิน ปลารัวและปลาสาครชนิดต่าง ๆ นอกจากนี้การดำน้ำตื้นกลางคืนที่นี่จะได้ความรู้สึกและอารมณ์ที่แตกต่างกันโดยเฉพาะชนิดปลาต่าง ๆ ที่จะเห็นได้แก่ ปลากระเบน ปลาปักเป้า ปลานกแก้ว รวมทั้งปลาตาโต หรือบางครั้งอาจได้พบเต่ากระที่หายาก

19) ซากเรือหลวงสัตกุต (LCI: Landing Craft Infantry 724) อดีตเรือรบในสงครามโลกครั้งที่สองของสหรัฐอเมริกาลำนี้มีความยาว 48 เมตร ถูกจมลงในวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2554 เพื่อสร้างแนวปะการังเทียมแห่งใหม่ ระหว่างประจำการในกองทัพเรือสหรัฐฯ เรือสัตกุต

ได้เข้าร่วมรบใน ‘ยุทธการอิโวจิมา’ ซึ่งเป็นการต่อสู้ระหว่างสหรัฐกับญี่ปุ่นในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง กระดูกงูหรือ ฐานของซากเรือตั้งอยู่บนพื้นทรายที่ความลึกสูงสุดระหว่าง 27 ถึง 30 เมตร ขณะที่ยอดเสากระโดงอยู่ที่ความลึก 18 เมตร ทำให้การดำน้ำที่นี่เหมาะสำหรับนักดำน้ำสูง (Advance Open Water) มากที่สุด มักพบกับฝูงขนาดใหญ่ของปลากล้วย ปลาสาทหางเหลือ ปลากระพงชนิดต่าง ๆ ปลานกขุนทอง และ ปลาเก๋า

ภาพประกอบ 5 แสดงจุดดำน้ำต่าง ๆ บริเวณเกาะเต่า

ที่มา: เว็บไซต์ดี (2562)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, ปรศนีย์ เกศบุตร, บรรพต ชมงาม, และ ณัฐินี น้อยสุวรรณ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของบุคคลิกภาพ 5 องค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิง

อนุรักษ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เมื่อมีความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน โดยทำการศึกษาวิจัยพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในลักษณะบูรณาการศาสตร์ร่วมสาขาระหว่างการท่องเที่ยว และจิตวิทยา เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมระดับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ ชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ความรู้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อีกทั้งศึกษาถึงอิทธิพลของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมื่อมีความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นตัวแปรส่งผ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งจากภาครัฐ และเอกชน ปีการศึกษา 2557 ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 532 คนเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปี และคณะวิชาที่ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และพบว่าบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทั้ง 5 องค์ประกอบ โดยบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) การประนีประนอม (Agreeableness) และการมีสติรับผิดชอบ (Conscientiousness) มีค่าความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สูงกว่าบุคลิกภาพด้านอารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล (Neuroticism) และบุคลิกภาพแบบการเปิดเผยตัวตน (Extraversion) ซึ่งเป็นสององค์ประกอบของบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนั้น การวิจัยครั้งนี้ยังแสดงผลสนับสนุนสมมติฐานเมื่อวิเคราะห์การ ส่งผ่านของความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แยกเป็น 5 โมเดลตามตัวแปรทั้ง 5 องค์ประกอบ พบว่า บุคลิกภาพด้านอารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล และบุคลิกภาพแบบการเปิดเผยตัวตน เท่านั้นที่แสดงโมเดลการส่งผ่านของความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ระหว่างบุคลิกภาพกับพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยบุคลิกภาพด้านอารมณ์หวั่นไหววิตกกังวลแสดงการส่งผ่านอย่างสมบูรณ์ และบุคลิกภาพแบบการเปิดเผยตัวตนแสดงการส่งผ่านบางส่วน

Thapa และคนอื่น ๆ (2006) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับของทักษะของนักดำน้ำต่อพฤติกรรมดำน้ำเชิงอนุรักษ์ของนักดำน้ำ โดยได้ทำการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน ที่มาดำน้ำในบริเวณจุดดำน้ำ St. Petersburg/Sarasola ทางฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของอ่าว

Florida สหรัฐอเมริกา สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ Pearson Correlation และ Multiple Regression ผลการสำรวจพบว่า ผู้ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักดำน้ำในระดับเบื้องต้น (Open Water Divers) กิจกรรมที่นิยมที่สุดคือการถ่ายรูปใต้น้ำ จากผู้ทำการตอบแบบสอบถามโดยมากเป็นผู้ที่มีการดำน้ำมากถึง 150 ใต้ฟุตอยู่ถึงร้อยละ 39 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 20 ของผู้ตอบแบบสอบถามทำการดำน้ำมากกว่า 31 ใต้ฟุตในช่วงปีที่ผ่านมา และร้อยละ 18 ของผู้ตอบแบบสอบถามดำน้ำมานานรวม 20 ปี จากการให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนตัวเองในทักษะการดำน้ำโดยมีคะแนนในระดับ 1 ถึง 10 พบว่า มีความมั่นใจในทักษะการดำน้ำของตนเองถึงร้อยละ 67 มีความเชื่อมั่นในทักษะการควบคุมการลอยตัวร้อยละ 71 มีความรู้เกี่ยวกับทักษะการดำน้ำร้อยละ 50 มีความสามารถในการปรับตัวในการดำน้ำในบริเวณต่าง ๆ ร้อยละ 65 ทั้งนี้ผู้ทำการตอบแบบสอบถามระบุตัวเองเป็นผู้มีทักษะการดำน้ำในระดับกลางถึงร้อยละ 34 ในขณะที่อีกร้อยละ 30 ให้ระดับความสามารถเชิงทักษะในการดำน้ำของตนเองเป็นผู้ที่มีความสามารถสูงร้อยละ 30 จากการสำรวจยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 45 เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกทักษะการดำน้ำจากสถาบันดำน้ำ PADI และร้อยละ 34 จากสถาบันดำน้ำ NAUI

ผลจากการศึกษาถึงทักษะการดำน้ำของนักดำน้ำต่อพฤติกรรมการดำน้ำเชิงอนุรักษ์พบว่า ทักษะของนักดำน้ำส่งผลต่อพฤติกรรมการดำน้ำเชิงอนุรักษ์ของนักดำน้ำ กล่าวคือ นักดำน้ำที่มีประสบการณ์สูงขึ้นจะให้ความใส่ใจในการดำน้ำเชิงอนุรักษ์ที่สูงขึ้น เช่น การให้ความสำคัญในการไม่สัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้น้ำ เป็นต้น ในระดับของนักดำน้ำ พบว่า นักดำน้ำที่มีระดับสูงขึ้น ก็มีความใส่ใจในด้านสิ่งแวดล้อมที่สูงขึ้นเช่นกัน และในขณะเดียวกัน พบว่าทักษะ หรือ ความสามารถของนักดำน้ำที่เพิ่มสูงขึ้น ก็ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อใต้น้ำในการดำน้ำที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยพบว่านักดำน้ำมักหลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ ขณะดำน้ำ ที่จะทำให้เกิดการสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ใต้น้ำ

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า การให้ความสำคัญในการฝึกทักษะ และเรียนรู้ สามารถทำการฝึกปฏิบัติร่วมไปกับการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ ซึ่งจะสร้างประสบการณ์ และทักษะที่สูงให้กับนักดำน้ำไปพร้อม ๆ กับ จิตสำนึกแห่งการอนุรักษ์ควบคู่กันไป กิจกรรมดำน้ำควรสอดแทรกจิตสำนึกแห่งการอนุรักษ์ลงไปในกิจกรรมต่าง ๆ ของตนเอง

Ong และ Musa (2011) ได้ศึกษาทฤษฎีทัศนคติ และพฤติกรรม (Attitude-Behavior Theories) ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใต้น้ำของนักดำน้ำ โดยมีสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. ทัศนคติในการดำน้ำมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดำน้ำอย่างมีความรับผิดชอบต่อ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดำนํ้าอย่างมีความรับผิดชอบ

3. บรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norms) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดำนํ้าอย่างมีความรับผิดชอบ

โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักดำนํ้าจำนวน 413 คน ในช่วงเวลาของเดือนพฤษภาคม ถึง กันยายน 2552 ในกลุ่มนักดำนํ้าที่มำนํ้าในเกาะ 5 เกาะ ดังนี้ Langkawi, Perhentian, Tioman, Redang และ Mabul/Sipadan หลังจากเก็บแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำผลมาวิเคราะห์ด้วย Pearson Correlation และ Multiple Regression

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) เป็นทฤษฎีที่สามารถนำมาวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการดำนํ้าอย่างมีความรับผิดชอบได้ โดยสมมติฐานทั้ง 3 ข้อนั้น มีความสอดคล้อง และรองรับได้โดยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) ซึ่งผลเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งเป็นที่แน่ชัดว่าทัศนคติที่ดีของนักดำนํ้า จะส่งผลต่อการดำนํ้าอย่างมีความรับผิดชอบในทิศทางที่ดี ดังนั้นการให้ความสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดี และพฤติกรรมการดำนํ้าอย่างมีความรับผิดชอบ ให้กับนักดำนํ้าโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะส่งผลให้อุตสาหกรรมการดำนํ้าดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ทะเล ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Musa, Seng, Thirumoorthi, และ Abessi (2011) ได้ศึกษาอิทธิพลของ บุคลิกภาพ ประสพการณ์ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมได้นํ้าของนักดำนํ้า ในการวิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักดำนํ้าจำนวน 302 คน ที่มาใช้บริการดำนํ้าผ่านทางจุดดำนํ้าต่าง ๆ ในมาเลเซีย ดังต่อไปนี้ Klang Valley, Penang, Sabah, และ Sarawak เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วย 4 ส่วนคือ ประสพการณ์การดำนํ้าของนักดำนํ้า แบบทดสอบบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ (NEO Five Factor Inventory) พฤติกรรมได้นํ้าของนักดำนํ้า และปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า นักดำนํ้าโดยปกติมักมีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้นํ้าขณะดำนํ้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนคือ ประสพการณ์ของนักดำนํ้า ระยะเวลาที่ได้ดำนํ้ามา จำนวนไคฟ์ที่ดำนํ้ามา ยิ่งมีความถี่มาก ยิ่งแสดงออกถึงพฤติกรรมความรับผิดชอบได้นํ้ามาก และยังพบว่านักดำนํ้าที่มีองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านอารมณ์หวั่นไหววิตกกังวลสูง มักจะขาดความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมในการดำนํ้า โดยพบว่ามักเป็นนักดำนํ้าที่มีเชื้อชาติอินเดีย และกลุ่มผู้ที่มีอายุน้อย

ในทางตรงกันข้ามนักดำน้ำที่มีองค์ประกอบบุคลิกภาพแบบการประนีประนอมสูง จะมีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำสูงเช่นเดียวกัน

จากผลการวิจัยนี้มีผลสรุปว่า จากการศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำกิจกรรมดำน้ำอาจทำการเฝ้าระวังกลุ่มผู้ให้บริการที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบได้น้ำ โดยพิจารณาจาก อายุที่น้อย การศึกษาอยู่ในระดับต่ำ มีบุคลิกภาพห้วนไหว วิดกจริตที่แสดงออกทางอารมณ์ไม่ว่าจะเป็นลักษณะในความเครียด มีความกดดันบางอย่างที่แสดงออกมา ความวิตกกังวล ความไม่ใส่ใจ หรือ มีอารมณ์ก้าวร้าว เป็นต้น และกลุ่มเชื้อชาติอินเดีย โดยให้การดูแลอย่างใกล้ชิด และกำหนดทิศทางการป้องกันการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมขณะดำน้ำ เช่น การควบคุมการลอยตัวที่ไม่ดี การหยิบจับสิ่งมีชีวิต หรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ได้ทะเล เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมใต้ทะเล

Chung และคนอื่น ๆ (2013) ได้ศึกษาพฤติกรรมขณะดำน้ำของนักดำน้ำที่มาดำน้ำในบริเวณจุดดำน้ำของฮ่องกง ด้วยวิธีการสังเกตการณ์ในกลุ่มนักดำน้ำจำนวน 81 คน และให้ทำแบบสอบถามหลังจากดำน้ำ จากจำนวนการดำน้ำทั้งหมด 127 ไดฟ์ โดยทำการศึกษาดังแต่เดือนมิถุนายน ถึง พฤศจิกายน 2553 โดยได้ศึกษาปัจจัยด้านส่วนบุคคล ประสบการณ์การดำน้ำ กิจกรรมที่ทำระหว่างดำน้ำ และพฤติกรรมขณะดำน้ำ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ t-test และ Correlation

จากการศึกษาพบว่า จากจำนวนผู้มาดำน้ำในจำนวน 81 คน มีผู้ที่ยังไม่สำเร็จหลักสูตรการดำน้ำมาทดลองดำน้ำจำนวน 23 คน ส่วนอีก 58 คนที่เหลือ เป็นผู้ที่ผ่านหลักสูตรได้รับใบอนุญาตดำน้ำมาแล้ว โดยมีประสบการณ์ดำน้ำมาตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 35 ปี จากการสอบถามข้อมูลจากสมุดบันทึกการดำน้ำ (Log Book) มีตั้งแต่ 1 ไดฟ์ ถึง 3,000 ไดฟ์ และพบว่าโดยมากเป็นผู้ที่มีการศึกษาดี และรายได้สูง โดยมากเป็นเพศชาย จากกลุ่มนักดำน้ำที่ทำการสำรวจพบว่า มีพฤติกรรมสัมผัสกับสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อาทิเช่น ปะการัง จากการสัมผัสโดยตั้งใจด้วยการใช้มือจับ และไม่ตั้งใจจากการพลั้งเผลอจากอุปกรณ์ดำน้ำต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ฟิน ไดฟ์เกียร์ อุปกรณ์กล้องถ่ายรูป และยังพบพฤติกรรมการเก็บซากปะการัง หรือซากสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ เช่น เปลือกหอย และการจับ หรือ สัมผัส สัตว์น้ำ เช่น ปลิงทะเล แมงกะพรุน โดยพบว่าเกิดการสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ได้ทะเล มากถึง 14.7 ครั้ง ในการดำน้ำ 1 ไดฟ์ หรือคิดเป็นร้อยละ 74 ส่วนการสัมผัสกับปะการัง คิดเป็นร้อยละ 40 หรือ 5.9 ครั้งโดยเฉลี่ยต่อไดฟ์ โดยความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำน้ำเกิดจากการเตะขาเพื่อตีฟิน การเหยียบย่ำบนแนวปะการัง การชนกันของนักดำน้ำเอง และการชนกันกับวัตถุใต้น้ำ รวมทั้งการกวนน้ำให้ขุ่นจากการตีฟินร่วมด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าในหมู่นักดำน้ำที่ทำ

การถ่ายรูปดำน้ำ ก็มีการสัมผัสกับปะการัง เนื่องจากในการถ่ายรูปใต้น้ำต้องอาศัยความนิ่ง จึงเกิดการหายใจติดเกาะ และส่วนใหญ่มักยึดเกาะกับแนวปะการัง ซึ่งพบว่าการสัมผัสมากถึง 23.8 ครั้งต่อไดฟ์ ซึ่งตรงกันข้ามกับนักดำน้ำที่ไม่ได้ถ่ายรูปใต้น้ำพบว่าการสัมผัสเพียง 11.6 ครั้งโดยเฉลี่ย ซึ่งสามารถสรุปได้ว่านักดำน้ำที่ทำการถ่ายรูปใต้น้ำนั้นมีอัตราการสัมผัสกับปะการังสูงกว่า

จากการสำรวจบันทึกพฤติกรรมใต้น้ำ และจากแบบสอบถาม พบว่า ในหมู่นักดำน้ำที่มีการศึกษาดี มีประสบการณ์การดำน้ำสูง มีทักษะการลอยตัวที่ดี จะมีพฤติกรรมในการสัมผัสสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งต่าง ๆ ได้ทะเล น้อยกว่า

จากการสัมภาษณ์ถึงพฤติกรรมสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล พบว่าการสัมผัสโดยมากเกิดจากการขาดทักษะการควบคุมการลอยตัวใต้น้ำ รวมถึงปัจจัยภายนอก เช่น คลื่นใต้น้ำ และความขุ่นของน้ำ ที่ส่งผลต่อความยากลำบากในการลอยตัว

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เห็นว่าสิ่งสำคัญที่ควรดำเนินการคือ การให้ความรู้ ฝึกทักษะ และการเสริมสร้างพฤติกรรมที่ดีในการดำน้ำให้กับนักดำน้ำ โดยเฉพาะในกลุ่มนักดำน้ำหน้าใหม่ ควรได้รับการดูแล และฝึกฝนเป็นพิเศษ เนื่องจากพบว่ายังขาดความระมัดระวัง และมีทักษะในการดำน้ำที่น้อย จนก่อให้เกิดการกระทบต่อระบบนิเวศในทะเลมากกว่านักดำน้ำที่มีประสบการณ์สูง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรเน้นให้ความรู้ด้านระบบนิเวศใต้ทะเล ควบคู่ไปกับการฝึกทักษะดำน้ำ

Ong และ Musa (2012a) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลในโครงสร้างของประสบการณ์ บุคลิกภาพ และทัศนคติของนักดำน้ำ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใต้น้ำของนักดำน้ำ ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยในนักดำน้ำกลุ่มตัวอย่างจำนวน 413 คน ที่มาใช้บริการดำน้ำในเกาะต่าง ๆ จำนวน 5 เกาะ คือ Langawi Perhentian Tioman Redang และ Mabul/Sipadan และได้มีการสำรวจตั้งแต่ พฤษภาคม ถึง กันยายน 2552 โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยในการศึกษาในประเด็นหลัก ๆ ดังนี้ ด้านประสบการณ์ของนักดำน้ำ ด้านบุคลิกภาพ โดยใช้บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบในการศึกษา ด้านทัศนคติของนักดำน้ำ ต่อความสัมพันธ์ของพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่มีต่อระบบนิเวศทางทะเล

ในการวิเคราะห์ผล คณะผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัย SPSS และ AMOS 16.0 (Analysis of Moment Structure) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์

จากผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์ บุคลิกภาพ และทัศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยยะสำคัญกับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ และยังพบว่า ประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทั้งทางตรง และทางอ้อมกับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำ

ของนักดำน้ำ โดยมีทัศนคติของนักดำน้ำเข้ามาเกี่ยวข้องในความสัมพันธ์นี้ ในด้านของบุคลิกภาพ ยังพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทัศนคติของนักดำน้ำ ในด้านการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของทัศนคติของนักดำน้ำที่ส่งผ่านถึงบุคลิกภาพ ต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ไม่มีความสัมพันธ์กันในทางอ้อม อย่างไรก็ตาม พบว่าประสบการณ์ และบุคลิกภาพ ยังมีความคลุมเครือที่ระดับร้อยละ 45 ในโครงสร้างของทัศนคติ

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประสบการณ์ของนักดำน้ำ บุคลิกภาพ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อิทธิพลของทัศนคติ และประสบการณ์ของนักดำน้ำ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำในระดับสูง ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นนักดำน้ำเอง ผู้ให้บริการดำน้ำ หน่วยงานสมาคมด้านการดำน้ำต่าง ๆ ภาครัฐ และภาคเอกชน สามารถที่จะกำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริม ทักษะ ความรู้ ของนักดำน้ำในด้านการมีความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมในการดำน้ำในรูปแบบต่าง ๆ ได้

Ong และ Musa (2012b) ได้ศึกษาถึงทัศนคติของนักดำน้ำ ที่มีต่อความใส่ใจต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำ ในการศึกษานี้ ได้ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนักดำน้ำจำนวน 490 คน ที่มาดำน้ำในหมู่เกาะของประเทศมาเลเซีย ซึ่งประกอบไปด้วยเกาะที่เลือกทำการศึกษาดังนี้ Lankawi Perhentian Tioman Redang และ Mabul (Sipadan) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย Correlation และ Regression

ผลการศึกษาสรุปว่า นักดำน้ำส่วนใหญ่ มีความใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม มีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำที่ดี และมีทัศนคติที่ดี โดยเฉพาะเรื่องความรู้ และทักษะปฏิบัติในการดำน้ำ ที่ให้ความใส่ใจ และมีความระมัดระวัง

พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำนั้น มีความสัมพันธ์ทางตรงกับทัศนคติของนักดำน้ำ และมีความสัมพันธ์ทางตรง และทางอ้อม กับความใส่ใจต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยพบว่าทัศนคติของนักดำน้ำในด้านความรู้ และทักษะปฏิบัติในการดำน้ำ มีนัยสำคัญกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำเป็นอย่างมาก

จากผลการศึกษา กิจการร้านดำน้ำ และหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปประยุกต์โดยให้ความสนใจในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีให้กับนักดำน้ำ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำที่ดีให้กับนักดำน้ำ ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบนิเวศทางธรรมชาติ ให้เกิดความยั่งยืนสืบไป

Salim และคนอื่น ๆ (2013) ได้ศึกษาอิทธิพลของทักษะความชำนาญต่อพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ โดยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับร้านดำน้ำที่เปิดทำการในเกาะ Penhentian

จำนวน 6 ร้านด้วยกัน โดยในส่วนของบทสัมภาษณ์ประกอบไปด้วย 4 ส่วนคือ ด้านบุคลิกภาพของนักดำน้ำ ด้านการรับรู้ ด้านประสบการณ์ และข้อมูลส่วนบุคคล โดยได้ทำการขอให้ร้านดำน้ำทั้ง 6 แห่ง สุ่มแจกแบบสอบถามให้กับนักดำน้ำที่มาใช้บริการ โดยทำการสำรวจนำร่อง (Pilot Survey) จากกลุ่มตัวอย่างนักดำน้ำรวมทั้งสิ้น 50 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุของนักดำน้ำที่ให้การตอบแบบสอบถามอยู่ระหว่างช่วง 20-27 ปี รองลงมาอยู่ที่ 28-35 ปี โดยเป็นประชากรยุโรปเป็นส่วนมาก รองลงมาเป็นเชื้อชาติมาเลเซีย โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ดำน้ำมาแล้วเป็นระยะเวลามากถึง 5 ปี โดยมากอยู่ในระดับ Open Water และ Advance Open Water โดยผู้ตอบแบบสอบถามโดยมากดำน้ำมาน้อยกว่า 50 дайฟ์ รองลงมาคือมากกว่า 201 дайฟ์ จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ที่ดำน้ำมาน้อยกว่า 50 дайฟ์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ Open Water และ Advance Open Water ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 100 дайฟ์ จะอยู่ในระดับ Dive Master และ Dive Instructor จากการสัมภาษณ์พบว่านักดำน้ำที่มีประสบการณ์น้อยมักจะมีพฤติกรรมการสัมผัสแนวปะการัง สูญเสียการควบคุมการลอยตัว สัมผัสปะการังด้วยมือ รวมถึงการเก็บซากปะการังไว้กับตัว มากกว่านักดำน้ำที่มีประสบการณ์มาก และนักดำน้ำที่มีประสบการณ์มากมักมีความมั่นใจในทักษะการดำน้ำของตัวเองมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย ซึ่งส่งผลต่อการควบคุมการลอยตัวที่ดี

ในด้านของพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำ พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงในระดับตั้งแต่ 3.20 – 4.62 โดยนักดำน้ำจะรู้สึกอึดอัดใจหากพบเห็นพฤติกรรมต่าง ๆ อาทิเช่น การทำลายที่ก่อให้เกิดการแตกหักของปะการัง โดยนักดำน้ำส่วนมากให้การว่า ตนมักจะหลีกเลี่ยงการสัมผัส หรือ การพลั้งเผลอที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อปะการังในขณะที่ดำน้ำ อีกทั้งจากการสูญเสียการควบคุมการลอยตัวก็เป็นสิ่งที่อึดอัดใจเช่นกัน เนื่องจากเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการกระทบกระทั่งต่อแนวปะการังได้ หากควบคุมการลอยตัวไม่ดี

จากผลการวิเคราะห์ด้วย One-Way ANOVA พบว่า ระดับด้านทักษะความชำนาญในการดำน้ำ ในด้านการควบคุมการลอยตัว และการสัมผัสสิ่งมีชีวิตในทะเล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ นักดำน้ำที่อยู่ในระดับเริ่มต้น มักมีพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิต และสูญเสียการควบคุมการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำในระดับกลาง หรือ ระดับที่เชี่ยวชาญ โดยนักดำน้ำที่มีประสบการณ์สูงมักจะมีพฤติกรรมการดำน้ำที่ใส่ใจต่อทักษะของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมใต้ทะเลเป็นอย่างสูง

Hammerton (2017) ได้ทำการศึกษาการฝึกปฏิบัติทักษะในการดำน้ำในการจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการดำน้ำต่อสิ่งแวดล้อมในทะเล ด้วยการฝึกฝนทักษะในหลักสูตร Low-Impact Diver (LID) ซึ่งเป็นการพัฒนาหลักสูตรภายใต้มาตรฐานสถาบันดำน้ำ PADI โดยจัดอบรมฝึกทักษะในนักดำน้ำที่ได้รับใบอนุญาตมาแล้วทั้งสิ้น 183 คน โดยการอบรมมีทั้งการอบรมทางทฤษฎีในชั้นเรียน และภาคปฏิบัติในสระน้ำ รวมถึงการฝึกปฏิบัติในทะเล ซึ่งทักษะจะมุ่งเน้นการควบคุมการลอยตัว เพื่อหลีกเลี่ยงป้องกันการสัมผัสกับปะการังขณะดำน้ำ ในท่าทางที่ถูกต้องเหมาะสม ด้วยวิธีการควบคุมการลอยตัวต่าง ๆ ทั้งนี้จะมีการวัดผลทั้งก่อน และหลังฝึกอบรม และยังให้ผู้เข้าฝึกอบรมประเมินตัวเองถึงการพัฒนาของตัวเองหลังจากได้เรียนรู้ทักษะดังกล่าว โดยทำการฝึกอบรมทักษะที่ Byron Bay Dive Center Australia และทำการฝึกปฏิบัติ และทดสอบที่ The Nursery, Julian Rocks Cape Byron Marine Park สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย t-test, One-Way ANOVA และ Regression

จากผลการศึกษาพบว่า ในจำนวนนักดำน้ำที่ร่วมเข้าอบรมทั้งหมด 183 คน สามารถใช้ทักษะการดำน้ำที่มีอยู่เดิมปรับเข้ากับการฝึกปฏิบัติได้เป็นอย่างดี และหลังเข้ารับการอบรมผลทดสอบพบว่า มีการสัมผัสกับแนวปะการังที่น้อยลง สามารถควบคุมการลอยตัวในระดับที่ดีขึ้นมากขึ้น มีท่วงท่าที่ระมัดระวัง อยู่ในทิศทางที่เหมาะสม ซึ่งสามารถป้องกันการสัมผัสกับแนวปะการังได้เป็นอย่างดี ซึ่งเมื่อเทียบการดำน้ำทั้งก่อน และหลังฝึกอบรม พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อสรุปจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะพื้นฐานของนักดำน้ำ ในด้านการฝึกปฏิบัติควบคุมการลอยตัว การมีท่วงท่าที่เหมาะสม การระมัดระวังจัดเก็บอุปกรณ์อย่างถูกต้อง จะสามารถลดผลกระทบอันเกิดจากการสัมผัสโดยตั้งใจ หรืออุบัติเหตุจากการดำน้ำของนักดำน้ำขณะดำน้ำได้ ซึ่งเป็นผลดีต่อแนวปะการัง ไม่ให้ได้รับผลกระทบจากการดำน้ำ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ ผู้ให้การฝึกสอน หรือ สถาบันดำน้ำสามารถกำหนดกลยุทธ์แนวทางการสอนทักษะดำน้ำให้กับนักดำน้ำ เพื่อลด และป้องกันการทำความเสียหายให้กับสิ่งแวดล้อมใต้น้ำจากการดำน้ำได้

Khairul และ Ahmad (2019) ได้ทำการศึกษาถึงอิทธิพลของประสบการณ์ของนักดำน้ำต่อพฤติกรรมใต้น้ำที่มีต่อระบบนิเวศทางทะเล โดยได้ทำการสำรวจวิจัยเชิงพรรณนาด้วยวิธีสังเกตการณ์ พฤติกรรมของนักดำน้ำขณะดำน้ำที่มาใช้บริการดำน้ำในบริเวณเกาะ Peninsula ประเทศมาเลเซีย จำนวน 30 คน ซึ่งทำการสุ่มตัวอย่างนักดำน้ำจากการร่วมมือกับผู้ประกอบการ โดยระมัดระวังไม่ให้นักดำน้ำทราบว่ามีการสังเกตการณ์ขณะทำการสำรวจพฤติกรรมของนักดำน้ำ

ซึ่งทำการสำรวจตั้งแต่เดือน กันยายน ถึง พฤศจิกายน 2562 โดยมีสัดส่วนของนักดำน้ำที่ทำการสำรวจประกอบไปด้วย เพศชายในอัตราส่วนร้อยละ 45 และเพศหญิงร้อยละ 55 อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 16 ถึง 55 ปี จากการแจกแจงความถี่ข้อมูลบันทึกของนักดำน้ำ (Log Book) พบว่า มีนักดำน้ำที่มีประสบการณ์สูงที่ถูกสุ่มสำรวจจำนวน 18 คน ที่ผ่านการดำน้ำมากกว่า 100 ไดฟ์ นักดำน้ำที่ดำน้ำมาระหว่าง 50 ถึง 100 ไดฟ์ จำนวน 7 คน และ นักดำน้ำที่มีประสบการณ์น้อยระหว่าง 20 ถึง 50 ไดฟ์ จำนวน 5 คน ในการสำรวจจะทำการสังเกตพฤติกรรมการดำน้ำ 2 ครั้ง คือในครั้งแรกของการดำน้ำที่ไม่มีการบอกรายละเอียดข้อกำหนดกฎเกณฑ์ (Briefing) และในครั้งที่สองเป็นการสังเกตหลังจากที่นักดำน้ำได้รับการบอกรายละเอียดต่าง ๆ ก่อนการดำน้ำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในการศึกษาครั้งนี้มีระดับของนักดำน้ำประเภท Rescue Divers หรือที่สูงกว่า ถึงร้อยละ 72.2 รองลงมาเป็นระดับ Advance และ Open Water ตามลำดับ จากการสำรวจพบว่า ในนักดำน้ำที่มีประสบการณ์น้อยจะมีอัตราการสูญเสียการควบคุมการลอยตัวได้น้ำมากกว่านักดำน้ำที่มีประสบการณ์สูง และในครั้งแรกจากการที่ไม่ได้รับคำแนะนำก่อนดำน้ำยังพบว่าความผิดพลาดจากการควบคุมการลอยตัวที่ไม่ดี ส่งผลให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย และอุปกรณ์อาทิมือ ฟิน ได้สัมผัสกับแนวปะการัง และมีการเสียหายเกิดขึ้นบ้าง ส่วนนักดำน้ำที่มีประสบการณ์ในระดับกลาง และระดับสูง มีการควบคุมการลอยตัวที่ดี และมีความระมัดระวังเป็นพิเศษที่ไม่ให้เกิดการสัมผัสกับแนวปะการังได้ทะเล สำหรับการสังเกตในครั้งที่สอง หลังจากให้นักดำน้ำได้รับการบอกกล่าวรายละเอียดต่าง ๆ แล้ว พบว่า มีความพยายามในการควบคุมการลอยตัวของนักดำน้ำที่มีประสบการณ์น้อย เพื่อป้องกันการสัมผัสกับแนวปะการังได้ดีขึ้น แต่จากการสังเกตยังพบว่า มีทั้งนักดำน้ำที่ให้ความใส่ใจในการฟังรายละเอียดก่อนการดำน้ำ และบางคนไม่ตั้งใจที่จะฟัง ดังนั้นจึงเสนอว่า ในการฝึกทักษะในการดำน้ำ ควรเน้นถึงการฝึกปฏิบัติทักษะการควบคุมการลอยตัวเป็นพิเศษ ในขณะเดียวกัน ควรสอดแทรกเน้นย้ำถึงการการดำน้ำอย่างมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมได้ทะเลไปพร้อม ๆ กันกับการฝึกทักษะปฏิบัติอยู่เสมอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ ระดับบุคคลิก 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. จัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาค้นคว้าได้แก่ กลุ่มนักดำน้ำที่เดินทางมาดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะ พงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาค้นคว้าเป็นนักดำน้ำที่เดินทางมาดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะ พงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 และมีค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับร้อยละ 5 ของกัลยา วานิชย์บัญชา (2558) ซึ่งสูตรที่ใช้คำนวณคือ

$$\text{สูตร } n = p(1 - p) Z^2 / e^2$$

เมื่อ n แทน ขนาดตัวอย่าง

p แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยกำลังสุ่ม 0.50

Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือระดับ .05

e แทน ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่เกิดขึ้น = .05

แทนค่าในสูตรดังนี้

$$n = (.5) (1 - .5) (1.96)^2 / (.05)^2$$

= 384.16 หรือ 385 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 ตัวอย่าง

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) (หทัยชนก พรหมเจริญ และคณะ, 2555) โดยอาศัยความเต็มใจของนักดำนํ้าที่จะให้ข้อมูล การเก็บข้อมูลเป็นไปตามเขตพื้นที่ที่ทำการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักดำนํ้าที่เดินทางมาดำนํ้าที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในสถานที่ที่ได้ทำการกำหนดไว้ จนครบถ้วน 385 ตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำนํ้า ระดับบุคลิก 5 องค์ประกอบกับ พฤติกรรมความรับผิดชอบใต้นํ้าของนักดำนํ้าที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประเทศที่พำนัถาวร ระดับของนักดำนํ้า จำนวนไต่พิของการดำนํ้า และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำนํ้า โดยเป็นคำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choices Questions) ให้ผู้ตอบเลือกเพียงข้อเดียว ได้แก่

ข้อที่ 1 เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ให้เลือกดังนี้

1. ชาย
2. หญิง

ข้อที่ 2 อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งอายุของผู้ตอบแบบสอบถามจะมีอายุตั้งแต่ ต่ำกว่า 10 ปี จนถึงอายุ 55 ปี ขึ้นไป โดยกำหนดอายุเป็น 5 ช่วง โดยคำนวณเกณฑ์การแบ่งอายุได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{55 - 10}{5}$$

$$= 9$$

จากการคำนวณช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถกำหนดช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้

1. อายุระหว่าง 10 - 18 ปี
2. อายุระหว่าง 19 - 27 ปี
3. อายุระหว่าง 28 - 36 ปี
4. อายุระหว่าง 37 - 45 ปี
5. อายุ 46 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก ดังนี้

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรี
3. สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 4 ประเทศที่พำนักถาวร เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก ดังนี้

1. ไทย
2. อื่น ๆ (ระบุ)

ข้อที่ 5 ระดับของนักดำน้ำ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยมีคำตอบให้เลือกดังนี้ (Salim และคนอื่น ๆ, 2013)

1. นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver)
2. นักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver)
3. นักดำน้ำระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver)
4. นักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า

ข้อที่ 6 จำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งจำนวนไดฟ์ในการดำน้ำของผู้ตอบแบบสอบถามจะมีจำนวนไดฟ์ตั้งแต่ ต่ำกว่า 50 ไดฟ์ จนถึง 201 ไดฟ์ขึ้นไป โดยกำหนดเป็น 5 ช่วง ดังนี้ (Salim และคนอื่น ๆ, 2013)

1. ต่ำกว่า 50 ไตฟ์
2. 51 – 100 ไตฟ์
3. 101- 150 ไตฟ์
4. 151 – 200 ไตฟ์
5. 201 ไตฟ์ขึ้นไป

ข้อที่ 7 รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก ดังนี้

1. มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน
2. ใช้บริการผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ โดยมี Dive Leader

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักดำน้ำ โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale Questions) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ การคำนวณหาอันตรภาคชั้น เพื่อแปลผลในแต่ละช่วง ประกอบด้วย

คะแนน		ระดับความคิดเห็น
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

เพื่อให้ได้ลักษณะเกณฑ์เป็นการแจกแจงปกติ (Normal Distribution) ผู้วิจัยใช้สูตรสำหรับการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นแต่ละชั้น โดยใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จากนั้นกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยการประเมินผลแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักดำน้ำได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 - 5.00	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับมาก
2.61 - 3.40	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 - 1.80	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับบุคลิก 5 องค์ประกอบ ประกอบไปด้วยบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ การมีสติสำนึกผู้ผิดชอบ การเปิดเผยตัวตน การประนีประนอมเข้ากับผู้อื่นได้ดี และอารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale Questions) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ การคำนวณหาอันตรภาคชั้น เพื่อแปลผลในแต่ละช่วง ประกอบด้วย

คะแนน	ระดับความคิดเห็น	
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

เพื่อให้ได้ลักษณะเกณฑ์เป็นการแจกแจงปกติ (Normal Distribution) ผู้วิจัยใช้สูตรสำหรับการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นแต่ละชั้น โดยใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จากนั้นกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยการประเมินผลแบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 - 5.00	ผู้ตอบแบบสอบถามมีบุคลิกภาพในลักษณะสูงมาก
3.41 - 4.20	ผู้ตอบแบบสอบถามมีบุคลิกภาพในลักษณะสูง
2.61 - 3.40	ผู้ตอบแบบสอบถามมีบุคลิกภาพในลักษณะปานกลาง
1.81 - 2.60	ผู้ตอบแบบสอบถามมีบุคลิกภาพในลักษณะน้อย
1.00 - 1.80	ผู้ตอบแบบสอบถามมีบุคลิกภาพในลักษณะน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale Questions) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ การคำนวณหาอันตรภาคชั้น เพื่อแปลผลในแต่ละช่วง ประกอบด้วย

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
5	หมายถึง มากที่สุด
4	หมายถึง มาก
3	หมายถึง ปานกลาง
2	หมายถึง น้อย
1	หมายถึง น้อยที่สุด

เพื่อให้ได้ลักษณะเกณฑ์เป็นการแจกแจงปกติ (Normal Distribution) ผู้วิจัยใช้สูตรสำหรับการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นแต่ละชั้น โดยใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.80$$

จากนั้นกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยการประเมินผลแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 - 5.00	ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมความรับผิดชอบสูงมาก

3.41 - 4.20	ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมความรับผิดชอบสูง
2.61 - 3.40	ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมความรับผิดชอบปานกลาง
1.81 - 2.60	ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมความรับผิดชอบน้อย
1.00 - 1.80	ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมความรับผิดชอบน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดขอบเขตของแบบสอบถาม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ทศนคติของนักดำน้ำ ระดับบุคลิก 5 องค์ประกอบ และพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างแบบสอบถามให้มีความสอดคล้องกัน
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ทศนคติของนักดำน้ำ ระดับบุคลิก 5 องค์ประกอบ และพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
5. นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสารนิพนธ์
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และการใช้สำนวนภาษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้าย ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)
7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) สูตรของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ค่าอัลฟาที่ได้แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูงโดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่

ยอมรับได้ไม่ต่ำกว่า 0.7 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนั้นมีความเชื่อมั่นสูง โดยแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .941

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยการตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม คัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยคัดเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์เท่านั้น
2. ทำการลงรหัส (Coding) ข้อมูล โดยแบ่งเป็นกลุ่มตามตัวแปรที่ทำการศึกษา และนำข้อมูลบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์
3. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอน
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ในด้าน เพศ อายุ การศึกษา ประเทศที่พำนักถาวร ระดับของนักดำน้ำ จำนวนไคฟ์ของนักดำน้ำ และรูปแบบการท่องเที่ยวดำน้ำ โดยการหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
 - 4.2 การวิเคราะห์ทัศนคติของนักดำน้ำโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale Questions) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations)
 - 4.3 การวิเคราะห์บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบของนักดำน้ำ โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale Questions) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations)
 - 4.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale Questions) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations)

4.5 การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ Independent Sample t-test, One-way Analysis of Variance, F-test, LSD, Dunnett's T3 และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Correlation) (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2558)

4.5.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประเทศที่พำนักถาวร ระดับของนักดำน้ำ จำนวนโดฟของการดำน้ำ และจำนวนปีที่ดำน้ำ ที่แตกต่างกัน จะทดสอบโดยใช้สถิติ One-way Analysis of Variance สถิติ Independent T-Test สถิติ F-test สถิติ Fisher's Least Significant Difference (LSD) สถิติ Brown-Forsythe (B) และ Dunnett's T3 (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2558)

4.5.2 สมมติฐานที่ 2 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ จะทดสอบสมมติฐานโดย สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย หรือ Pearson Correlation (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2558)

4.5.3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ อันประกอบไปด้วยบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ การมีสติสำนึกผู้รับผิดชอบ การเปิดเผยตัวตน การประนีประนอมเข้ากับผู้อื่นได้ดี และอารมณ์หวั่นไหววิตกกังวล สถิติที่ใช้ทดสอบคือ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย หรือ Pearson Correlation (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2558)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายทั่วไป โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2558)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ของคะแนน

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{X}$) เพื่อใช้แปลความหมายข้อมูลด้านต่าง ๆ โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2558)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับ มีความหมายดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย

ความหมาย

4.21 - 5.00

ค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

3.41 - 4.20

ค่าเฉลี่ยในระดับมาก

2.61 - 3.40

ค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

1.81 - 2.60

ค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

1.00 - 1.80

ค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด

5.1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ SD) เพื่อใช้แปลความหมายข้อมูลด้านต่าง ๆ โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation)

$\sum x^2$ แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

$(\sum x)^2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)

5.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of the Test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$\alpha = \frac{k \text{ covariance} / \text{variance}}{1 + (k-1) \text{ covariance} / \text{variance}}$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนคำถาม

covariance แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างค่าตามต่าง ๆ

variance แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของค่าตาม

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) ประกอบด้วย

5.3.1 สถิติ Independent t-test ทดสอบความแตกต่าง 2 กลุ่ม เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยมีสูตรในการหาค่า (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558) ดังนี้

กรณีที่ $S_1^2 = S_2^2$

สูตร
$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

โดยที่ Degree of Freedom (df) = $n_1 + n_2 - 2$

กรณีที่ $S_1^2 \neq S_2^2$

สูตร
$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

โดยที่ Degree of Freedom (df) =
$$\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1-1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2-1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 2

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

n_1 แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2

d แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ($n_1 + n_2 - 2$)

5.3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway analysis of variance)

ใช้ค่า F-Ratio กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2558)

ตาราง 1 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (B)	k-1	$SS_{(B)}$	$MS_{(B)} \frac{SS_{(B)}}{k-1} =$	$\frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$
ภายในกลุ่ม (W)	n-k	$SS_{(W)}$	$MS_{(W)} \frac{SS_{(W)}}{k-1} =$	
รวม (T)	n-1	$SS_{(T)}$		

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k - 1) และภายในกลุ่ม (n - k)
	k	แทน	จำนวนกลุ่มของตัวอย่างที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทน	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
	$SS_{(B)}$	แทน	ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Between Sum of square)
	$SS_{(W)}$	แทน	ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม (Within Sum of Square)
	$MS_{(B)}$	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Groups)
	$MS_{(W)}$	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups)
	$n - k$	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม (Within Degree of Freedom)

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$LSD = t_{\frac{1-\alpha}{2}; N-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{N_i} + \frac{1}{N_j} \right]}$$

โดยที่ $N_i - N_j$

$$Df = N - k$$

โดยที่ $n_i = n_j$

เมื่อ LSD แทน ผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากร กลุ่มที่ i และ j

$t_{\frac{1-\alpha}{2}; n-k}$ แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t -distribution ที่ระดับ

ความเชื่อมั่น 95% และชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม $= n - k$

MSE แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม ($MS(W)$)

n_i แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่ม i

n_j แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่ม j

α แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

5.3.3 สถิติ Brown-Forsythe (B) β คือ การทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม ความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$B = \beta = \frac{MS(B)}{MS(W)} \quad \text{โดยค่า} \quad MS(W) = \sum_{i=1}^k \left[1 - \frac{n_i}{N} \right] S_i^2$$

เมื่อ B แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe

$MS(B)$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Group)

$MS(W)$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within groups) สำหรับ Brown-Forsythe

k	แทน จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง
n_j	แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่ม
N	แทน ขนาดของประชากร
S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่เพื่อดูว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกันโดยใช้วิธี Dunnett's T3 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$t = \frac{\bar{x}_i - \bar{x}_j}{MS_{(w)} \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
 $MS_{(w)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups) สำหรับ Brown-Forsythe

$\bar{x}_i$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง i
$\bar{x}_j$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง j
n_i	แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
n_j	แทน จำนวนตัวอย่างกลุ่มที่ j

5.4 การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Correlation) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกันโดยที่แต่ละตัวมีระดับการวัดของข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval Scale) ขึ้นไป (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$r = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{(n \sum X^2 - (\sum X)^2)(n \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ	r	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนน x
	$\sum Y$	แทน ผลรวมของคะแนน y
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน ผลรวมคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$$\frac{\sum XY}{n}$$

แทนผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y ทุกคู่
แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ ความหมายของค่า r (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2558)

1. ถ้า r เป็นลบแสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามคือถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลดถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ถ้า r เป็นบวกแสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันคือถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่มด้วยถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย
3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก
5. ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
6. ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยลง

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความหมาย
0.81 - 1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
0.61 - 0.80	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.41 - 0.60	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.21 - 0.40	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
0.01 - 0.20	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมการรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อของตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
$S.D.$	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F -distribution
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
$Sig.$	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
LSD	แทน	Least Significant Difference
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติด้านการดำนํ้า

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้นํ้าขณะดำนํ้า

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน จำนวน 3 ข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประเทศที่พำนักถาวร ระดับของนักดำนํ้า จำนวนได้ฟของการดำนํ้า และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำนํ้า มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้นํ้าของนักดำนํ้า ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ทัศนคติของนักดำนํ้า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้นํ้า ของนักดำนํ้าที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานที่ 3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้นํ้าของนักดำนํ้าที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	230	59.74
หญิง	155	40.26
2. อายุ		
อายุระหว่าง 10 – 27 ปี	140	36.36
อายุระหว่าง 28 – 36 ปี	165	42.86
อายุระหว่าง 37 – 46 ปีขึ้นไป	80	20.78
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	22	5.71
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	272	70.65
สูงกว่าปริญญาตรี	91	23.64
4. ประเทศที่พำนักถาวร		
ไทย	344	89.35
อื่นๆ	41	10.65
5. ระดับของนักดำน้ำ		
นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver)	62	16.10
นักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver)	224	58.18
นักดำน้ำระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver)	50	12.99
นักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า	49	12.73

ตาราง 2 (ต่อ)

6. จำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ		
ต่ำกว่า 50 ไดฟ์	102	26.49
51 – 100 ไดฟ์	152	39.48
101- 150 ไดฟ์	56	14.55
151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป	75	19.48
ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
7. รูปแบบการมาดำน้ำ		
มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เอง	79	20.52
ใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ	306	79.48
รวม	385	100.00

จากตาราง 2 พบว่า จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลสรุปได้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 59.74 และ เพศหญิง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.26 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. ปัจจัยด้านอายุ ผลการวิเคราะห์ประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุมีความถี่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการรวมชั้นใหม่เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่จัดกลุ่มใหม่ ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 28 – 36 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา อยู่ในช่วงอายุ 10 – 27 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 และช่วงอายุ 37 – 46 ปีขึ้นไป จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.78 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

3. ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 70.65 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 91

คน คิดเป็นร้อยละ 23.64 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4. ปัจจัยด้านประเทศที่พำนักรถาวร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ประเทศไทย จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 89.35 รองลงมา คือ ประเทศอื่น ๆ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.65 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5. ปัจจัยด้านระดับของนักดำน้ำ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver) จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 58.18 รองลงมา คือ นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 นักดำน้ำระดับผู้ผ่านการดำน้ำ (Dive Master Diver) จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 และนักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

6. ปัจจัยด้านจำนวนไคฟ์ของการดำน้ำ ผลการวิเคราะห์ประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจำนวนไคฟ์ของการดำน้ำมีความถี่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการรวมชั้นใหม่เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่จัดกลุ่มใหม่ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การดำน้ำ 51 – 100 ไคฟ์ จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 39.48 รองลงมา คือ ประสบการณ์การดำน้ำ ต่ำกว่า 50 ไคฟ์ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.49 ประสบการณ์การดำน้ำ 151 – 201 ไคฟ์ขึ้นไป จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 และประสบการณ์การดำน้ำ 101- 150 ไคฟ์ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.55 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

7. ปัจจัยด้านรูปแบบการมาดำน้ำ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการมาดำน้ำ โดยใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 79.48 รองลงมา คือ มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เอง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.52 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติด้านการดำน้ำ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติด้านการดำน้ำ

ทัศนคติด้านการดำน้ำ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	4.88	0.28	สูงที่สุด
การมีส่วนร่วม	3.91	0.98	สูง
การตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ	4.72	0.48	สูงที่สุด
ทัศนคติด้านการดำน้ำโดยรวม	4.50	0.49	สูงที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ทัศนคติด้านการดำน้ำโดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .49) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ทัศนคติด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .28) รองลงมาเป็นทัศนคติด้านการตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = .48) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .98) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ

ทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การมีมาตรการลงโทษทางกฎหมายสำหรับผู้ลักลอบนำทรัพยากรธรรมชาติติดตัวออกไปจากแหล่งท่องเที่ยว เป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง	4.88	0.37	สูงที่สุด
2. การปฏิบัติตามกฎการดำนํ้าอย่างเคร่งครัด ช่วยลดผลกระทบในการทำลายสิ่งแวดล้อมได้ทะเล	4.87	0.35	สูงที่สุด
3. การกำหนดขอบเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ	4.90	0.33	สูงที่สุด
4. ควรมีบทลงโทษที่รุนแรง สำหรับผู้ที่สร้างความเสียหาย ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติโดยตั้งใจ	4.92	0.29	สูงที่สุด
5. การรับฟังบรรยายสรุปก่อนจะดำนํ้าในพื้นที่ต่าง ๆ มีความสำคัญในด้านความปลอดภัย และช่วยในการอนุรักษ์	4.85	0.42	สูงที่สุด
6. การตรวจเช็คอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำนํ้า และการจัดอุปกรณ์ให้เข้าที่ก่อนดำนํ้าเป็นเรื่องที่นักดำนํ้าต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง	4.93	0.28	สูงที่สุด
7. ระหว่างดำนํ้า ควรสำรวจอุปกรณ์การแต่งกายอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้อุปกรณ์สัมผัสหลุดลากไปกับพื้น หรือ ไปทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติได้ทะเล เช่นแนวปะการัง เป็นต้น	4.86	0.40	สูงที่สุด
8. ทักษะในการดำนํ้าต่าง ๆ อาทิเช่น การตีชา การลอยตัว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ทะเล	4.78	0.53	สูงที่สุด
ทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติโดยรวม	4.88	0.28	สูงที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ โดยรวม นักดำนํ้า ที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .28) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการตรวจเช็คอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำนํ้า และการจัดอุปกรณ์ให้เข้าที่ก่อน ดำนํ้าเป็นเรื่องที่นักดำนํ้าต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = .28) รองลงมาเป็นด้านควรมีบทลงโทษที่รุนแรง สำหรับผู้ที่สร้างความเสียหาย ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติโดยตั้งใจ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = .29) ด้านการกำหนด

ขอบเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = .33) ด้านการมีมาตรการลงโทษทางกฎหมายสำหรับผู้ลักลอบนำทรัพยากรธรรมชาติติดตัวออกไปจากแหล่งท่องเที่ยว เป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .37) ด้านการปฏิบัติตามกฎการดำน้ำอย่างเคร่งครัด ช่วยลดผลกระทบในการทำลายสิ่งแวดล้อมใต้ทะเล อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = .35) ด้านระหว่างดำน้ำ ควรสำรวจอุปกรณ์การแต่งกายอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้อุปกรณ์สัมผัสวัตถุลากไปกับพื้น หรือ ไปทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติใต้ทะเล เช่นแนวปะการัง เป็นต้น อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = .40) และด้านการรับฟังบรรยายสรุปก่อนจะดำน้ำในพื้นที่ต่าง ๆ มีความสำคัญในด้านความปลอดภัย และช่วยในการอนุรักษ์ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = .42) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านทักษะในการดำน้ำต่าง ๆ อาทิเช่น การตีขา การลอยตัว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมใต้ทะเล อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = .53) ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติด้านการดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม

ทัศนคติด้านการดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีส่วนร่วมกระจายข่าวสาร บทความ การรณรงค์ เรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ	3.77	1.09	สูง
2. ท่านติดตามข่าวสารด้านการอนุรักษ์ และสนับสนุนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์หากมีโอกาส	4.04	0.95	สูง
ทัศนคติด้านการดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวม	3.91	0.98	สูง

จากตาราง 5 พบว่าทัศนคติด้านการดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วมโดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .98) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการติดตามข่าวสารด้านการอนุรักษ์ และสนับสนุนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์หากมีโอกาส อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .95) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมกระจายข่าวสาร บทความ การรณรงค์ เรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.09) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านการตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำนํ้า

ทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านการตระหนักรู้ผลกระทบ ขณะดำนํ้า	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การสัมผัสสัตว์น้ำ/ปะการัง เป็นเรื่องที่ไม่สมควร กระทำเพราะอาจทำให้สัตว์น้ำบาดเจ็บ ติดเชื้อ หรือ เสียหายจากมนุษย์ได้	4.85	0.39	สูงที่สุด
2. การดีखाอาจทำให้ตะกอนจากพื้นทรายฟุ้ง ทำให้เกิด ความเสียหายต่อการเจริญเติบโตของปะการัง	4.73	0.56	สูงที่สุด
3. การให้อาหารปลา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการ ทำลายระบบนิเวศทางทะเล	4.76	0.52	สูงที่สุด
4. การเก็บเศษ หรือ ซากเปลือกหอย สามารถทำให้ เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลได้	4.55	0.78	สูงที่สุด
ทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านการตระหนักรู้ผลกระทบ ขณะดำนํ้า โดยรวม	4.72	0.48	สูงที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ทัศนคติด้านการดำนํ้า ด้านการตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำนํ้า โดยรวม นักดำนํ้าที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = .48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการสัมผัสสัตว์น้ำ/ปะการัง เป็นเรื่องที่ไม่สมควรกระทำเพราะอาจทำให้สัตว์น้ำบาดเจ็บ ติดเชื้อ หรือ เสียหายจากมนุษย์ได้ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = .39) รองลงมาเป็น ด้านการให้อาหารปลา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการทำลายระบบนิเวศทางทะเล อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = .52) และด้านการดีखाอาจทำให้ตะกอนจากพื้นทรายฟุ้ง ทำให้เกิดความเสียหายต่อการเจริญเติบโตของปะการัง อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = .56) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการเก็บเศษ

หรือ ชากเปลือกหอย สามารถทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลได้ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .78) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	4.22	0.61	สูงที่สุด
บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	4.31	0.53	สูงที่สุด
บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	4.14	0.60	สูง
บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	3.95	0.57	สูง
บุคลิกภาพแบบ ห้วนใจ วิตกกังวล	4.15	0.59	สูง
บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม	4.15	0.40	สูง

จากตาราง 7 พบว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .40) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้าน บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = .53) รองลงมาเป็น ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .61) ด้านบุคลิกภาพแบบห้วนใจ วิตกกังวล อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .59) และด้านบุคลิกภาพแบบเปิดเผยตัวตนอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .60) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านบุคลิกภาพแบบประนีประนอม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .57) ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับ ประสบการณ์	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านเป็นบุคคลที่พร้อมเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ หรือ กิจกรรมใหม่ ๆ	4.38	0.64	สูงที่สุด
2. ท่านชอบค้นหาสิ่งใหม่ ความท้าทายใหม่ ๆ	4.39	0.62	สูงที่สุด
3. ท่านเป็นคนช่างคิด ช่างฝัน นิยมการสร้างสรรค์สิ่ง ใหม่ หรือ แนวคิดใหม่ ๆ	3.88	0.90	สูง
บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับ ประสบการณ์ โดยรวม	4.22	0.61	สูงที่สุด

จากตาราง 8 พบว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .61) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อท่านชอบค้นหาสิ่งใหม่ ความท้าทายใหม่ ๆ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .62) รองลงมาเป็น ข้อท่านเป็นบุคคลที่พร้อมเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .64) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อท่านเป็นคนช่างคิด ช่างฝัน นิยมการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือ แนวคิดใหม่ ๆ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .90) ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านเป็นบุคคลที่มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สามารถบรรลุเป้าประสงค์ได้สำเร็จ	4.35	0.61	สูงที่สุด
2. ท่านมีความละเอียดรอบคอบ มีความระมัดระวัง ไม่ ประมาทเลินเล่อ	4.23	0.65	สูงที่สุด
3. ท่านมีการปฏิบัติตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็น ขั้นเป็นตอน	4.24	0.68	สูงที่สุด
4. ท่านมีความรับผิดชอบ ยินดีปฏิบัติตามกฎ กติกา	4.30	0.64	สูงที่สุด
5. เมื่อท่านประสงค์จะสิ่งใด จะตั้งใจ และพยายาม เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์นั้น	4.42	0.59	สูงที่สุด
บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ โดยรวม	4.31	0.53	สูงที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ โดยรวม อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = .53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อเมื่อท่านประสงค์จะสิ่งใด จะตั้งใจ และพยายาม เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์นั้น อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .59) รองลงมาเป็น ข้อท่านเป็นบุคคลที่มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สามารถบรรลุเป้าประสงค์ได้สำเร็จ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = .61) ข้อท่านมีความรับผิดชอบ ยินดีปฏิบัติตามกฎ กติกา อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .64) และ ข้อท่านมีการปฏิบัติตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = .68) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อท่านมีความละเอียดรอบคอบ มีความระมัดระวัง ไม่ประมาทเลินเล่อ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .65) ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบเปิดเผยตัวตน

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบเปิดเผยตัวตน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านเป็นคนที่มีความคิด กล้าคิดกล้าทำ กล้าแสดงออก	3.94	0.80	สูง
2. ท่านเป็นคนร่าเริง ช่างพูด ชอบเข้าสังคม	3.98	0.82	สูง
3. ท่านพร้อมเปิดรับมิตรภาพใหม่ระหว่างการเดินทาง อยู่เสมอ	4.37	0.61	สูงที่สุด
4. ท่านเป็นคนที่มีความกระฉับกระเฉง ว่องไว ปราดเปรี้ยว	4.28	0.67	สูงที่สุด
บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบเปิดเผยตัวตน โดยรวม	4.14	0.60	สูง

จากตาราง 10 พบว่า ด้านบุคลิกภาพแบบเปิดเผยตัวตน โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .60) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อท่านพร้อมเปิดรับมิตรภาพใหม่ระหว่างการเดินทางอยู่เสมอ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = .61) รองลงมาเป็น ข้อท่านเป็นคนที่มีความกระฉับกระเฉง ว่องไว ปราดเปรี้ยว อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .67) และข้อท่านเป็นคนร่าเริง ช่างพูด ชอบเข้าสังคม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .82) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อท่านเป็นคนที่มีความคิด กล้าคิดกล้าทำ กล้าแสดงออก อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .80) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ
ประนีประนอม

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความสุภาพ สุขุม อยู่ เสมอ	4.21	0.71	สูงที่สุด
2. ท่านมีความเห็นด้วย ยอมรับ คล้อยตาม เคารพ กฎเกณฑ์ของสังคม	4.02	0.69	สูง
3. ท่านเป็นคนอ่อนโยน ชอบเก็บงำความคิด ไม่เปิดเผย ความรู้สึกที่แท้จริง	3.34	0.98	ปานกลาง
4. ท่านมีใจเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจ ชอบ ช่วยเหลือผู้อื่น	4.24	0.62	สูงที่สุด
บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม โดยรวม	3.95	0.57	สูง

จากตาราง 11 พบว่า ด้านบุคลิกภาพแบบประนีประนอม โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ = 3.95, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อท่านมีใจเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = .62) รองลงมาเป็นข้อท่านมีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความสุภาพ สุขุม อยู่เสมอ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = .71) และ ข้อท่านมีความเห็นด้วย ยอมรับ คล้อยตาม เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ = 4.02, S.D. = .69) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อท่านเป็นคนอ่อนโยน ชอบเก็บงำความคิด ไม่เปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.34, S.D. = .98) ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ
หวั่นไหว วิตกจริต

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ หวั่นไหว วิตกจริต	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านมักเป็นกังวลใจอยู่เสมอ	3.70	0.92	สูง
2. ท่านมักหงุดหงิดง่าย ไม่พอใจอะไร ๆ ได้อย่าง ง่ายดาย	3.95	0.76	สูง
3. ท่านมักรู้สึกท้อแท้ หดกำลังใจ สิ้นหวัง เวลาเจอ กับปัญหาต่าง ๆ	4.34	0.69	สูงที่สุด
4. เมื่อท่านถูกยั่วเย้า มักตอบโต้ออกไปอย่างง่ายดาย และรุนแรง	4.15	0.95	สูง
5. เมื่อมีสภาวะเครียด ท่านมักย่อท้อ อ่อนแอ หรือ เมื่อเจอสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ มักควบคุมสติไม่ได้	4.58	0.71	สูงที่สุด
บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ หวั่นไหว วิตกจริต โดยรวม	4.15	0.59	สูง

จากตาราง 12 พบว่าด้านบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ แบบหวั่นไหววิตกจริต โดยรวม อยู่
ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .59) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ
ข้อเมื่อมีสภาวะเครียด ท่านมักย่อท้อ อ่อนแอ หรือ เมื่อเจอสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ มักควบคุม
สติไม่ได้ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .71) รองลงมาเป็นข้อท่านมักรู้สึกท้อแท้ หด
กำลังใจ สิ้นหวัง เวลาเจอกับปัญหาต่าง ๆ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = .69) ข้อเมื่อ
ท่านถูกยั่วเย้า มักตอบโต้ออกไปอย่างง่ายดาย และรุนแรง อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .95)
และข้อท่านมักหงุดหงิดง่าย ไม่พอใจอะไร ๆ ได้อย่างง่ายดาย อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. =
.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อท่านมักเป็นกังวลใจอยู่เสมอ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.70$,
S.D. = .92) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมงาน

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมงาน

พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลยตัว	4.43	0.67	สูงที่สุด
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตได้ทะเล	4.80	0.33	สูงที่สุด
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	4.65	0.50	สูงที่สุด
พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมงาน โดยรวม	4.63	0.45	สูงที่สุด

จากตาราง 13 พบว่าพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมงาน โดยรวม อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = .45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตได้ทะเล อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = .33) รองลงมาเป็นพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .50) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลยตัว อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = .67) ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมงาน ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลยตัว

พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมงาน ด้าน พฤติกรรมควบคุมทักษะการลยตัว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านรักษาระดับการลยตัวให้คงที่อยู่เสมอ	4.32	0.79	สูงที่สุด
2. ท่านลยตัวรักษาระยะห่างจากแนวปะการัง ไซดหิน และซากเรือจม เพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสิ่งเหล่านี้อยู่เสมอ	4.46	0.69	สูงที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

พฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำขณะดำน้ำ ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว			
3. ท่านเฝ้าระวัง ไม่ให้ตัวท่านอยู่ใกล้กับพื้นทรายขณะดำน้ำ เพื่อป้องกันการเตะขาสร้างตะกอนทรายให้ฟุ้งกระจาย	4.44	0.73	สูงที่สุด
4. ท่านให้ความสำคัญ ในการฝึกทักษะการลอยตัว	4.52	0.69	สูงที่สุด
พฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำขณะดำน้ำ ด้าน	4.43	0.67	สูงที่สุด
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว โดยรวม			

จากตาราง 14 พบว่าพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำขณะดำน้ำ ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = .67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อท่านให้ความสำคัญ ในการฝึกทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .69) รองลงมาเป็น ข้อท่านลอยตัวรักษาระยะห่างจากแนวปะการัง โขดหิน และซากเรือจม เพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ อยู่เสมอม อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = .69) และข้อท่านเฝ้าระวัง ไม่ให้ตัวท่านอยู่ใกล้กับพื้นทรายขณะดำน้ำ เพื่อป้องกันการเตะขาสร้างตะกอนทรายให้ฟุ้งกระจาย อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = .73) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อท่านรักษาระดับการลอยตัวให้คงที่ อยู่เสมอม อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = .79) ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนบ้าน ด้านพฤติกรรมกรรมการสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล

พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนบ้าน ด้าน พฤติกรรมกรรมการสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ขณะดำน้ำ ท่านหลีกเลี่ยงการยึดจับปะการังแม้ว่ากระแสน้ำจะแรงก็ตาม	4.42	0.74	สูงที่สุด
2. ท่านหลีกเลี่ยงการสัมผัสปะการัง โดยจะชื่นชมปะการังด้วยสายตาเท่านั้น	4.89	0.33	สูงที่สุด
3. ท่านหลีกเลี่ยงการให้อาหารปลาขณะดำน้ำ	4.89	0.36	สูงที่สุด
4. ท่านมักหลีกเลี่ยงการยืนบนแนวปะการังขณะดำน้ำ	4.90	0.33	สูงที่สุด
5. ท่านหลีกเลี่ยงการสัมผัสสิ่งมีชีวิตได้ทะเลอยู่เสมอ	4.88	0.38	สูงที่สุด
พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนบ้าน ด้าน พฤติกรรมกรรมการสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล โดยรวม	4.80	0.33	สูงที่สุด

จากตาราง 15 พบว่าพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนบ้าน ด้านพฤติกรรมกรรมการสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล โดยรวม อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = .33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อท่านมักหลีกเลี่ยงการยืนบนแนวปะการังขณะดำน้ำ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = .33) รองลงมาเป็นข้อท่านหลีกเลี่ยงการสัมผัสปะการัง โดยจะชื่นชมปะการังด้วยสายตาเท่านั้น อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = .33) ข้อท่านหลีกเลี่ยงการให้อาหารปลาขณะดำน้ำ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = .36) และข้อท่านหลีกเลี่ยงการสัมผัสสิ่งมีชีวิตได้ทะเลอยู่เสมอ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .38) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อขณะดำน้ำ ท่านหลีกเลี่ยงการยึดจับปะการังแม้ว่ากระแสน้ำจะแรงก็ตาม อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .74) ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อน น้ำดื่มด้าน พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย

พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อน น้ำดื่มด้าน พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ก่อนดื่มน้ำ			
1. ท่านช่วยตรวจสอบอุปกรณ์ของเพื่อน (Buddy) ก่อน การดื่มน้ำทุกครั้ง	4.84	0.46	สูงที่สุด
2. ท่านให้ความสนใจรับฟังข้อควรปฏิบัติในการดื่มน้ำทุก ครั้ง	4.69	0.52	สูงที่สุด
ขณะดื่มน้ำ			
3. ขณะดื่มน้ำท่านมีการเช็คระดับตำแหน่งการลอยตัว หรือ ความลึกขณะดื่มน้ำ จากไคฟคอมพิวเตอรียูเอสมือ	4.52	0.77	สูงที่สุด
4. ท่านมักพกอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยขณะดื่มน้ำติด ตัวเสมอ อาทิเช่น ไคฟคอมพิวเตอรียูเอสมือ เป็นต้น	4.49	0.85	สูงที่สุด
5. ท่านมักสำรวจดูมาตรวัดปริมาณอากาศที่เหลืออยู่ ของท่านอยู่เสมอขณะดื่มน้ำ	4.58	0.66	สูงที่สุด
พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อน น้ำดื่มด้าน พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย โดยรวม	4.65	0.50	สูงที่สุด

จากตาราง 16 พบว่าพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อน น้ำดื่มด้าน พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย โดยรวม อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .50) เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อท่านช่วยตรวจสอบอุปกรณ์ของเพื่อน (Buddy) ก่อนการดื่มน้ำทุกครั้ง อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = .46) รองลงมาเป็น ข้อท่านให้ความสนใจรับฟังข้อควรปฏิบัติในการดื่มน้ำทุกครั้ง อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = .52) ข้อท่านมักสำรวจดูมาตรวัดปริมาณอากาศที่เหลืออยู่ของท่านอยู่เสมอขณะดื่มน้ำ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .66) และข้อขณะดื่มน้ำท่านมีการเช็คระดับตำแหน่งการลอยตัว หรือ ความลึกขณะ

ดำนํ้า จากไดฟิคอมพิวเตอรียู่เสมอ อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .77) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือข้อท่านมักพบอุปสรรคด้านความปลอดภัยขณะดำน้ำติดตัวเสมอ อาทิเช่น ไดฟิคอมพิวเตอร์ เข็มทิศ เป็นต้น อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .85) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน จำนวน 3 ข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประเทศที่พำนักถาวร ระดับของนักดำน้ำจำนวนไดฟ์ ของการดำน้ำ และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักดำน้ำที่มีเพศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

H_0 : นักดำน้ำที่มีเพศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักดำน้ำที่มีเพศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (Independent sample t-test) โดยใช้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 17 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มเพศ โดยใช้ Levene's test

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	3.716	0.055
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	1.555	0.213
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	10.417*	0.001
โดยรวม	4.355*	0.038

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มเพศโดยใช้ Levene's test พบว่า พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว และพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.055 และ 0.213 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกันจึงใช้การทดสอบสมมติฐาน ค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน (Equal Variances Assumed) สำหรับพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย และโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 และ 0.038 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันจึงใช้การทดสอบสมมติฐาน ค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน (Equal Variances Not Assumed)

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามเพศ

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรม		t-test of Equality of Means				
ความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ						
ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
จังหวัดสุราษฎร์ธานี						
พฤติกรรมควบคุมทักษะการ ลอยตัว	ชาย	4.51	0.64	2.633	383	0.009*
	หญิง	4.33	0.70			
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ ทะเล	ชาย	4.82	0.32	1.546	383	0.123
	หญิง	4.77	0.33			
พฤติกรรมทั่วไป และความ ปลอดภัย	ชาย	4.69	0.45	2.117	282.667	0.035*
	หญิง	4.58	0.56			
โดยรวม	ชาย	4.67	0.42	2.426	297.495	0.016*
	หญิง	4.56	0.48			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามเพศ พบว่า

ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีเพศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำเพศหญิง 0.182

ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.123 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีเพศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน ใน

พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตได้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.035 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีเพศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำเพศหญิง 0.114

โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีเพศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำเพศหญิง 0.116

สมมติฐานที่ 1.2 นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

H_0 : นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างจะใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อนโดยใช้สถิติ Levene' Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หากพบว่าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรมีความแปรปรวนแตกต่างกัน หากค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน

ถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันให้ทดสอบสมมติฐานจากสถิติ Brown-Forsythe test ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันจะใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจะปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นถ้ายอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่ามีความแตกต่างอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไป แต่หากค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรไม่มีความแตกต่างกัน

กรณีที่ตัวแปรมีความแปรปรวนแตกต่างกันทดสอบสองแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ตัวแปรมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทดสอบสองแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มอายุโดยใช้ Levene's test

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	23.719*	0.000
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	0.774	0.462
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	19.964*	0.000
โดยรวม	10.718*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มอายุโดยใช้ Levene's test พบว่า พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย และโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ สำหรับพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.462 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงใช้สถิติ F-test ในตาราง One Way ANOVA ในการทดสอบ

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยใช้ Brown-Forsythe

Robust Tests of Equality of Means	Statistic	df1	df2	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	27.295*	2	324.742	0.000
พฤติกรรมทั่วไปและความปลอดภัย	12.075*	2	341.530	0.000
โดยรวม	18.439*	2	345.195	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ โดยใช้ Brown-Forsythe พบว่า

ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 22

ด้านพฤติกรรมทั่วไปและความปลอดภัย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 24

โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 25

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามอายุ โดยใช้ One way ANOVA

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำ น้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี		แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
พฤติกรรมกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ ทะเล	ระหว่างกลุ่ม		2	0.714	.357	3.404	0.034*
	ภายในกลุ่ม		382	40.041	0.105		
	รวม		384	40.755			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test ในตาราง One Way ANOVA พบว่า

ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 23

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	10 – 27 ปี	28 – 36 ปี	37 – 46 ปีขึ้นไป
		4.15	4.54	4.72
10 – 27 ปี	4.15	-	-0.394*	-0.572*
			(0.000)	(0.000)
28 – 36 ปี	4.54	-	-	-0.177
				(0.023)
37 – 46 ปีขึ้นไป	4.72	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 28 - 36 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 28 - 36 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.394

นักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 37 - 46 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 37 - 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.572

นักดำน้ำที่มีอายุ 28 - 36 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 37 - 46 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 37 - 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 28 - 36 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.177

สำหรับรายคู่อื่นๆพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD)

ตาราง 23 (ต่อ)

อายุ	$\bar{X}$	10 – 27 ปี	28 – 36 ปี	37 – 46 ปีขึ้นไป
		4.74	4.81	4.86
10 – 27 ปี	4.74	-	-0.066 (0.074)	-0.113* (0.013)
28 – 36 ปี	4.81	-	-	-0.046 (0.292)
37 – 46 ปีขึ้นไป	4.86	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD) ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 37 – 46 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 37 – 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.113

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	10 – 27 ปี	28 – 36 ปี	37 – 46 ปีขึ้นไป
		4.51	4.68	4.82
10 – 27 ปี	4.51	-	-0.171*	-0.315*
			(0.012)	(0.000)
28 – 36 ปี	4.68	-	-	-0.173*
				(0.036)
37 – 46 ปีขึ้นไป	4.82	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 28 – 36 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 28 – 36 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.171

นักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 37 – 46 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่

มีอายุ 37 – 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.315

นักดำน้ำที่มีอายุ 28 – 36 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 37 – 46 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.036 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 37 – 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 28 – 36 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.173

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในโดยรวม จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	10 – 27 ปี	28 – 36 ปี	37 – 46 ปีขึ้นไป
		4.47	4.68	4.80
10 – 27 ปี	4.47	-	-0.210*	-0.333*
			(0.000)	(0.000)
28 – 36 ปี	4.68	-	-	-0.122*
				(0.042)
37 – 46 ปีขึ้นไป	4.80	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในโดยรวม

จำแนกตามกลุ่มอายุ เป็นรายคู่ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD) ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 28 - 36 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันในโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 28 - 36 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในโดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.210

นักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 37 - 46 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันในโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 37 - 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในโดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 10 - 27 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.333

นักดำน้ำที่มีอายุ 28 - 36 ปี กับนักดำน้ำที่มีอายุ 37 - 46 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันในโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีอายุ 37 - 46 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในโดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีอายุ 28 - 36 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.122

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1.3 นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

H_0 : นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างจะใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อนโดยใช้สถิติ Levene' Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หากพบว่าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรมีความแปรปรวนแตกต่างกัน หากค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน

ถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันให้ทดสอบสมมติฐานจากสถิติ Brown-Forsythe test ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันจะใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นถ้ายอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไป แต่หากค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรไม่มีความแตกต่างกัน

กรณีที่ตัวแปรที่มีความแปรปรวนแตกต่างกันทดสอบสองแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ตัวแปรที่มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทดสอบสองแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 26 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ Levene's test

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	2.742	0.066
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	7.443*	0.001
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	3.671*	0.026
โดยรวม	0.860	0.424

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ Levene's test พบว่า พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล และพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 และ 0.026 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ สำหรับพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว และโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.066 และ 0.424 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงใช้สถิติ F-test ในตาราง One Way ANOVA ในการทดสอบ

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ Brown-Forsythe

ตาราง 27 (ต่อ)

Robust Tests of Equality of Means	Statistic	df1	df2	Sig.
พฤติกรรมกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	9.407*	2	52.217	0.000
พฤติกรรมทั่วไปและความปลอดภัย	31.781*	2	92.379	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ Brown-Forsythe

ด้านพฤติกรรมกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 30

ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 31

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ One way ANOVA

ตาราง 28 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรม						
ความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ	แหล่งความ	df	SS	MS	F	Sig.
น้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น	แปรรูป					
จังหวัดสุราษฎร์ธานี						
พฤติกรรมควบคุมทักษะการ	ระหว่าง	2	20.771	10.385	26.206	0.000*
ลอยตัว	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	382	151.386	0.396		
	รวม	384	172.156			
โดยรวม	ระหว่าง	2	10.278	5.139	29.047	0.000*
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	382	67.581	0.177		
	รวม	384	77.859			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test ในตาราง One Way ANOVA พบว่า

ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการ ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 29

โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 32

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
		ตรี	เทียบเท่า	ตรี
		3.53	4.45	4.61
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.53	-	-0.913* (0.000)	-0.107* (0.000)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.45	-	-	-0.165* (0.031)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.61	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD) ในการทดสอบพบว่า

นักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้นํ้าของนักดำนํ้า ที่เกาะเต่า อำเภอกោះพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้นํ้าของนักดำนํ้า ที่เกาะเต่า อำเภอกោះพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.918

นักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นํ้าของนักดำนํ้าที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นํ้าของนักดำนํ้า ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.107

นักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับนักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้นํ้าของนักดำนํ้า ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้นํ้าของนักดำนํ้า ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำนํ้าที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.165

สำหรับรายคี่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
		4.45	4.82	4.80
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.45	-	-0.368* (0.002)	-0.345* (0.004)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.82	-	-	0.022 (0.928)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.80	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มากกว่านักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.368

นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มากกว่านักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.345

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.95	4.66	4.78
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.95	-	-0.709* (0.000)	-0.830* (0.000)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.66	-	-	-0.121 (0.085)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.78	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มากกว่านักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.709

นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มากกว่านักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.830

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
		ตรี	เทียบเท่า	ตรี
		3.98	4.64	4.73
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.98	-	-0.663* (0.000)	-0.751* (0.000)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.64	-	-	-0.087 (0.086)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.73	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD) ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.663

นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.751

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1.4 นักดำน้ำที่มีประเทศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

H_0 : นักดำน้ำที่มีประเทศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักดำน้ำที่มีประเทศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (Independent sample t-test) โดยใช้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 33 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มประเทศ โดยใช้ Levene's test

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	118.405*	0.000
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	40.608*	0.000
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	92.403*	0.000
โดยรวม	79.402*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มประเทศโดยใช้ Levene's test พบว่า พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว และพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล พฤติกรรมทั่วไปและความปลอดภัย และโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันจึงใช้การทดสอบสมมติฐาน ค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน (Equal variances not assumed)

ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามประเทศ

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี		t-test of Equality of Means				
ประเทศ		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	ไทย	4.37	0.68	-16.893	359.957	0.000*
	อื่นๆ	4.99	0.04			
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	ไทย	4.77	0.34	-11.831	377.438	0.000*
	อื่นๆ	5.00	0.03			
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	ไทย	4.61	0.51	-13.688	369.727	0.000*
	อื่นๆ	4.99	0.04			
โดยรวม	ไทย	4.58	0.46	-16.293	371.519	0.000*
	อื่นๆ	4.99	0.04			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามประเทศ พบว่า

ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีประเทศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำประเทศอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำประเทศไทย 0.626

ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีประเทศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ใน

ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตได้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำประเทศอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำประเทศไทย 0.222

ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีประเทศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำประเทศอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำประเทศไทย 0.387

โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีประเทศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำประเทศอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำประเทศไทย 0.411

สมมติฐานที่ 1.5 นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

H_0 : นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างจะใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อนโดยใช้สถิติ Levene' Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หากพบว่าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรมีความแปรปรวนแตกต่างกัน หากค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน

ถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันให้ทดสอบสมมติฐานจากสถิติ Brown-Forsythe test ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันจะใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจะปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นถ้ายอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่ามีความแตกต่างอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไป แต่หากค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรไม่มีความแตกต่างกัน

กรณีที่ตัวแปรมีความแปรปรวนแตกต่างกันทดสอบสองแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ตัวแปรมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทดสอบสองแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มระดับของนักดำน้ำ โดยใช้ Levene's test

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	75.317*	0.000
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	13.085*	0.000
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	72.447*	0.000
โดยรวม	44.574*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มระดับของนักดำน้ำ โดยใช้ Levene's test พบว่า พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล และพฤติกรรมทั่วไปและความปลอดภัย และโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 0.000 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

ตาราง 36 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ โดยใช้ Brown-Forsythe

Robust Tests of Equality of Means	Statistic	df1	df2	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	93.897	3	126.408	0.000*
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	22.831	3	180.466	0.000*
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	95.342	3	131.215	0.000*
โดยรวม	93.706	3	125.753	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ โดยใช้ Brown-Forsythe

ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึง

ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 37

ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 38

ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 39

โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 40

ตาราง 37 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

ระดับของนักดำน้ำ	$\bar{X}$	นักดำน้ำ ระดับเบื้องต้น	นักดำน้ำ ระดับขั้นสูง	นักดำน้ำระดับ ผู้นำการดำน้ำ	นักดำน้ำระดับผู้ ฝึกสอนการดำน้ำ
		(Open Water Diver)	(Advanced Diver)	(Dive Master Diver)	(Dive Instructor) หรือ สูงกว่า
		3.60	4.44	4.96	4.93
นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver)	3.60	-	-0.844*	-1.363*	-1.331*
			(0.000)	(0.000)	(0.000)
นักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver)	4.44	-	-	-0.519*	-0.487*
				(0.000)	(0.000)
นักดำน้ำระดับผู้นำการ ดำน้ำ (Dive Master Diver)	4.96	-	-	-	0.031
					(0.993)
นักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอน การดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า	4.93	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่

อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.519

นักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.487

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 38 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

ระดับของนักดำน้ำ	$\bar{X}$	นักดำน้ำ ระดับเบื้องต้น (Open Water Diver)	นักดำน้ำ ระดับขั้นสูง (Advanced Diver)	นักดำน้ำระดับ ผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver)	นักดำน้ำระดับผู้ ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า
		4.59	4.78	4.96	4.95
นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver)	4.59	-	-0.192* (0.002)	-0.373* (0.000)	-0.360* (0.000)
นักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver)	4.78	-	-	-0.181* (0.000)	-0.169* (0.001)
นักดำน้ำระดับผู้นำการ ดำน้ำ (Dive Master Diver)	4.96	-	-	-	0.012 (1.000)
นักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอน การดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า	4.95	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่

อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.181

นักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อชีวิตของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อชีวิตของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.169

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 39 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

ระดับของนักดำน้ำ	$\bar{X}$	นักดำน้ำ ระดับเบื้องต้น	นักดำน้ำ ระดับขั้นสูง	นักดำน้ำระดับ ผู้นำการดำน้ำ	นักดำน้ำระดับผู้ ฝึกสอนการดำน้ำ
		(Open Water Diver)	(Advanced Diver)	(Dive Master Diver)	(Dive Instructor) หรือ สูงกว่า
		4.01	4.67	4.98	5.00
นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver)	4.01	-	-0.659*	-0.966*	-0.986*
			(0.000)	(0.000)	(0.000)
นักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver)	4.67	-	-	-0.307*	-0.327*
				(0.000)	(0.000)
นักดำน้ำระดับผู้นำการ ดำน้ำ (Dive Master Diver)	4.98	-	-	-	-0.020
					(0.896)
นักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอน การดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า	5.00	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่

อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.307

นักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.327

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อ
ได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม เป็นรายคู่ ด้วย
Dunnett's T3

ระดับของนักดำน้ำ	$\bar{X}$	นักดำน้ำ ระดับเบื้องต้น	นักดำน้ำ ระดับขั้นสูง	นักดำน้ำระดับ ผู้นำการดำน้ำ	นักดำน้ำระดับผู้ ฝึกสอนการดำน้ำ
		(Open Water Diver)	(Advanced Diver)	(Dive Master Diver)	(Dive Instructor) หรือ สูงกว่า
		4.07	4.63	4.97	4.96
นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver)	4.07	-	-0.565* (0.000)	-0.901* (0.000)	-0.893* (0.000)
นักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver)	4.63	-	-	-0.336* (0.000)	-0.327* (0.000)
นักดำน้ำระดับผู้นำการ ดำน้ำ (Dive Master Diver)	4.97	-	-	-	0.008 (1.000)
นักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอน การดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า	4.96	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรม
ความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม
จำแนกตามกลุ่มระดับของนักดำน้ำ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง
(Advanced Diver) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับ
ของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่
เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมมากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.565

นักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver) มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.901

นักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) หรือ สูงกว่า โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.893

นักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver) มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.336

นักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) กับนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่เป็นระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่เป็นระดับขั้นสูง (Advanced Diver) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.327

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1.6 นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

H_0 : นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างจะใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อนโดยใช้สถิติ Levene' Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หากพบว่าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรมีความแปรปรวนแตกต่างกัน หากค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน

ถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันให้ทดสอบสมมติฐานจากสถิติ Brown-Forsythe test ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันจะใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นถ้า

ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไป แต่หากค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวแปรไม่มีความแตกต่างกัน

กรณีที่ตัวแปรมีความแปรปรวนแตกต่างกันทดสอบสองแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 กรณีที่ตัวแปรมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทดสอบสองแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่ม จำนวนได้ฟของการดำน้ำ โดยใช้ Levene's test

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	28.470*	0.000
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	20.801*	0.000
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	54.228*	0.000
โดยรวม	34.216*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 41 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ โดยใช้ Levene's test พบว่า พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล พฤติกรรมทั่วไปและความปลอดภัย และโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 0.000 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

ตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ โดยใช้ Brown-Forsythe

Robust Tests of Equality of Means	Statistic	df1	df2	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	66.761	3	277.693	0.000*
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	13.205	3	166.983	0.000*
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	54.835	3	206.241	0.000*
โดยรวม	55.278	3	214.699	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อจำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ โดยใช้ Brown-Forsythe พบว่า

ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 43

ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตัวของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 44

ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตัวของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 45

โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวน ไคฟของการดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อ ตัวของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 46

ตาราง 43 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

จำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 50 ไดฟ์	51 – 100 ไดฟ์	101- 150 ไดฟ์	151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป
		3.83	4.57	4.57	4.90
ต่ำกว่า 50 ไดฟ์	3.83	-	-0.739* (0.000)	-0.740* (0.000)	-1.070* (0.000)
51 – 100 ไดฟ์	4.57	-	-	-0.001 (1.000)	-0.330* (0.000)
101- 150 ไดฟ์	4.57	-	-	-	-0.329* (0.000)
151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป	4.90	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว จำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 ไดฟ์ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 51 – 100 ไดฟ์ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 51 – 100 ไดฟ์ มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะ

เต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่า
นักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟ์ของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 ไคฟ์ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.739

นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 ไดฟ์ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 101- 150 ไดฟ์ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 101- 150 ไดฟ์ มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 ไดฟ์ โดยีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.740

นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักดำน้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัวมากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.070

นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 51 – 100 ไดฟ์ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำ 151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัวมากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 51 – 100 ไดฟ์ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.330

นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 101- 150 ไดฟ์ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำ 151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 101- 150 ไดฟ์ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.329

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 44 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อไดฟ์ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล จำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

จำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 50	51 – 100	101- 150	151 – 201
		ไดฟ์	ไดฟ์	ไดฟ์	ไดฟ์ขึ้นไป
		4.65	4.86	4.71	4.93
ต่ำกว่า 50 ไดฟ์	4.65	-	-0.217*	-0.063	-0.278*
			(0000)	(0.934)	(0.000)
51 – 100 ไดฟ์	4.86	-	-	0.153	-0.060
				(0.120)	(0.384)
101- 150 ไดฟ์	4.71	-	-	-	-0.214*
					(0.015)
151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป	4.93	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์มีชีวิตได้ทะเล จำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 51 – 100 โดฟ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตัวของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 51 – 100 โดฟ มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตัวของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.217

นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักดำน้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรม การสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.278

นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 101- 150 โดฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ 101- 150 ไคฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.214

สำหรับรายคู่อื่นพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มจำนวนไคฟของการดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

จำนวนไคฟของการดำน้ำ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 50	51 – 100	101- 150	151 – 201
		ไคฟ	ไคฟ	ไคฟ	ไคฟขึ้นไป
		4.22	4.77	4.65	4.98
ต่ำกว่า 50 ไคฟ	4.22	-	-0.549*	-0.432*	-0.757*
			(0.000)	(0.000)	(0.000)
51 – 100 ไคฟ	4.77	-	-	0.117	-0.207*
				(0.454)	(0.000)
101- 150 ไคฟ	4.65	-	-	-	-0.324*
					(0.000)
151 – 201 ไคฟขึ้นไป	4.98	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มจำนวนไคฟของการดำน้ำ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 ไคฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ 51 – 100 ไคฟ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของ

มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 51 – 100 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.207

นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 101- 150 โดฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 151 – 200 โดฟ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 151 – 200 โดฟ มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 101- 150 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.346

สำหรับรายคู่อื่นๆพบว่า แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 46 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม จำแนกตามกลุ่มจำนวนโดฟของการดำน้ำ เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3

จำนวนโดฟของการดำน้ำ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 50 โดฟ	51 – 100 โดฟ	101- 150 โดฟ	151 – 201 โดฟขึ้นไป
		4.23	4.73	4.64	4.93
ต่ำกว่า 50 โดฟ	4.23	-	-0.502* (0.000)	-0.412* (0.000)	-0.702* (0.000)
51 – 100 โดฟ	4.73	-	-	0.089 (0.682)	-0.199* (0.000)
101- 150 โดฟ	4.64	-	-	-	-0.289* (0.000)
151 – 201 โดฟขึ้นไป	4.93	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม
จำแนกตามกลุ่มจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 51 – 100 โดฟ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตัวของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 51 – 100 โดฟ มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตัวของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.502

นักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 ไคฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ 101- 150 ไคฟ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ 101- 150 ไคฟ มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 ไคฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.412

นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ ต่ำกว่า 50 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.702

นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 51 – 100 ไดฟ์ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ 151 – 201 ไดฟ์ขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่

มีจำนวนโดฟของการดำน้ำที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 51 – 100 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.199

นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 101- 150 โดฟ กับนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำ 151 – 201 โดฟขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มากกว่านักดำน้ำที่มีจำนวนโดฟของการดำน้ำ 101- 150 โดฟ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.289

สำหรับรายคู่อื่นๆพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1.7 นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

H_0 : นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (Independent sample t-test) โดยใช้ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

การทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 47 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวได้นำ โดยใช้ Levene's test

ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	127.175*	0.000
พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	50.239*	0.000
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	77.197*	0.000
โดยรวม	76.278*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 47 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของแต่ละกลุ่มรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวได้นำโดยใช้ Levene's test พบว่า พฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย และโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 0.000 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันจึงใช้การทดสอบสมมติฐาน ค่า t กรณีค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน (Equal variances not assumed)

ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวได้น้ำ

ระดับความคิดเห็น ต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบต่อได้น้ำของ นักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวได้น้ำ	t-test of Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
พฤติกรรมควบคุม ทักษะการลอยตัว	มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน	4.93	0.24	13.061	349.527	0.000*
	โดยมี Dive Leader เอง					
	ใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ	4.31	0.68			
พฤติกรรมการสัมผัส สิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน	4.97	0.13	8.812	331.401	0.000*
	โดยมี Dive Leader เอง					
	ใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ	4.75	0.35			
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน	4.92	0.31	7.501	198.450	0.000*
	โดยมี Dive Leader เอง					
	ใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ	4.58	0.51			
โดยรวม	มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน	4.94	0.22	11.060	272.343	0.000*
	โดยมี Dive Leader เอง					
	ใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ	4.55	0.46			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ พบว่า

ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำมาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เองมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ 0.624

ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำมาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เองมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ 0.218

ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำมาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เองมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ 0.345

โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำมาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เองมีค่าเฉลี่ย

มากกว่านักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำให้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ 0.396

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานที่ 2.1 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว

H_0 : ทศนคติของนักดำน้ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว

H_1 : ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 49 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว

ทัศนคติด้านการดำน้ำ	พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	r	Sig.		
กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	0.510*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
การมีส่วนร่วม	0.580*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
การตระหนักถึงผลกระทบขณะดำน้ำ	0.634*	0.000	สูง	เดียวกัน
โดยรวม	0.691*	0.000	สูง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 49 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว พบว่า

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .510^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .580^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านการตระหนักถึงผลกระทบขณะดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับสูง ($r = .634^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติด้านการดำน้ำ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับสูง ($r = .691^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.2 ทัศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

H_0 : ทัศนคติของนักดำน้ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

H_1 : ทัศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 50 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

ทัศนคติด้านการดำน้ำ	พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม การสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	r	Sig.		
กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	0.554*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
การมีส่วนร่วม	0.391*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
การตระหนักถึงผลกระทบขณะดำน้ำ	0.515*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
โดยรวม	0.535*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 50 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล พบว่า

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .554^{**}$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อยู่ในระดับต่ำ ($r = .391^{*}$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านการตระหนักถึงผลกระทบขณะดำน้ำมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .515^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .535^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.3 ทัศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย

H_0 : ทัศนคติของนักดำน้ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย

H_1 : ทัศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 51 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย

ทัศนคติด้านการดำน้ำ	พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	r	Sig.		
กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	0.582*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
การมีส่วนร่วม	0.470*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
การตระหนักถึงผลกระทบขณะดำน้ำ	0.581*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
โดยรวม	0.614*	0.000	สูง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย พบว่า

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .582^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .470^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านการตระหนักถึงผลกระทบขณะดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .581^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .614^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.4 ทัศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม

H_0 : ทัศนคติของนักดำน้ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม

H_1 : ทัศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 52 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม

ทัศนคติด้านการดำน้ำ	พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม			
	r	Sig.		
กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	0.602*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
การมีส่วนร่วม	0.555*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
การตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ	0.653*	0.000	สูง	เดียวกัน
โดยรวม	0.698*	0.000	สูง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 52 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม พบว่า

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .602^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .555^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำ ด้านการตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำโดยรวม อยู่ในระดับสูง ($r = .653^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติของนักดำน้ำโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($r = .698^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานที่ 3.1 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว

H_0 : บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว

H_1 : บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 53 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ	พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุ ราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม ควบคุมทักษะการลอยตัว		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	r	Sig.		
บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	0.365*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	0.508*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	0.540*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	0.313*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิดกจริต	0.244*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
โดยรวม	0.565*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 53 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว พบว่า

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับต่ำ ($r = .365^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .508^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .540^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับต่ำ ($r = .313^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิดกจริต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับต่ำ ($r = .244^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .565^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3.2 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมกำสั่มผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

H_0 : บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมกำสั่มผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

H_1 : บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมกำสั่มผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 54 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ	พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุ ราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม การสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	r	Sig.		
บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	0.200*	0.000	ต่ำมาก	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	0.331*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	0.367*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	0.183*	0.000	ต่ำมาก	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิดกจริต	0.208*	0.000	ต่ำมาก	เดียวกัน
โดยรวม	0.370*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 54 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล พบว่า

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล อยู่ในระดับต่ำมาก ($r = .200^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล อยู่ในระดับต่ำ ($r = .331^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล อยู่ในระดับต่ำ ($r = .367^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล อยู่ในระดับต่ำมาก ($r = .183^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิดกจริต มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล อยู่ในระดับต่ำมาก ($r = .208^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์สิ่งมีชีวิตได้ทะเล อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .370^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3.3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรม ทั่วไป และความปลอดภัย

H_0 : บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย

H_1 : บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 55 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ	พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	r	Sig.		
บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	0.307*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	0.444*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	0.432*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	0.255*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิตกกังวล	0.214*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
โดยรวม	0.473*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 55 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย พบว่า

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับต่ำ ($r = .307^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .444^*$) มีความสัมพันธ์ ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .432^*$) มีความสัมพันธ์ ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับต่ำ ($r = .255^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิตกกังวล มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย อยู่ในระดับต่ำ ($r = .214^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความ

ปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .473^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3.4 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม

H_0 : บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม

H_1 : บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 56 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ	พฤติกรรมความรับผิดชอบได้ น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม			
	r	Sig.		
บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	0.343*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	0.496*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	0.515*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	0.294*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
บุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิตกกังวล	0.250*	0.000	ต่ำ	เดียวกัน
โดยรวม	0.544*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 56 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ กับ พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมพบว่า

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับต่ำ ($r = .343^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .496^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .515^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับต่ำ ($r = .294^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิดกจริต มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับต่ำ ($r = .250^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .544^*$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 57 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา เชื้อชาติ ระดับของนักดำน้ำจำนวนโดฟ ของการดำน้ำ และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน		
1.1 นักดำน้ำที่มีเพศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน		
- ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
1.2 นักดำน้ำที่มีอายุ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน		
- ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	One way ANOVA
- ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	One way ANOVA
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	One way ANOVA

ตาราง 57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
1.3 นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน		
- ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	One way ANOVA
- ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	One way ANOVA
1.4 นักดำน้ำที่มีประเทศ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน		
- ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test

ตาราง 57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
1.5 นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอก เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน		
- ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
1.6 นักดำน้ำที่มีจำนวนไคฟของการดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่ เกาะเต่า อำเภอกเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ต่างกัน		
- ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe

ตาราง 57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
1.7 นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน		
- ด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
สมมติฐานที่ 2 ทักษะคิของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี		
2.1 ทักษะคิของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว		
- กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- การมีส่วนร่วม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson product
- การตระหนักถึงผลกระทบขณะดำน้ำ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	moment correlation
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	coefficient

ตาราง 57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
2.2 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล		
- กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson product moment correlation coefficient
- การมีส่วนร่วม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- การตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
2.3 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย		
- กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson product moment correlation coefficient
- การมีส่วนร่วม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- การตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	

ตาราง 57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
2.4 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม		
- กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson product moment correlation coefficient
- การมีส่วนร่วม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- การตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
สมมติฐานที่ 3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะ เต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี		
3.1 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่ เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว		
- บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson product moment correlation coefficient
- บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิตกกังวล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	

ตาราง 57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
3.2 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะ เต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้าน พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล		
- บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson product moment correlation coefficient
- บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิตกกังวล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
3.3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะ เต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้าน พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย		
- บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson product moment correlation coefficient
- บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิตกกังวล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	

ตาราง 57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
3.4 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่ เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม		
- บุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson product moment correlation coefficient
- บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- บุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิตกกังวล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	
- โดยรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สังเขปการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของนักดำน้ำ ระดับบุคลิก 5 องค์ประกอบ และระดับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักดำน้ำ ระดับบุคลิก 5 องค์ประกอบ กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผู้ประกอบการสามารถนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ การท่องเที่ยวดำน้ำเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อส่งผลให้เกิดคุณค่าแห่งการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
2. นักท่องเที่ยว มีแนวปฏิบัติในการดำน้ำเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประเทศที่พำนักถาวร ระดับของนักดำน้ำ จำนวนไคฟ์ของการดำน้ำ และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

2. ทักษะคตินักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเพื่อนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลวิเคราะห์ 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 59.74 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.26 ตามลำดับ

อายุ ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 28 – 36 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 10 – 27 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 และอายุระหว่าง 37 – 46 ปีขึ้นไป จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.78 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 70.65 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.64 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตามลำดับ

ประเทศที่พำนักถาวร ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ประเทศไทย จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 89.35 รองลงมา คือ ประเทศอื่นๆ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.65 ตามลำดับ

ระดับของนักดำน้ำ ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver) จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 58.18 รองลงมา คือ นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver) จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10

นักดำน้ำระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver) จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 และนักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 ตามลำดับ

จำนวนไต่ฟของการดำน้ำ ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนไต่ฟของการดำน้ำ 51 – 100 ไต่ฟ จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 39.48 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 50 ไต่ฟ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.49 ถัดมามีจำนวนไต่ฟของการดำน้ำระหว่าง 151 – 201 ไต่ฟขึ้นไป จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 และมีจำนวนไต่ฟของการดำน้ำ 101- 150 ไต่ฟ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.55 ตามลำดับ

รูปแบบการมาดำน้ำ ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการมาดำน้ำโดยใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 79.48 รองลงมา คือ มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เอง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.52 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับทัศนคติของนักดำน้ำ

ทัศนคติด้านการดำน้ำ โดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ทัศนคติด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .28) และ ทัศนคติด้านการตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = .48) และนักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .98) ตามลำดับ

ทัศนคติด้านการดำน้ำ ด้านกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ โดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อการตรวจเช็คอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำน้ำ และการจัดอุปกรณ์ให้เข้าที่ก่อน ดำน้ำเป็นเรื่องที่นักดำน้ำต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = .28) รองลงมาเป็นข้อ ควรมีบทลงโทษที่รุนแรง สำหรับผู้ที่สร้างความเสียหาย ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติโดยตั้งใจ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = .29) ข้อการกำหนดขอบเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = .33) ข้อการมีมาตรการลงโทษทางกฎหมายสำหรับผู้ลักลอบนำทรัพยากรธรรมชาติติดตัว

ออกไปจากแหล่งท่องเที่ยว เป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .37) ข้อการปฏิบัติ ตามกฎการดำน้ำอย่างเคร่งครัด ช่วยลดผลกระทบในการทำลายสิ่งแวดล้อมใต้ทะเล ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = .35) ข้อระหว่างดำน้ำ ควรสำรวจอุปกรณ์การแต่งกายอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้อุปกรณ์สัมผัสชุด ลากไปกับพื้น หรือ ไปทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติใต้ทะเล เช่นแนวปะการัง เป็นต้น ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = .40) และข้อการรับฟังบรรยายสรุปก่อนจะดำน้ำในพื้นที่ต่าง ๆ มีความสำคัญใน ด้านความปลอดภัย และช่วยในการอนุรักษ์ ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = .42) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ที่สุดคือ ข้อทักษะในการดำน้ำต่าง ๆ อาทิเช่น การตีขา การลอยตัว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมใต้ทะเล ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = .53) ตามลำดับ

ทัศนคติด้านการดำน้ำ ด้านการมีส่วนร่วมโดยรวม นักดำน้ำที่ตอบ แบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ข้อรู้สึกว่าคุณติดตามข่าวสารด้านการอนุรักษ์ และสนับสนุนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์หากมีโอกาส ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .95) และข้อที่มีค่าเฉลี่ย น้อยสุดคือ ข้อท่านมีส่วนร่วมกระจายข่าวสาร บทความ การรณรงค์ เรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.09) ตามลำดับ

ทัศนคติด้านการดำน้ำ ด้านการตระหนักรู้ผลกระทบขณะดำน้ำ โดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = .48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อการ สัมผัสสัตว์น้ำ/ปะการัง เป็นเรื่องที่ไม่สมควรกระทำเพราะอาจทำให้สัตว์น้ำบาดเจ็บ ติดเชื้อ หรือ เสียหายจากมนุษย์ได้ ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = .39) รองลงมาเป็นข้อรู้การให้อาหารปลา เป็นส่วน หนึ่งที่ทำให้เกิดการทำลายระบบนิเวศทางทะเล ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = .52) และข้อการตีขาอาจทำ ให้ตะกอนจากพื้นทรายฟุ้ง ทำให้เกิดความเสียหายต่อการเจริญเติบโตของปะการัง ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = .56) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อการเก็บเศษ หรือ ซากเปลือกหอย สามารถทำให้ เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลได้ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .78) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .40) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักดำน้ำมี

ความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.31, S.D. = .53$) รองลงมาเป็นบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.22, S.D. = .61$) และนักดำนํ้า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ได้แก่ บุคลิกภาพแบบ หัวใจไว วิดกจริต ($\bar{X} = 4.15, S.D. = .59$) บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน ($\bar{X} = 4.14, S.D. = .60$) และบุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม ($\bar{X} = 3.95, S.D. = .57$) ตามลำดับ

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์

โดยรวม นักดำนํ้าที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.22, S.D. = .61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำนํ้ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อท่านชอบ ค้นหาสิ่งใหม่ ความท้าทายใหม่ ๆ ($\bar{X} = 4.39, S.D. = .62$) รองลงมาเป็น ข้อท่านเป็นบุคคลที่พร้อมเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ หรือ กิจกรรมใหม่ ๆ ($\bar{X} = 4.38, S.D. = .64$) และนักดำนํ้ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ข้อท่านเป็นคนช่างคิด ช่างฝัน นิยมการสร้างสรรคสิ่งใหม่ หรือ แนวคิดใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.88, S.D. = .90$) ตามลำดับ

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ

โดยรวม นักดำนํ้าที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.31, S.D. = .53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำนํ้ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อเมื่อท่านประสงค์จะทำอะไร จะตั้งใจ และพยายาม เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์นั้น ($\bar{X} = 4.42, S.D. = .59$) รองลงมาเป็น ข้อท่านเป็นบุคคลที่มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สามารถบรรลุเป้าประสงค์ได้สำเร็จ ($\bar{X} = 4.35, S.D. = .61$) ข้อท่านมีความรับผิดชอบ ยินดีปฏิบัติตามกฎ กติกา ($\bar{X} = 4.30, S.D. = .64$) ข้อท่านมีการปฏิบัติตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ($\bar{X} = 4.24, S.D. = .68$) และข้อท่านมีความละเอียดรอบคอบ มีความระมัดระวัง ไม่ประมาทเลินเล่อ ($\bar{X} = 4.23, S.D. = .65$) ตามลำดับ

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน

โดยรวม นักดำนํ้าที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.14, S.D. = .60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำนํ้ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อท่านพร้อมเปิดรับมิตรภาพใหม่ระหว่างการเดินทางอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.37, S.D. = .61$) รองลงมาเป็น ข้อท่านเป็นคนที่มีความกระฉับกระเฉง ว่องไว ปรารถนาเปรี้ยว ($\bar{X} = 4.28, S.D. = .67$) และนักดำนํ้ามีความคิดเห็น

อยู่ในระดับสูง ได้แก่ ข้อท่านเป็นคนร่าเริง ช่างพูด ชอบเข้าสังคม ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .82) และ ข้อท่านเป็นคนที่มีความคิด กล้าคิดกล้าทำ กล้าแสดงออก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .80) ตามลำดับ

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ประนีประนอม

โดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อท่านมีใจเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = .62) ข้อท่านมีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความสุภาพ สุขุม อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = .71) นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ข้อท่านมีความเห็นด้วย ยอมรับ คล้อยตาม เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .69) และนักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อท่านเป็นคนอ่อนโยน ชอบเก็บงำความคิด ไม่เปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .98) ตามลำดับ

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพแบบ ห้วนไหว วิดกจริต

โดยรวม นักดำน้ำที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อเมื่อมีสภาวะเครียด ท่านมักย่อท้อ อ่อนแอ หรือ เมื่อเจอสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ มักควบคุมสติไม่ได้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .71) ข้อท่านมักรู้สึกท้อแท้ หดกำลังใจ สิ้นหวัง เวลาเจอกับปัญหาต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = .69) และนักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อเมื่อท่านถูกยั่วเย้า มักตอบโต้ออกไปอย่างง่ายดาย และรุนแรง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .95) ข้อท่านมักหงุดหงิดง่าย ไม่พอใจอะไร ๆ ได้อย่างง่ายดาย ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .76) และข้อท่านมักเป็นกังวลใจอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = .92) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ

พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำขณะดำน้ำ โดยรวม นักดำน้ำที่ตอบ

แบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = .45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = .33) พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .50) และพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = .67) ตามลำดับ

พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำขณะดำนํ้า ด้านพฤติกรรมควบคุม

ทักษะการลอยตัว โดยรวม นักดำน้ำ ที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = .67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อท่านให้ความสำคัญ ในการฝึกทักษะการลอยตัว ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .69) ข้อท่านลอยตัวรักษาระยะห่างจากแนวปะการัง โขดหิน และซากเรือจม เพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสิ่งเหล่านี้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = .69) ข้อท่านเฝ้าระวัง ไม่ให้ตัวท่านอยู่ใกล้กับพื้นทรายขณะดำน้ำ เพื่อป้องกันการเตะทรายสร้างตะกอนทรายให้ฟุ้งกระจาย ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = .73) และข้อรู้สึกว่าคุณท่านรักษาระดับการลอยตัวให้คงที่อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = .79) ตามลำดับ

พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำขณะดำนํ้า ด้านพฤติกรรมการสัมผัส

สิ่งมีชีวิตใต้ทะเล โดยรวม นักดำน้ำ ที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = .33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อท่านหลีกเลี่ยงการยืนบนแนวปะการังขณะดำน้ำ ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = .33) ข้อท่านหลีกเลี่ยงการสัมผัสปะการัง โดยจะชื่นชมปะการังด้วยสายตาเท่านั้น ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = .33) ข้อท่านหลีกเลี่ยงการให้อาหารปลาขณะดำน้ำ ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = .36) ข้อท่านหลีกเลี่ยงการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .38) และข้อขณะดำน้ำท่านหลีกเลี่ยงการยึดจับปะการังแม้ว่ากระแสน้ำจะแรงก็ตาม ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .74) ตามลำดับ

พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำขณะดำนํ้า ด้านพฤติกรรมทั่วไป และ

ความปลอดภัย โดยรวม นักดำน้ำ ที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = .50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักดำน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ได้แก่ ข้อท่านช่วยตรวจสอบอุปกรณ์ของเพื่อน (Buddy) ก่อนการดำน้ำทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = .46) ข้อท่านให้ความสนใจรับฟังข้อควรปฏิบัติในการดำน้ำทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = .52) ข้อท่านมักสำรวจดูมาตรวัดปริมาณอากาศที่เหลืออยู่ของท่านอยู่เสมอขณะดำน้ำ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .66) ข้อขณะดำน้ำท่านมีการเช็คระดับตำแหน่งการลอยตัว หรือ ความลึกขณะดำน้ำ จากไคฟ์คอมพิวเตอร์อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .77) และท่านมักพกอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยขณะดำน้ำติดตัวเสมอ อาทิเช่น ไคฟ์คอมพิวเตอร์ เข็มทิศ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .85) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน จำนวน 3 ข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประเทศที่พำนักถาวร ระดับของนักดำน้ำ จำนวนโดฟของการดำน้ำ และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักดำน้ำที่มีเพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักดำน้ำที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำเพศหญิง 0.116

สมมติฐานที่ 1.2 นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักดำน้ำที่มีอายุ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 นักดำน้ำที่มีประเทศที่พำนักถาวร แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักดำน้ำที่มีประเทศที่พำนักถาวร แตกต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำประเทศอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำประเทศไทย 0.411

สมมติฐานที่ 1.5 นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.6 นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักดำน้ำที่มีจำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.7 นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยนักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เองมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ 0.396

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานที่ 2.1 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติด้านการดำน้ำ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.691 โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าทศนคติด้านการดำน้ำ โดยรวม มากขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว เพิ่มมากขึ้นในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานที่ 2.3 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
ความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้าน
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติด้านการดำน้ำ โดยรวม มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เท่ากับ 0.614 โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าทศนคติด้านการดำน้ำ โดยรวม มากขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการ
ความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้าน
พฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย เพิ่มมากขึ้นในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานที่ 1.4 ทศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
ความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกោះพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม
ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติด้านการดำน้ำโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความ
รับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกោះพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.698 โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าทศนคติด้านการดำน้ำ โดยรวม มากขึ้น จะทำ
ให้พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกោះพะงัน จังหวัดสุราษฎร์
ธานี โดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานที่ 3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำ้ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานที่ 3.1 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำ้ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้นำ้ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.565 โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มากขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้นำ้ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมควบคุมทักษะการลอยตัว เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานที่ 3.2 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้นำ้ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.370 โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มากขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้นำ้ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานที่ 3.3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้นำ้ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้นำ้ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.473 โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มากขึ้น จะทำให้

พฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านพฤติกรรมทั่วไป และความปลอดภัย เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานที่ 3.4 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.544 โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ โดยรวมมากขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้เขียนได้นำผลการวิจัยที่สำคัญมานำเสนอในส่วนการอภิปรายผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา เชื้อชาติ ระดับของนักดำน้ำ จำนวนไคฟ์ของการดำน้ำ และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่แตกต่างกัน

เพศ

นักดำน้ำที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ และคนอื่น ๆ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อายุ

นักดำน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Musa และคนอื่น ๆ (2011) ได้ศึกษาอิทธิพลของ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ ที่ค้นพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ โดยกลุ่มที่มีอายุน้อยมักมีความเสี่ยงต่อการขาดความรับผิดชอบ จึงควรมีการเฝ้าระวังกลุ่มผู้ให้บริการที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบได้น้ำ โดยพิจารณาจากกลุ่มอายุน้อย

ระดับการศึกษา

นักดำน้ำที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยที่ค้นพบสอดคล้องกับงานวิจัยของ Musa และคนอื่น ๆ (2011) ได้ศึกษาอิทธิพลของ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ โดยกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามักจะมีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำมากกว่า ดังนั้นกลุ่มเสี่ยงที่ควรเฝ้าระวังคือกลุ่มที่การศึกษาระดับต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chung และคนอื่น ๆ (2013) ได้ศึกษาพฤติกรรมขณะดำน้ำของนักดำน้ำที่มาดำน้ำในบริเวณจุดดำน้ำของฮ่องกง พบว่า ในหมู่นักดำน้ำที่มีการศึกษาดีจะมีพฤติกรรมในการสัมผัสสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งต่าง ๆ ได้ทะเลน้อยกว่า กล่าวคือมีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำสูงกว่ากลุ่มที่การศึกษาระดับต่ำ

ประเทศที่พำนักถาวร

นักดำน้ำที่มีประเทศที่พำนักถาวร แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากบุคลิกลักษณะของบุคคลแต่ละประเทศนั้นมีการแสดงออกแตกต่างกัน ดังผลการวิจัยของ Musa และคนอื่น ๆ (2011) ได้ศึกษาอิทธิพลของ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ พบว่านักดำน้ำที่มีองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านอารมณ์หวนไหววิตกกังวลสูง มักจะขาดความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมในการดำน้ำ โดยพบว่ามักเป็นนักดำน้ำที่มีเชื้อชาติอินเดีย ดังนั้นปัจจัยด้านประเทศจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องเฝ้าระวัง

ระดับของนักดำน้ำ

นักดำน้ำที่มีระดับของนักดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thapa และคนอื่น ๆ (2006) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับของทักษะของนักดำน้ำต่อพฤติกรรมการดำน้ำเชิงอนุรักษ์ ของนักดำน้ำ ผลการศึกษาระดับของนักดำน้ำ พบว่า นักดำน้ำที่มีระดับสูงขึ้น ก็มีความใส่ใจใน ด้านสิ่งแวดล้อมที่สูงขึ้นเช่นกัน

จำนวนไต้ไฟของการดำน้ำ

นักดำน้ำที่มีจำนวนไต้ไฟของการดำน้ำ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลการวิจัยที่ค้นพบสอดคล้องกับผลการวิจัย หลายเรื่อง โดยงานวิจัยของ Thapa และคนอื่น ๆ (2006) พบว่าทักษะของนักดำน้ำส่งผลต่อ พฤติกรรมการดำน้ำเชิงอนุรักษ์ของนักดำน้ำ กล่าวคือ นักดำน้ำที่มีประสบการณ์สูงจะให้ความ ใส่ใจในการดำน้ำเชิงอนุรักษ์ที่สูงขึ้น เช่น การให้ความสำคัญในการไม่สัมผัสสิ่งมีชีวิตได้น้ำเป็นต้น ต่อมาผลการวิจัยของ Musa และคนอื่น ๆ (2011) ได้ศึกษาอิทธิพลของ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ ผลการวิจัยพบว่า นักดำน้ำที่มีจำนวน ไต้ไฟที่ดำน้ำมา และยิ่งมีความถี่มาก ยิ่งแสดงออกถึงพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำมาก ผลการวิจัยของ Chung และคนอื่น ๆ (2013) ได้ศึกษาพฤติกรรมขณะดำน้ำของนักดำน้ำที่มาดำ น้ำในบริเวณจุดดำน้ำของฮ่องกง พบว่า ในหมู่นักดำน้ำที่มีประสบการณ์การดำน้ำสูง มีทักษะการ ลอยตัวที่ดี จะมีพฤติกรรมในการสัมผัสสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งต่าง ๆ ได้ทะเลน้อยกว่า ถัดมา Ong และ Musa (2012a) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลในโครงสร้างของประสบการณ์ บุคลิกภาพ และทัศนคติของนัก ดำน้ำ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ ผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์ ของนักดำน้ำ มี ความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ และ ผลการวิจัยของ Salim และคนอื่น ๆ (2013) ได้ศึกษาอิทธิพลของทักษะความชำนาญต่อพฤติกรรม ได้น้ำของนักดำน้ำ พบว่า ระดับด้านทักษะความชำนาญในการดำน้ำ ในด้านการควบคุมการ ลอยตัว และการสัมผัสสิ่งมีชีวิตในทะเล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ นักดำน้ำ ที่อยู่ในระดับเริ่มต้น มักมีพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งมีชีวิต และสูญเสียการควบคุมการลอยตัว มากกว่านักดำน้ำในระดับกลาง หรือ ระดับที่เชี่ยวชาญ โดยนักดำน้ำที่มีประสบการณ์สูงมักจะมี พฤติกรรมการดำน้ำที่ใส่ใจต่อทักษะของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมได้ทะเลเป็น

อย่างสูง ดังนั้นจึงเป็นที่ยืนยันว่าจำนวนไคฟของการดำน้ำ มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ

รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ

นักดำน้ำที่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำ มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน โดยมี Dive Leader เอง มีค่าเฉลี่ยมากกว่านักดำน้ำรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวดำน้ำใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ อาจเป็นผลจากการที่นักดำน้ำกลุ่มที่มีความชื่นชอบการดำน้ำ และมีความตั้งใจท่องเที่ยวดำน้ำ จะมีการพิจารณาเลือก Dive Leader จากข้อมูลที่หลากหลายด้านก่อนเลือกทำให้ได้ Dive Leader ที่สามารถแนะนำการดำน้ำในสถานที่ได้เป็นอย่างดี จึงมีผลให้กลุ่มที่มี Dive Leader เอง มีพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี สูงกว่าการใช้บริการ Dive Leader ผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ

สมมติฐานที่ 2 ทักษะคตินักดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทัศนคติด้านการดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.698 โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าทัศนคติด้านการดำน้ำมากขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการความรับผิดชอบได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพิ่มมากขึ้นในระดับสูง โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ong และ Musa (2011) ได้ศึกษาทฤษฎีทัศนคติ และพฤติกรรม (Attitude-Behavior Theories) ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ พบว่าทัศนคติที่ดีของนักดำน้ำ จะส่งผลต่อการดำน้ำอย่างมีความรับผิดชอบในทิศทางที่ดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Ong และ Musa (2012a) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลในโครงสร้างของประสบการณ์ บุคลิกภาพ และทัศนคติของนักดำน้ำ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยยะสำคัญกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ และ Ong และ Musa (2012b) ได้ศึกษาถึงทัศนคติของนักดำน้ำ ที่มีต่อความใส่ใจต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ พบว่า พฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำนั้น มีความสัมพันธ์ทางตรงกับทัศนคติของนักดำน้ำ และมี

ความสัมพันธ์ทางตรง และทางอ้อม กับความใส่ใจต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยพบว่าทัศนคติของนักดำน้ำในด้านความรู้ และทักษะปฏิบัติในการดำน้ำ มีนัยสำคัญกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำเป็นอย่างมาก จึงเป็นที่ยืนยันว่าทัศนคติด้านการดำน้ำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำ

สมมติฐานที่ 3 บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มากขึ้น จะทำให้พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำ ของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ และคนอื่น ๆ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ Ong และ Musa (2012a) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลในโครงสร้างของประสบการณ์ บุคลิกภาพ และทัศนคติของนักดำน้ำ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมได้น้ำของนักดำน้ำ ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพของนักดำน้ำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผลการวิจัยที่พบว่านักดำน้ำที่มีเพศที่ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี อาจเป็นผลมาจากการมีสรีระที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมใต้น้ำ ดังนั้น นักดำน้ำ รวมถึงผู้ฝึกสอนควรฝึกฝนทักษะ ท่าทางที่เหมาะสมกับสรีระ เพื่อลดผลกระทบและความเสียหายที่จะเกิดขึ้น
2. ปัจจัยด้านอายุ และระดับการศึกษา มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากขาดความตระหนัก และใส่ใจต่อระบบนิเวศใต้น้ำ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และเอกชนควรสร้างความตระหนักให้กับนักดำน้ำ เพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศใต้น้ำ อีกทั้งยังช่วยลดการบาดเจ็บของนักดำน้ำได้ เช่น การ

เสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจ ด้วยสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ให้กับนักดำน้ำในระดับอายุ หรือ ในระดับการศึกษาต่าง ๆ ได้ทราบถึงข้อปฏิบัติในการดำน้ำที่ถูกต้อง ตลอดจนกฎระเบียบข้อปฏิบัติ หรือ ข้อกฎหมายที่นักดำน้ำควรทราบ เป็นต้น

3. ระดับของนักดำน้ำ และจำนวนไดฟ์ หรือ ประสบการณ์ของนักดำน้ำมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ให้บริการดำน้ำ หน่วยงานสมาคมด้านการดำน้ำต่าง ๆ ภาครัฐ และภาคเอกชน ควรสร้างความร่วมมือในการดูแลเอาใจใส่นักดำน้ำที่ยังมีประสบการณ์น้อย โดยการจัดพื้นที่ดำน้ำที่จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งมีชีวิต และปะการังต่าง ๆ หรือ ระบบนิเวศใต้ทะเลใด ๆ นอกจากนี้ภาครัฐ และเอกชนควรส่งเสริม ทักษะ ความรู้ ของนักดำน้ำในด้านการมีความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมในการดำน้ำในรูปแบบต่าง ๆ

4. จากผลการศึกษาพบว่าทัศนคติของนักดำน้ำมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ดังนั้นกิจการร้านดำน้ำ และหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ โดยให้ความสนใจในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีให้กับนักดำน้ำ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำที่ดีให้กับนักดำน้ำ ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบนิเวศทางธรรมชาติ ให้เกิดความยั่งยืนสืบไป โดยอาจทำการประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มนักดำน้ำ ด้วยสื่อที่เสริมสร้างทัศนคติ หรือ สร้างแรงจูงใจ ให้กับนักดำน้ำ ได้เกิดความรู้สึกห่วงแหน ใส่ใจ ต่อทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล เป็นต้น

5. Dive Leader มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำ ที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนั้น Dive Leader จะต้องให้ความสำคัญกับการแนะนำพัฒนาทักษะพื้นฐานของนักดำน้ำ ในด้านการฝึกปฏิบัติควบคุมการลอยตัว การมีท่วงท่าที่เหมาะสม การระมัดระวังจัดเก็บอุปกรณ์อย่างถูกต้อง ตลอดจนการชี้แนะข้อปฏิบัติในการดำน้ำแต่ละครั้ง จะสามารถลดผลกระทบอันเกิดจากการสัมผัสโดยตั้งใจ หรือ อุบัติเหตุจากการดำน้ำของนักดำน้ำขณะดำน้ำได้ ซึ่งเป็นผลดีต่อแนวปะการัง ไม่ให้ได้รับผลกระทบจากการดำน้ำ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ ผู้ให้การฝึกสอน หรือ สถาบันดำน้ำสามารถกำหนดกลยุทธ์ หรือ แนวทางการสอนทักษะดำน้ำให้นักดำน้ำ เพื่อลด และป้องกันการทำความเสียหายให้กับสิ่งแวดล้อมใต้น้ำจากการดำน้ำ โดยอาจจัดหลักสูตร หรือ โครงการพิเศษ ที่ส่งเสริม สนับสนุน หรือ ต่อยอด ในด้านการเสริมสร้างการดำน้ำบนพื้นฐานของการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

6. บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบใต้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ ผู้ให้

การฝึกสอน หรือสถาบันดำนํ้าสามารถ พิจารณามูลคณภาพของนักดำนํ้า แล้วแนะนำ หรือสอน เทคนิคการดำนํ้าเฉพาะบุคคลที่เหมาะสมตามบุคลิกลเพื่อลดผลกระทบอันเกิดจากการสัมผัสโดย ตั้งใจ หรือ อุบัติเหตุจากการดำนํ้าของนักดำนํ้าขณะดำนํ้าได้ โดยเฉพาะบุคลิกลภาพแบบมีสติ รับผิตชอบ ที่มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง หากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการเน้นย้ำ กระตุ้น ให้ ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์กับผู้ที่บุคลิกลภาพแบบมีสติรับผิตชอบเด่นชัดจะเป็นการช่วยสนับสนุน ให้เกิดพฤติกรรมความรับผิตชอบได้นํ้าเป็นไปในทิศทางที่ดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับนักดำนํ้าในประเด็นอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมความ รับผิตชอบได้นํ้าของนักดำนํ้าที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งเชิงบวก และเชิง ลบ เช่น การวิจัยเชิงสังเกต ในด้านทักษะ พฤติกรรมของนักดำนํ้า เพื่อเป็นแนวทางสร้างเสริม พฤติกรรมความรับผิตชอบได้นํ้าของนักดำนํ้า รวมทั้งการป้องกันปัญหาที่จะกระทบต่อระบบ สิ่งมีชีวิต และสภาพแวดล้อมใต้ท้องทะเล

2. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมความ รับผิตชอบได้นํ้าของนักดำนํ้าที่เกาะเต่า อำเภอกะพะงั่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งเชิงบวก และเชิง ลบ เนื่องจากสภาพแวดล้อมอาจมีผลต่อสมรรถภาพในการดำนํ้า ดังนั้นจึงควรศึกษาเพื่อเป็น แนวทางกำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม เพื่อการป้องกันปัญหาที่จะกระทบต่อ ระบบสิ่งมีชีวิต และสภาพแวดล้อมใต้ท้องทะเล

บรรณานุกรม

Ackerman, C. E. (2020). Big Five Personality Traits: The OCEAN Model Explained.

Retrieved from <https://positivepsychology.com/big-five-personality-theory/#what-big-five>

America Navy. (2016). U.S. Navy Diving Manual. Retrieved from

https://www.navsea.navy.mil/Portals/103/Documents/SUPSALV/Diving/US%20DIVING%20MANUAL_REV7.pdf?ver=2017-01-11-102354-393

Cambridge Dictionary. (2020). attitude. Retrieved from

<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/attitude>

Cherry, K. (2019). What Is Personality and Why Does It Matter? Retrieved from

<https://www.verywellmind.com/what-is-personality-2795416>

Chung, S.-s., Au, A., และ Qiu, J.-W. (2013). Understanding the Underwater Behaviour of Scuba Divers in Hong Kong. *Environmental Management*, 51(4), 824-837.

Cloninger, R. (2014). What is personality? Retrieved from <https://tcipersonality.com/what-is-personality/>

Hammerton, Z. (2017). Low-impact diver training in management of SCUBA diver impacts. *Journal of Ecotourism*, 16(1), 69-94.

Holzman, P. S. (2020). Personality. Retrieved from

<https://www.britannica.com/topic/personality>

Khairul, A. H., และ Ahmad, P. M. S. (2019). The Influence of Scuba Divers' Experience on Their Underwater Behaviour in Marine Ecosystem. *Middle-East Journal of Scientific Research*, 27(3), 174-178. Retrieved from

[http://www.idosi.org/mejsr/mejsr27\(3\)19/3.pdf](http://www.idosi.org/mejsr/mejsr27(3)19/3.pdf)

Musa, G., Seng, W., Thirumoorthi, T., และ Abessi, M. (2011). The Influence of Scuba Divers' Personality, Experience, and Demographic Profile on their Underwater Behavior. *Tourism in Marine Environments*, 7, 1-14.

National Association of Underwater Instructors. (2019). CERTIFICATIONS. Retrieved from

<https://www.nauai.org/certifications/>

- Ong, T. F., และ Musa, G. (2011). An examination of recreational divers' underwater behaviour by attitude-behaviour theories. *Current Issues in Tourism*, 14(8), 779-795.
- Ong, T. F., และ Musa, G. (2012a). Examining the influences of experience, personality and attitude on SCUBA divers' underwater behaviour: A structural equation model. *Tourism Management*, 33(6), 1521-1534.
- Ong, T. F., และ Musa, G. (2012b). SCUBA divers' underwater responsible behaviour: can environmental concern and divers' attitude make a difference? *Current Issues in Tourism*, 15(4), 329-351.
- Professional Association of Diving Instructors. (2019). PADI Course Catalog. Retrieved from <https://www.padi.com/courses?discipline=826&experience-level=All&type=811>
- Salim, N., Bahauddin, A., และ Mohamed, B. (2013). Influence of scuba divers' specialization on their underwater behavior. *Worldwide Hospitality and Tourism Themes*, 5(4), 388-397.
- SCUBA Schools International. (2019). LEARN HOW TO DIVE.
- Thapa, B., Graefe, A. R., และ Meyer, L. A. (2006). Specialization and Marine Based Environmental Behaviors Among SCUBA Divers. *Journal of Leisure Research*, 38(4), 601-615.
- The British Sub Aqua Club. (2019). BSAC Training SCUBA Qualifications. Retrieved from <https://www.bsacthailand.com/en/training/17/0/SCUBA-QUALIFICATIONS>
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2558). สถิติสำหรับงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 9.): กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, ปรศนีย์ เกศะบุตร, บรรพต ชมงาม, และ ณัฐินี น้อยสุวรรณ. (2558). อิทธิพลของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี. วารสารกระแสนวัฒนธรรม, 16, 30-44. สืบค้นจาก https://so02.tci-thaijo.org/index.php/cultural_approach/article/view/35495
- เกาะเต่าอะคอมพลีทไกด์. (2563). สถานที่ท่องเที่ยว. สืบค้นจาก

<https://www.kohtaocompleteguide.com/th/sights-attractions-thai/>

งานส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลเกาะเต่า. (2560). แผนพัฒนาการท่องเที่ยว เทศบาลตำบลเกาะเต่า ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2560 (พ.ศ.2560 - 2562). สืบค้นจาก

http://www.kohtao.go.th/news/doc_download/a_070618_143601.pdf

จตุพร อุ้นประเสริฐสุข. (2558). บุคลิกภาพ 5 มิติ และการจัดการความขัดแย้งของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งหนึ่ง ในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

จำรอง เงินดี. (2552). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชย์.

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2556). จิตวิทยาทั่วไป: กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2559). จิตวิทยาบุคลิกภาพและพฤติกรรมสุขภาพ: กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัชชนันต์ อินทรมิรมย์. (2556). บุคลิกภาพเชิงรุก การรับรู้พลังอำนาจเชิงจิตวิทยาความสามารถในการตัดสินใจและองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของหัวหน้างานระดับต้นโรงงานประกอบรถยนต์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ชุตินันต์ ยินดีสุข. (2559). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ฐานเศรษฐกิจ. (2562). ไทยผลิตนักดำน้ำโตอันดับ 2 ของโลก “นีโอ” ผุดงาน TDEX หนุน. สืบค้นจาก <https://www.thansettakij.com/content/business/399828>

ดวงใจ จันทรีดี. (2559). ทักษะที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียในการแสวงหาข้อมูลการท่องเที่ยวของผู้บริโภคเจนเนอเรชันวายในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ธำรงค์ดี ดำรงศิริ. (2559). รูปแบบการพัฒนา การจัดการการท่องเที่ยว การดำน้ำลึกเชิงอนุรักษ์ในท้องทะเลไทยภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยพะเยา, กรุงเทพฯ.

ธีรพล เกิดเนตร. (2560). อุปสรรคในการดำน้ำ. สืบค้นจาก

[https://sites.google.com/site/opensruba/home/khwam-ru-thawpi/khwam-ru-thawpi-](https://sites.google.com/site/opensruba/home/khwam-ru-thawpi/khwam-ru-thawpi-1)

- บุญชัย อาสอภิสิต. (2561). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมของกลุ่มวัยรุ่น ในเขต
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 1-13. สืบค้นจาก
<http://www.islocal.ru.ac.th/images/ispdf/is60/boonchai.pdf>
- แบรนดเจ. (2562). ธุรกิจดำน้ำลึกโต 16,000 ล้านบาท นี่โอ” จัดงาน Thailand Golf & Dive Expo
2019. สืบค้นจาก <http://www.brandage.com/article/12356/NEO>
- ปริญญญา ขุนจันทร์. (2559). การเปิดรับสื่อกับความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อผู้ลี้ภัยใน
เมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ประไพพรรณ ศรีปาน. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับประสิทธิภาพใน
การทำงานของพนักงานธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ส่วนงานควบคุมและบริหารสินเชื่อ
รายย่อย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นจาก
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Man/Prapaipan_S.pdf
http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000344837&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC&service_type=MEDIA
- พินดา ไสธนาสมบุญ. (2559). ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อแนวโน้ม
พฤติกรรมการซื้อขายสินค้าของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562. (2562, 29 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา (เล่ม 136
ตอนที่ 71ก, น.145).
- พิจาริณี โล่ชัยยะกุล. (2557). โครงการศึกษาตลาดท่องเที่ยว กลุ่มประเทศอาเซียน. สืบค้นจาก
<http://www.etatjournal.com/web/menu-read-web-etatjournal?catid=0&id=590>
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2550). การเรียนดำน้ำแบบ SCUBA. สืบค้นจาก
https://www.freedomdive.com/th/tip/learn_scuba
- พิมพ์พินดา ถิ่นธานี. (2559). การเปิดรับข่าวสาร ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมการใช้บริการธุรกิจ
จัดงานศพครบวงจร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
กรุงเทพฯ.
- เพทาย ธาราคักดี. (2559). ศักยภาพของชุมชนในการบริหารจัดการศูนย์ศึกษาธรรมชาติและอนุรักษ์
ป่าชายเลน เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ).

- มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- รัฐกรณ์ ตีระพงษ์ศักดิ์. (2559). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมต่อการใช้จักรยานของประชาชน ใน
เขตกรุงเทพมหานคร (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- รัฐกานต์ สามสี. (2558). การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ตรัง.
- ราชบัณฑิตยสภา. (2554). สืบค้นจาก http://www.royin.go.th/coined_word/
- วรรณวิภา ศรีวงศ์. (2559). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัคร พัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วรารุณ ชินทรเดชา. (2555). การท่องเที่ยวประเภทดำน้ำลึก. สืบค้นจาก
<http://etatjournal.com/web/etat-journal/2012/2012-apr-jun/441-22555diving>
- วลัญช์รัช วรวัลย์รัตน์, และ ศศิธร จัวนพันธ์. (2557, เมษายน-มิถุนายน). ความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบโฮมสเตย์ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสาร
การเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ, 4(2), 145-168.
- วลัยลักษณ์ อัครีวงศ์. (2558). ทักษะและพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (โครงการวิจัยคณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง).
- เว็บส์ดี. (2563). แหล่งดำน้ำเกาะเต่า. สืบค้นจาก
<http://www.sawadee.co.th/kohtao/divesite.html>
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2558). จิตวิทยาบุคลิกภาพร่วมสมัยและจิตวิทยาบำบัด: กรุงเทพฯ : หมอ
ชาวบ้าน.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์. (2554). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรี
นครินทร์วิโรฒ.
- สมร แสงอรุณ. (2560). จิตวิทยาบุคลิกภาพ: นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔. สืบค้นจาก
https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- หทัยชนก พรหมเจริญ และคณะ. (2555). เทคนิคการสู่มตัวอย่าง และการประมาณค่า สืบค้นจาก
<http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/Toneminute/files/55/A3-16.pdf>

อิทธิพล โกมลิล. (2553). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษา บ้านวังน้ำมอก จังหวัด

หนองคาย. หนองคาย:

อุทิศ สังขรัตน์, และ ธเนศ ทวีบุรุษ. (2558). การจัดการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีชุมชนในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศพื้นที่ภาคใต้. สงขลา:

แอทสยาม. (2563). การเดินทางไปเกาะเต่า. สืบค้นจาก

<https://www.atsiamtour.com/gallery/139>

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

กับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า

อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

ข้าพเจ้า นาย ดลรวี ปัญญาผาบ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ เพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ทำวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมีพื้นที่ทำการวิจัยที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ และระดับบุคลิกภาพของนักน้ำกับพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำของนักดำน้ำ ขณะดำน้ำเพื่อค้นหาการเพื่อการนำข้อมูลจากการศึกษาไปพัฒนาส่งเสริมการดำน้ำลึกเชิงท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์

จึงใคร่ขอความกรุณาช่วยสละเวลาอันมีค่าของท่าน ตอบคำถามทั้งหมดทุกข้อความตามความเป็นจริง โดยคำตอบนี้จะไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ตอบ และจะเก็บเป็นความลับ เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือ สละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบคำถามครั้งนี้

นายดลรวี ปัญญาผาบ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ

คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลง () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() อายุระหว่าง 10 - 18 ปี

() อายุระหว่าง 19 - 27 ปี

() อายุระหว่าง 28 - 36 ปี

() อายุระหว่าง 37 - 45 ปี

() อายุ 46 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประเทศที่พำนักถาวร

() ไทย

() อื่นๆ

5. ระดับของนักดำน้ำ

() นักดำน้ำระดับเบื้องต้น (Open Water Diver)

() นักดำน้ำระดับขั้นสูง (Advanced Diver)

() นักดำน้ำระดับผู้นำการดำน้ำ (Dive Master Diver)

() นักดำน้ำระดับผู้ฝึกสอนการดำน้ำ (Dive Instructor) หรือ สูงกว่า

6. จำนวนไดฟ์ของการดำน้ำ

- () ต่ำกว่า 50 ไดฟ์
- () 51 – 100 ไดฟ์
- () 101- 150 ไดฟ์
- () 151 – 200 ไดฟ์
- () 201 ไดฟ์ขึ้นไป

7. รูปแบบการมาดำน้ำของท่าน

- () มาดำน้ำแบบส่วนตัวกับกลุ่มเพื่อน
- () ใช้บริการผ่านร้าน หรือ โรงเรียนสอนดำน้ำ โดยมี Dive Leader

ตอนที่ 2 แบบวัดทัศนคติ

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ มากหรือน้อยเพียงใด แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของข้อความ

ทัศนคติด้านการดำเนิน	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ					
8. การมีมาตรการลงโทษทางกฎหมายสำหรับผู้ลักลอบนำเข้าทรัพยากรธรรมชาติติดตัวออกไปจากแหล่งท่องเที่ยวเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง					
9. การปฏิบัติตามกฎการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด ช่วยลดผลกระทบในการทำลายสิ่งแวดล้อมได้ทะเล					
10. การกำหนดขอบเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ					
11. ควรมีบทลงโทษที่รุนแรง สำหรับผู้ที่สร้างความเสียหาย ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติโดยตั้งใจ					

ทัศนคติด้านการดำน้ำ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ					
12. การรับฟังบรรยายสรุปก่อนจะดำน้ำในพื้นที่ต่าง ๆ มีความสำคัญในด้านความปลอดภัย และช่วยในการอนุรักษ์					
13. การตรวจเช็คอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำน้ำ และการจัดอุปกรณ์ให้เข้าที่ก่อน ดำน้ำเป็นเรื่องที่นักดำน้ำต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง					
14. ระหว่างดำน้ำ ควรสำรวจอุปกรณ์การแต่งกายอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้อุปกรณ์สัมผัสขูดลากไปกับพื้น หรือไปทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติได้ทะเล เช่นแนวปะการัง เป็นต้น					
15. ทักษะในการดำน้ำต่าง ๆ อาทิเช่น การตีขา การลอยตัว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ทะเล					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม					
16. ท่านมีส่วนร่วมกระจาย ข่าวสาร บทความ การ รณรงค์ เรื่องการอนุรักษ์ ธรรมชาติ					
17. ท่านติดตามข่าวสาร ด้านการอนุรักษ์ และ สนับสนุนกิจกรรมด้านการ อนุรักษ์หากมีโอกาส					
เกี่ยวกับการตระหนักรู้ ผลกระทบขณะดำน้ำ					
18. การสัมผัสสัตว์น้ำ/ ปะการัง เป็นเรื่องที่ไม่ สมควรกระทำเพราะอาจทำ ให้สัตว์น้ำบาดเจ็บ ติดเชื้อ หรือ เสียหายจากมนุษย์ได้					
19. การตีखाอาจทำให้ ตะกอนจากพื้นทรายฟุ้ง ทำ ให้เกิดความเสียหายต่อการ เจริญเติบโตของปะการัง					
20. การให้อาหารปลา เป็น ส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการ ทำลายระบบนิเวศทางทะเล					
21. การเก็บเศษ หรือ ซาก เปลือกหอย สามารถทำให้ เกิดผลกระทบต่อระบบ นิเวศทางทะเลได้					

ตอนที่ 3 แบบวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ มากหรือน้อยเพียงใด แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของข้อความ

รูปแบบบุคลิกภาพ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
1. บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์					
22. ท่านเป็นบุคคลที่พร้อมเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ					
23. ท่านชอบค้นหาสิ่งใหม่ ความท้าทายใหม่ ๆ					
24. ท่านเป็นคนช่างคิด ช่างฝัน นิยมการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือแนวคิดใหม่ ๆ					
2. บุคลิกภาพแบบ มีสติรับผิดชอบ					
25. ท่านเป็นบุคคลที่มีวินัย มีความรับผิดชอบ ต่อดตนเอง สามารถบรรลุเป้าประสงค์ได้สำเร็จ					
26. ท่านมีความละเอียดรอบคอบ มีความระมัดระวัง ไม่ประมาทเลินเล่อ					

รูปแบบบุคลิกภาพ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
2. บุคลิกภาพแบบ มีสติ รับผิดชอบ					
27. ท่านมีการปฏิบัติตัวใน สถานการณ์ต่าง ๆ อย่าง เป็นขั้นเป็นตอน					
28. ท่านมีความรับผิดชอบต่อ ยินดีปฏิบัติตามกฎ กติกา					
29. เมื่อท่านประสงค์จะทำ สิ่งใด จะตั้งใจ และ พยายาม เพื่อให้บรรลุ เป้าประสงค์นั้น					
3. บุคลิกภาพแบบ เปิดเผยตัวตน					
30. ท่านเป็นคนที่ มีความคิด กล้าคิดกล้าทำ กล้าแสดงออก					
31. ท่านเป็นคนร่าเริง ช่าง พูด ชอบเข้าสังคม					
32. ท่านพร้อมเปิดรับ มิตรภาพใหม่ระหว่าง การเดินทางอยู่เสมอ					
33. ท่านเป็นคนที่มีความ กระฉับกระเฉง ว่องไว ปราดเปรียว					

รูปแบบบุคลิกภาพ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
4. บุคลิกภาพแบบประนีประนอม					
34. ท่านมีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความสุภาพ สุขุม อยู่เสมอ					
35. ท่านมีความเห็นด้วยยอมรับ คล้อยตาม เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม					
36. ท่านเป็นคนอ่อนโยน ชอบเก็บงำความคิด ไม่เปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริง					
37. ท่านมีใจเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น					
5. บุคลิกภาพแบบหัวนไหว วิดกจริต					
38. ท่านมักเป็นกังวลใจอยู่เสมอ					
39. ท่านมักหงุดหงิดง่าย ไม่พอใจอะไร ๆ ได้อย่างง่ายดาย					
40. ท่านมักรู้สึกท้อแท้หมดกำลังใจ สิ้นหวัง เวลาเจอกับปัญหาต่าง ๆ					
41. เมื่อท่านถูกยั่วเย้า มักตอบโต้ออกไปอย่างง่ายดาย และรุนแรง					

รูปแบบบุคลิกภาพ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
5. บุคลิกภาพแบบ หัวใจไว วิดกจริต					
42. เมื่อมีสภาวะเครียด ท่านมักย่อท้อ อ่อนแอ หรือ เมื่อเจอสถานการณ์ ฉุกเฉินต่าง ๆ มักควบคุม สติไม่ได้					

ตอนที่ 4 แบบวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบได้น้ำ ขณะดำน้ำ

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ มากหรือน้อยเพียงใด แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของข้อความ

พฤติกรรมกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
พฤติกรรมควบคุม ทักษะการลอยตัว					
43. ท่านรักษาระดับการ ลอยตัวให้คงที่อยู่เสมอ					
44. ท่านลอยตัวรักษา ระยะห่างจากแนว ปะการัง โขดหิน และ ซากเรือจม เพื่อ หลีกเลี่ยงการสัมผัสกับ สิ่งเหล่านี้อยู่เสมอ					

พฤติกรรมกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
พฤติกรรมควบคุม ทักษะการลอยตัว					
45. ท่านเฝ้าระวัง ไม่ให้ ตัวท่านอยู่ใกล้กับพื้น ทรายขณะดำน้ำ เพื่อ ป้องกันการเตะขาสร้าง ตะกอนทรายให้ฟุ้ง กระจาย					
46. ท่านให้ความสำคัญ ในการฝึกทักษะการ ลอยตัว					
พฤติกรรมการสัมผัส สิ่งมีชีวิตใต้ทะเล					
47. ขณะดำน้ำ ท่าน หลีกเลี่ยงการยึดจับ ปะการังแม้ว่ากระแสน้ำ จะแรงก็ตาม					
48. ท่านหลีกเลี่ยงการ สัมผัสปะการัง โดยจะขึ้น ชมปะการังด้วยสายตา เท่านั้น					
49. ท่านหลีกเลี่ยงการให้ อาหารปลาขณะดำน้ำ					
50. หากมักหลีกเลี่ยง การยืนบนแนวปะการัง ขณะดำน้ำ					

พฤติกรรมกรรมความ รับผิดชอบได้น้ำ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
พฤติกรรมกรรมสัมผัส สิ่งมีชีวิตใต้ทะเล					
51. ท่านหลีกเลี่ยงการ สัมผัสสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล อยู่เสมอ					
พฤติกรรมทั่วไป และ ความปลอดภัย					
ก่อนดำน้ำ					
52. ท่านช่วยตรวจสอบ อุปกรณ์ของเพื่อน (Buddy) ก่อนการดำน้ำ ทุกครั้ง					
53. ท่านให้ความสนใจ รับฟังข้อควรปฏิบัติใน การดำน้ำทุกครั้ง					
ขณะดำน้ำ					
54. ขณะดำน้ำท่านมีการ เช็คระดับตำแหน่งการ ลอยตัว หรือ ความลึก ขณะดำน้ำ จากไต้พี คอมพิวเตอร์อยู่เสมอ					
55. ท่านมักพกอุปกรณ์ ด้านความปลอดภัยขณะ ดำน้ำติดตัวเสมอ อาทิ เช่น ไต้พีคอมพิวเตอร์ เข็มทิศ เป็นต้น					

พฤติกรรมกรรมความ รับผิดชอบได้หน้า	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
พฤติกรรมทั่วไป และ ความปลอดภัย					
ขณะดำน้ำ					
56. ท่านมักสำรวจดู มาตรวัดปริมาณอากาศที่ เหลืออยู่ของท่านอยู่ เสมอขณะดำน้ำ					

ขอขอบพระคุณท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการกรอกแบบสอบถาม

Questionnaire

Relationship Between Attitude, The Big Five Personality Factors and SCUBA Divers'

Underwater Responsible Behavior in Koh Tao, Koh Pangan District,

Suratthani Province.

The explanation for Questionnaire

I would like to introduce myself. My name is Mr. Donalwi Panyaphab. I am a Master's Student in Business Management at Srinakharinwirot University. This research topic is "Relationship Between Attitude, The Big Five Personality Factors and SCUBA Divers' Underwater Responsible Behavior.

The objective of this research is to study the relationship between attitude, personality, and underwater responsible of SCUBA Divers. Then use the finding result to develop and support ecotourism.

Could you please spend your valuable time answering these entire questionnaires, and the answers do not affect all participants. The given information will for education use only and will keep as confidential.

I would like to thank you for your kind cooperation and for spending your valuable time answering this questionnaire. A Student in The Master's Program in Management

Donlawi Panyaphab

A Master's Student in Business Management Program

Faculty of Business Administration for Society

Srinakharinwirot University

Part 1 General information.

Explanation: Please put √ in the parentheses ().

1. Gender

() Male

() Female

2. Age

() Between 10 - 18 years

() Between 19 - 27 years

() Between 28 - 36 years

() Between 37 - 45 years

() 46 years and above

3. Education

() Undergraduate

() Bachelor's Degree

() Master's Degree or Above

4. Permanent Resident

() Thailand

() Other please specify

5. Level of diving certificate

() Open Water Diver

() Advanced Diver

() Dive Master Diver

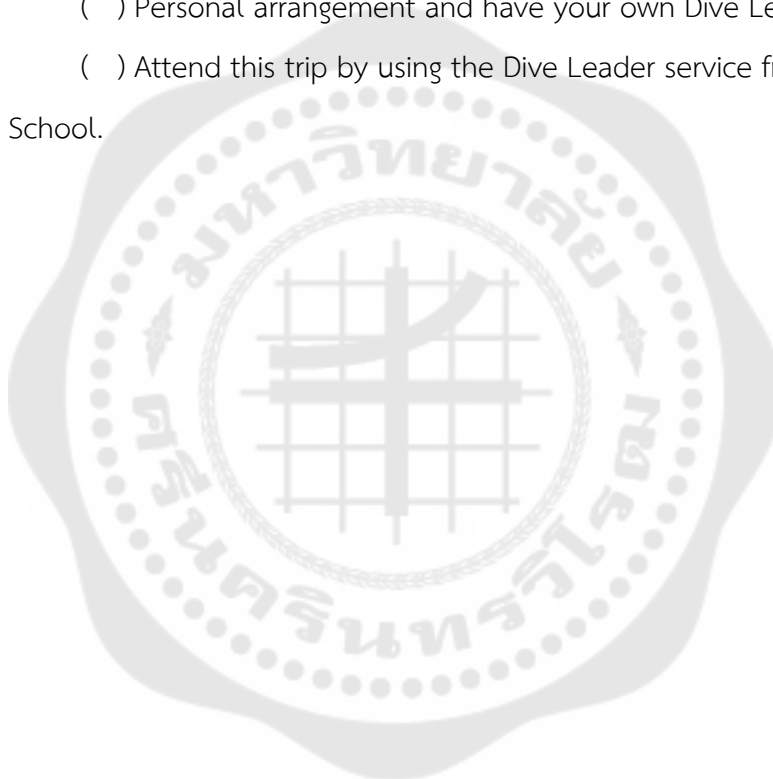
() Dive Instructor and above

6. Total diving trips

- ☐ Less than 50 dives
- ☐ 51 – 100 dives
- ☐ 101- 150 dives
- ☐ 151 – 200 dives
- ☐ 201 and above

7. How do you take this diving trip?

- ☐ Personal arrangement and have your own Dive Leader.
- ☐ Attend this trip by using the Dive Leader service from Diving Shop or Diving School.

Part 2 Understanding diver's attitude.

Explanation: Please put ✓ in the blank in accordance with your opinion.

Diving attitude	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
Knowledge on regulation					
8. Legislative measures for trafficking of natural resources away from tourist sites. It is very imperative.					
9. Strict adherence to diving rules can reduce the impact of the destruction of the marine environment.					
10. The setting of the National Park Area can contribute to the conservation of natural resources.					
11. There should be severe penalties for who intend to cause damage to destroy natural resources.					

Diving attitude	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
Knowledge on regulation					
12. Getting briefed before diving in any dive site is essential for safety. And help in conservation.					
13. Checking and preparing instruments before diving are essential.					
14. While diving, you should always check the equipment and diving suite. To prevent the diving instruments from touching, scraping, dragging, or destroying natural resources under the sea. Such as coral reefs.					
15. Scuba diving skills, such as kicking, finning and buoyancy, are essential in reducing the impact on the marine environment.					

Diving attitude	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
Commitment					
16. You are involved in distributing news articles, campaigning on nature conservation.					
17. You are following the conservation news. And support conservation activities if you have a chance.					
Awareness of consequences					
18. Contact with marine animals/corals it <u>is not</u> appropriate to do this because it could injure marine animals, infect, or damage by humans.					
19. Kicking or finning can cause sediments from the sand to become chaotically. And can causing damage to coral growth.					
20. Fish feeding is the destruction of marine ecosystems.					

Diving attitude	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
Awareness of consequences					
21. Collecting shell debris can have an impact on marine ecosystems.					

Part 3 Understanding The Big Five Personality Factors.

Explanation: Please put ✓ in the blank in accordance with your opinion.

The Big Five Personality Factors	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
1. Openness to Experience					
22. You are a person who is open to new ideas or new activities.					
23. You like to explore new things or new challenges.					
24. You are a thinker, a dreamer, and love in creating new things or new ideas.					

The Big Five Personality Factors	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
2. Conscientiousness					
25. You are a disciplined person. Self-responsibility and be able to achieve the goals successfully.					
26. You are a careful person or none of the negligence.					
27. You always have a plan for any activity.					
28. You are a very responsible person and willing to follow or respect the rules.					
29. When you wish to do something, you always be determined and strive to achieve that goal.					
3. Extraversion					
30. You are an assertive person who has high self-confidence and assurance to generate new ideas.					

The Big Five Personality Factors	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
3. Extraversion					
31. You are a cheerful, talkative, love to socialize and outgoing person.					
32. You are always open to meeting new people and making new friends while you are traveling.					
33. You are an energetic, active, lively, and robust person.					
4. Agreeableness					
34. You are always humble and polite.					
35. You agree, accept, or respect to the rules & regulation of society.					
36. You are a gentle person, always hide your opinion, feeling, or emotion.					
37. You are generousness and willing to give any assistance to other people.					

The Big Five Personality Factors	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
5. Neuroticism					
38. You are always feeling anxious, worry, or panic.					
39. You are often frustrated, dissatisfied with anything.					
40. You are often feeling frustrated and discouraged when faced with various problems.					
41. When someone provokes you, you often responded to them with ease and violence.					
42. When there is a stressful situation, you are often frustrated, discouraged, or when faced with various emergencies, you are often unable to control your mind or emotion.					

Part 4 Understanding diver's underwater responsible behavior.

Explanation: Please put ✓ in the blank in accordance with your opinion.

Underwater Responsible Behavior	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
Diving skill behavior					
43. You are always kept neutrally buoyant.					
44. While diving, you keep maintaining a safe distance from the reef, rock, or shipwreck.					
45. You always mind your position to <u>do not</u> keep close to the sand while diving. To prevent kicking the legs to create sediment.					
46. You attach great importance to buoyancy skills.					
Non-contact diving behavior					
47. While diving, you avoid holding corals, even if the currents are too strong.					

Underwater Responsible Behavior	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
Non-contact diving behavior					
48. You avoid touching the corals. Just keep watching them only.					
49. You avoid feeding the fish while diving.					
50. You often avoid standing on the reef while diving.					
51. You always avoid touching marine life.					
General and safety behavior					
Before diving					
52. You always do the buddy check.					
53. You always pay attention to the dive briefing before diving in every dive.					
While diving					
54. While diving, you always check the buoyancy level or depth while diving from your dive computer.					

Underwater Responsible Behavior	Fully agree	Agree	Moderate	Disagree	Totally disagree
	5	4	3	2	1
While diving					
55. You always bring safety devices with you, such as a dive computer, compass, sausage, etc.					
56. You usually keep checking your remaining air during the dive.					

Thank you for your kind cooperation.

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. ผศ.ดร.กาญจน์ระวี อนันต์อัครกุล	อาจารย์ประจำคณะ บริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผศ.ดร.วีรวิชญ์ เลิศไทยตระกูล	รองคณบดีคณะโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
3. อ.ดร.เศรษฐวิวัฒน์ พรหมสิทธิ์	อาจารย์ประจำคณะ บริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ดลวี ปัญญาผาบ
วัน เดือน ปี เกิด	30 มกราคม 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงราย
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2548 คหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขา อาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ที่อยู่ปัจจุบัน	2 หมู่ 11 หมู่บ้านพนาลัย ต.เวียงเหนือ อ.เวียงชัย จ.เชียงราย

